

Giới thiệu Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách

Truyện Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách với cốt truyện đầy li kì và hấp dẫn, cùng với ngôn từ mộc mạc, giản dị, tác giả đã cho người xem một tác phẩm chứa đựng tâm lòng của một tình yêu tuổi teen mãnh liệt và tràn đầy sức sống.

Lãnh Hàn Băng mười bảy tuổi là người việt nam có tính tình hiền lành, ngây thơ rất thương người bạn nó gọi nó là sun, nhưng khi nó giận lên, nó trở thành một con người hoàn toàn khác lạnh lùng, độc ác bạn nó gọi là ice.

Yêu thương mỗi con người đều có những đặc điểm chung và riêng, vì thế, khi yêu một ai, họ sẽ yêu hết lòng dù rằng người đó có tính xấu gì đi hay chăng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chương giới thiệu nhân vật

Giới thiệu nhân vật

Nó Lãnh Hàn Băng hay Sun 17t là người Việt Nam, gia thế bình thường. Tính tình hiền lành, vui vẻ, hòa đồng, nhưng khi bị chọc giận thì con người lạnh lùng băng giá của nó hiện lên (hay gọi là ice). Vì lý do đó nên khi ở VN bạn bè nó không ai dám chọc nó giận, ngay cả anh nó. Dễ thương, đáng yêu, thích nhóm nhạc Nu'est và super junior. Biết võ karate, vovinam, taekwondo đều đai đen nhưng nó ít sử dụng nên không ai biết trừ gia đình nó. IQ 200/200.

Nguyễn Thị Thiên Băng hay snow 17t, bạn thân nó khi còn ở Việt Nam, là con gái chủ tịch tập đoàn Nguyễn Thị lớn nhất nước (cái này là mình tự bịa ra nha). Tính tình ít nói, lạnh lùng, thích đọc sách. Rất thương nó xem nó như chị em ruột của mình. Võ thi y chang nó (học cùng thầy mà). Sau này cũng qua hàn học với nó.

Lee Ji Eun hay Ji 16t bạn thân nó khi qua hàn du học. Là trẻ mồ côi, đang sống tại cô nhi viện angel. Tính tình hiền lành, ngây thơ, hồn nhiên nên hay bị bắt nạt. Rất thích nó. Không biết võ. Rất mê trai đẹp, thích nhóm nhạc Nu'est và super junior. IQ 200/200.

Kim Myung Hee hay Anna 20t chị gái Soo và Joo, gia thế giống hần, hiền lành, rất thương nó, thích anh nó từ cái nhìn đầu tiên. Nên khi nào gặp nó cũng hỏi anh nó hết. Ai ăn hiếp nó là chị cho K.O lun. Hiện là sv trường y cũng là bs đa khoa. IQ 200/200.

Nam Jun Hee hay Jun 16t là osin nhà hần. Bề ngoài hiền lành nhưng bên trong là con người mưu mô. Lúc đầu thân với nó, nhưng lợi dụng tình bạn này để hại nó. IQ 180/200.

Hần: Kim Myung Joo hay Joo 17t là con trai chủ tịch tập đoàn A&D. Đẹp trai. Tính tình thì lạnh lùng, ít nói, ghét ồn ào. Biết võ judo, karate,.....rất ghét con gái lại gần. IQ 200/200.

Cậu Kim Myung Soo hay Soo 17t, em song sinh của hần, gia cảnh giống hần. Đẹp trai (sinh đôi mà lại) ngược lại với hần cậu rất hòa đồng, vui vẻ, thân thiện. Giỏi võ giống hần. Rất thương nó, xem nó như e gái mình. IQ 200/200.

Anh Lãnh Hàn Thiên hay Bin 20t anh trai nó, gia thế giống nó. Hiền lành rất thương nó. Ai đụng tới nó thì die là chắc. Hiện là sv trường y ngành bs đa khoa. Biết võ. IQ 200/200.

Các nhân vật khác vào truyện mình sẽ giới thiệu.

Đây là truyện thứ hai của mình viết. Truyện đầu tiên là *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi*. M.n có thể vào đọc thử.

Truyện này của mình không biết m.n đọc cảm thấy hay hay không. Nhưng đây là truyện do mình tự sáng tác, là công sức mình bỏ ra để viết. Nên mình mong bạn nào muốn đăng truyện của mình ở trang khác thì hãy hỏi ý kiến mình trước nha. Cảm ơn mọi người nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Gặp gỡ

Nó đã ở hàn quốc được một năm rồi. nó may mắn được nhận học bổng của trường trung học phổ thông star. Mục đích nó qua hàn là mong gặp được thần tượng của mình là Nu'est và super junior. khi nhận được giấy chứng nhận nó vui mừng khôn xiết. giờ nó nghĩ lại mà còn thấy vui.

Qua đây đúng như ước nguyện của nó. nó đã gặp được thần tượng của mình ở ngoài đời thật. xin được chữ kí nè, xem biểu diễn, còn được chụp hình chung nữa chứ.

sau khi đi làm về Nó lang thang một mình trên đường suy nghĩ về những điều mà nó trải qua. Suốt một năm nó chỉ tập trung học tiếng hàn. Và tuần sau là nó bắt đầu năm học mới. đang mãi mê suy nghĩ thì nó nghe được tiếng kêu cứu của một ai đó.

Nó tò mò tới nơi phát ra tiếng kêu cứu thì nó thấy ba thằng con trai đang vây quanh một bà lão (nói bà lão chứ khoảng 60t ak)

“mấy người đang làm gì đó, dừng tay lại”-nó bắt bình lên tiếng rồi chạy lại đỡ bà dậy

“bà không sao chứ”-nó quan tâm

“bà không sao, con mau đi đi”bà nói hiền

“mấy người có phải con trai không, sao lại ăn hiếp một bà già chứ”-nó

“cô e, chuyện này không liên quan đến cô e. còn nữa muốn biết bọn anh có phải con trai không thì e cùng bọn anh kiểm chứng đi. Hahahaha”-tên đó gian manh nói, xong cả bọn cười hả hê.

Nó tức giận bay tới đâm vào mặt tên đó một phát. Thấy bạn mình bị đánh thì hai tên còn lại xông lên đánh nó thì đội tuần tra an ninh tới bọn kia thấy vậy bỏ chạy. nó thở phào nhẹ nhõm vì sợ con người thứ hai của nó thức giấc. xong nó quay qua bà

“sao khuya rồi mà bà lại ở đây, nếu không có con thì không biết bà làm sao nữa”-nó nói giọng trách móc vừa nói nó vừa đỡ bà tới ghế công viên gần đó ngồi

“uhm, cảm ơn cháu”-bà nhìn nó cười nói. Không biết sao bà cảm thấy mến cô bé này.

“Mà hình như cháu không phải người hàn”-bà hỏi thăm nó

“ạ, con là người việt nam sang đây du học ạ”-nó

“Con tên gì bao nhiêu tuổi, học trường nào”-bà hỏi tiếp

“ạ, bà cứ gọi con là sun, con 17t, trường cấp ba star”-nó lễ phép nói.

“oh, vậy con bằng tuổi với hai thằng cháu của bà”-bà cười nói.

“cũng khuya rồi nhà bà ở đâu con đưa về”-nó

“thôi con đưa ta tới trạm xe bus gần đây, ta tự về cũng được”-bà nói

“nhưng.....”-nó không an tâm khi để bà đi như vậy

“ta được mà. Ah đây là sdt của ta, có gì cứ gọi ta”-bà hỏi nó

“Vâng ạ”-nó

“uhm, thôi bà về đây con về cẩn thận nha, về tới nhà gọi cho ta, cho ta đỡ lo”-bà

“vâng bà đi cẩn thận”-nó

Nó trên đường về nhà mà cứ nghĩ “bà ấy sao hỏi thăm mình dữ vậy, không biết có khi nào giả người tốt dụ mình đem bán không ta” (chị này cứ suy nghĩ tào lao). Cứ suy nghĩ nó không biết rằng mình đã tới nhà.

Bước vào nhà nó nhớ lại lời bà nói. Nó lúi đt ra gọi cho bà.

“alo, con là sun đây ạ, bà về tới nhà chưa ạ”- nó

“uhm. Bà về tới nhà rồi, con về tới rồi hả”-bà

“ạ, con tới nhà rồi, thôi con cúp máy nha bà, con ngủ mai con còn đi làm nữa”-nó

“con đi làm sao”-bà bất ngờ, cô bé đó phải đi làm sao

“vâng, con làm kiếm thêm tiền tiêu vặt ạ”-nó vui vẻ trả lời

“uhm, vậy con nghỉ ngơi đi”-bà tiếc nuối

“vâng, bà ngủ ngon ạ”-nó. Vậy là nó chìm vào giấc ngủ.

Còn bên bà

“bà sao không ngủ mà ngồi đó nữa khuya rồi mà”-soo lo lắng cho bà

“uhm, hôm nay ta đi dạo gặp bọn lưu manh. ...”-bà chưa nói hết mà soo nhảy vào nói

“hả, bà có sao không, có bị thương chỗ nào không để con. ...”-soo nói một lèo.

“thôi, stopppp, ta không sao, may mà có cô bé đó giúp đỡ”-bà vui khi nhắc đến nó

“cô bé nào?”-soo tò mò

“cô bé dễ thương lắm, bằng tuổi con đó, lại học cùng trường với hai anh e con luôn đó, khi nào bà giới thiệu cho cháu” bà hí hửng nói (già rồi mà...)

“vâng, bà lên ngủ đi, cũng muộn rồi”-soo nói

“uhm, bà đi ngủ đây, ah mà anh con sao rồi, mà kiếm người giúp việc mới chưa”-bà hỏi

“dạ anh ấy vẫn vậy, ngày mai con sẽ đăng tin tìm”-soo

“uhm”-bà

Soo sau khi nghe bà nói về cô gái đó cậu không ngừng suy nghĩ “không biết cô gái đó ra sao mà bà khen quá trời, không biết có phải lừa đảo không,”sau đó cậu chìm vào giấc ngủ luôn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Xin việc

Hôm nay cũng như mọi ngày, nó dậy sớm để chuẩn bị đi làm. Vì gần nhập học rồi nó muốn tranh thủ làm kiếm thêm tiền tiêu vặt.

hôm nay nó không đi xe đạp mà đón xe buýt để tới chỗ làm. Trên xe nó vô tình nhìn sang người ngồi gần nó đang đọc báo thì thấy trên báo có đăng tin tìm giúp việc nhà lương 1tr won một tháng, bao ăn ở. Nó như lượm được vàng.

“chú ơi, có thể cho cháu mượn tờ báo một tí được không ạ”-nó lễ phép mượn tờ báo

“uhm”-người đàn ông nhìn nó gật đầu cười rồi đưa cho nó tờ báo

“cảm ơn chú”-nó nhanh chóng ghi lại địa chỉ nhà và sdt của gia đình nó.

“cháu tính làm giúp việc hả?”-ông chú đó hỏi nó

“vâng ạ, cháu đang kiếm việc làm ạ, cháu xong rồi, cháu cảm ơn chú”-nó ghi xong rồi trả tờ báo lại cho ông chú đó.

“mà chú thấy cháu còn nhỏ sao không đi học mà lại đi làm”ông chú

“dạ, thực ra cháu là du học sinh, khoảng một tuần sau cháu mới vào học, nên cũng muốn đi làm để kiếm thêm thu nhập ạ”-nó

“oh, thì ra là vậy, mà con ở nước nào”-ông chú

“dạ, là người VN ạ”-nó

“uhm, chú cũng từng qua VN du lịch, bên đó nhiều món ăn ngon với phong cảnh cũng đẹp lắm”-ông chú vui vẻ khi nhắc tới VN

“dạ, thôi cháu tới nơi rồi, cháu xuống trước ạ, chú đi làm vui vẻ”-nó

“uhm, tạm biệt cháu”-ông chú đó.

Chiều 4.00 pm. Nó tan ca, nó nhanh chóng chạy đến cái địa chỉ cần giúp việc. nó không ngờ rằng cái đại chỉ này lại nằm trong khu toàn là biệt thự cao cấp. nó nhìn mà chảy nước dãi. Tìm mãi nó cũng thấy được căn nhà. OMG theo nó nhận xét thì căn nhà này lớn nhất trong khu này.

Nó lên bấm chuông, một lúc có một ông già khoảng 60t ra mở cửa. thấy nó ông hỏi

“cô muốn tìm ai?”- ông già

“dạ cháu thấy trên báo đăng nhà này cần giúp việc nên cháu tới xin làm ạ”-nó

“uh... cháu nhiều tuổi?”-ông già

“dạ 17t ạ.”-nó lễ phép đáp

“cháu còn nhỏ quá, ta...mà thôi đợi ta ngoài này một lát, ta vào báo cho phu nhân đã”- ông già không dám cho nó vào vì nó vẫn chưa đủ tuổi đi làm, sợ dính tới pháp luật, nên ông vào hỏi ý kiến phu nhân.

Trong nhà

“có chuyện gì vậy quản gia kim”- phu nhân (bà hấn đó”)

“dạ bên ngoài có cô bé muốn xin làm giúp việc, nhưng tôi không dám nhận sợ...”-quản gia kim chưa nói hết bà nói

“cho vô đi”- phu nhân

“vâng”-quản gia kim

Quay lại với nó

“cháu vào đi, phu nhân cho gọi vào”-quản gia kim

Nó tiếp tục sock tập 3, không ngờ ở ngoài đồ sộ vậy, vào trong còn hơn nữa, như tòa lâu đài dành cho nữ hoàng và đức vua sống vậy. quản gia thấy nó ngơ ngát chỉ lắc đầu cười. không biết sao ông lại có cảm giác gần gũi với cô bé này.

“thưa phu nhân, cô bé vào rồi ạ?”-quản gia nói. Bà ngược mặt lên, bà bất ngờ không ngờ là cô bé đêm hôm đó. Bà vui mừng, quyết định nhận nó vô làm luôn. Từ giờ bà có bạn nói chuyện rồi.

“chào cháu, chúng ta thật có duyên”-bà hấn vui ra mặt

“ah, là bà, nhưng đây là là bà ạ”-nó nghi ngờ hỏi

“uhm, sao, từ hôm nay, cháu sẽ ở đây, cháu cứ đi học bình thường, đi học về rồi làm. Cháu chỉ cần giúp mấy đầu bếp nấu ăn thôi. Nên việc cũng không nặng lắm, còn tiền lương cháu thấy được chứ”-bà giải thích cho nó

“vâng, có chỗ ở, làm việc ít, lương cao, vậy là quá rồi ạ, cháu không đòi gì thêm đâu ạ”-nó

“uhm.mà người này(chỉ qua quản gia) là quản gia kim, quản gia của gia đình, có gì không hiểu cháu cứ hỏi ông ấy.”-bà hấn

“vâng. Cảm ơn bà, vậy ngày mai cháu sẽ tới, giờ cháu về để chuẩn bị đồ ạ”-nó

“uhm, vậy cháu về đi. mai cháu tới sớm nha”-bà hấn

“vâng chào bà, chào quản gia kim cháu về”-nó lễ phép chào hai người rồi ra về.

“sao phu nhân lại nhận cô bé đó, nó còn nhỏ mà”-quản gia thắc mắc tại sao phu nhân lại mướn nó

“đó là cô bé đã cứu ta, với lại con bé cũng dễ thương, lễ phép nữa, ta rất thích nó. ah ông chuẩn bị một phòng ngủ dành cho khách, để con bé ở, ta muốn nó thoải mái”-bà hấn

“vâng”-quản gia.

Sau khi về tới nhà là nó gọi điện cho bà chủ của cái quán bánh kem mà nó đang làm. Bà chủ ở đó cũng thương nó lắm đôi khi nó cũng giúp bà chủ đưa ra ý kiến trang trí bánh kem.

“alo, là con sun nè cô”-nó

“có chuyện gì mà gọi cô vậy”-bà chủ quán bánh kem

“đạ, từ ngày mai cháu xin nghỉ việc nha cô”-nó nói về hồi lỗi vì nghỉ việc bất ngờ như vậy

“cháu không hài lòng khi nào ở quán này hả ? , đang làm sao mà nghỉ vậy”-bà chủ vẻ hơi buồn khi nó đòi nghỉ việc

“đạ cháu mới xin làm giúp việc cho một gia đình, họ lo cho cháu chỗ ở, bao ăn luôn. Tiền lương cũng cao cô cũng biết cháu là du học sinh, nhà cháu cũng không.....nên cháu cũng muốn kiếm việc nào nhiều tiền để phụ mẹ cháu”-nó

“uhm, cô hiểu mà, còn việc học của cháu làm sao”-bà chủ lo lắng cho nó

“đạ, học về cháu mới làm. Khi nào rảnh cháu sẽ tới tham cô, và phụ cô, giờ cháu phải sắp xếp đồ đạc”-nó

“uhm, tiền lương tháng này cô sẽ gửi qua cho con, mà thôi cô có khách, cô cũng cúp máy đây. Bye con”-bà chủ

“vâng, bye cô”-nó.

Vậy là ngày mai nó bắt đầu với công việc của mình. Nguyên buổi tối nó cứ suy nghĩ. Không biết mình có làm được không, không biết có giống trong phim hay không (là bị người hầu cũ bắt nạt ak, kiểu ma cũ bắt nạt ma mới) v.....v..... nó suy nghĩ một lát ngủ lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Khởi đầu của rắc rối

Sáng hôm sau, đúng 8h nó đứng trước cổng nhà bà hấn. nó bấm chuông, lúc ra mở cửa không phải quản gia kim mà là một cô gái cỡ bằng tuổi nó. thấy nó cô gái đó hỏi

“cậu muốn gặp ai?”

“tôi là giúp việc mới, hôm nay tới nhận việc”-nó

“oh, thì ra là cậu, phu nhân, cậu hai, cậu ba với quản gia đang đợi cậu, cậu vào đi”-cô gái

Vào nhà chính nó thấy m.n đang ngồi ở đó

“chào bà, chào cậu hai, cậu ba, quản gia kim?-nó chào (có biết ai là cậu ba, cậu hai đâu mà chào ta)

“uhm, con ngồi xuống đây đi”-bà hấn hiền từ mỉm cười nhìn nó

“vâng”-nó

“cô sẽ bắt đầu công việc từ ngày mai, tôi sẽ cho cô thời gian một ngày để sắp xếp đồ của mình và làm quen với m.n. và đây là hợp đồng, cô cứ đọc kĩ rồi hãy kí, xem nó có vấn đề gì không”-quản gia kim

Nó đọc hợp đồng một hồi rồi đặt bút kí. Bà hấn nhìn nó hài lòng

“ah, giới thiệu với cháu, đây là cháu trai lớn của bà Kim myung joo, và cháu trai út kim myung soo, hai đứa nó bằng tuổi vs cháu.”-bà vui vẻ giới thiệu.

Hấn không thèm nhìn nó một cái, đứng dậy bỏ lên lầu, nó cảm thấy hấn thật khó ưa. Về phần soo cậu vui vẻ đưa tay chào hỏi.

“chào cậu, tớ không ngờ cậu lại là người cứu bà. Đúng là có duyên thật”-cậu nói. Nó chỉ cười. rồi xin phép cậu lên phòng xếp đồ

Nó vừa bước vào căn phòng không thể nào ngờ được căn phòng vừa rộng, vừa đẹp, lại toàn gấu bông, và những chậu xương rồng nó thích nữa. thấy nó như vậy quản gia kim nói:

“toàn bộ đều do phu nhân chuẩn bị đó, cô thích không?”

“vâng, cháu rất thích, có loại cây cháu thích nữa nè(nó chỉ vào cây xương rồng)”-nó phấn khởi (bà hấn cho người điều tra về nó rồi mà ỉ)

“vậy là cháu cũng sở thích vs đại thiếu gia rồi, cậu ấy cũng thích xương rồng lắm đó”quản gia hiền từ nhìn nó nói

“cái tặng bằng di động ak”-nó bắt ngờ

“tặng bằng di động?, ý cháu nói cậu hai hả?, vì một số lí do nên cậu hai mới như vậy, lúc trước cậu ấy giống cậu ba vậy thân thiện vui vẻ.”-quản gia nói

giọng buồn, ánh mắt ưu sầu.

“thôi cháu sắp xếp đồ đi”-quần gia kim nói xong đi xuống lầu.

Còn nó trên phòng hi hự trang trí lại căn phòng của mình. “chỉ là người làm mà được ở căn phòng rộng như vậy thì chủ nhà chắc nó gấp mấy lần cái phòng này quá”-nó suy nghĩ. Thoáng một cái đã tới 11h, lúc này nó mới nhớ, tối hôm nay có buổi biểu diễn của Nu'est. nó đem tấm vé ra ngắm nghía, “tối nay được gặp thần tượng của mình, ôi ui Nu'est quá cơ,hahaha”-nó cười một mình như con điên. Đang đắm chìm trong mơ mộng thì có tiếng nói vang lên

“cậu bị thần kinh ah, sao nằm đó cười như điên vậy”-soo nói châm chọc

Nó quay đầu ra cửa thì ra là cậu ba của nó. nó xì một cái”sao cậu ba lại ở đây”-nó hỏi

“nhà của tôi, tôi ở đâu không được, mà cậu không định xuống ăn cơm ah, bà tôi kêu cậu xuống ăn cơm cùng kia.”-soo nói xong bỏ xuống lầu. nó thấy vậy cũng xuống theo. Tới nơi nó đã thấy bà soo, và hần ngồi trong bàn ăn, thấy nó bà kêu:

“con ngồi vào bàn ăn chung với bà luôn, ăn xong rồi đi với bà một lát”-bà nói

“không phải bà cho con nghỉ hôm nay hả”-nó ngồi vào ghế và nói

“sao, có chuyện gì hả. hôm nay con bận ah”-bà

“vâng, hôm nay có buổi biểu diễn ca nhạc của nhóm nhạc con thích, con mua vé rồi.”-khi nhắc tới nhóm nhạc nó thích mắt nó long lanh, làm m.n nhìn nó nói đa gà

“mấy giờ diễn ra?”-bà hỏi nó

“dạ 19h ạ”-nó

“uhm, cứ đi với ta, 19h ta đưa con qua chỗ biểu diễn luôn, ta đi khoảng ba tiếng ah”-bà vui vẻ nói với nó.

“dạ”-nó cười hớn hở

Vậy là nó và soo, hần, bà ăn cơm, trong bữa ăn bà với nó nói chuyện rôm rã, soo lâu lâu chen vào câu chọc nó, còn hần cứ im ru không nói lời nào nhưng nó đâu biết rằng những cặp mắt ganh tị, ganh ghét nhìn nó. vì nó là người làm đầu tiên được ngồi ăn chung với phu nhân và hai thiếu gia.

Sau khi ăn xong nó lên phòng thay đồ chuẩn bị ra ngoài với bà thì

“chào cậu, mình là nam jun hee hay là jun, năm nay 17t, mình làm quen nha”-jun tươi cười nói nhưng không khỏi bất ngờ về căn phòng củ nó. căn phòng này đâu dành cho người làm

“uhm, mình bằng tuổi cậu, cứ gọi mình là sun mà cậu làm ở đây lâu chưa”-nó vui vẻ trả lời, vì trong nhà này có người bằng tuổi nó nè, có người chịu làm bạn nó nè, vậy là nó đỡ buồn rồi.

“uhm, mình là cháu của quần gia kim, mình ở đây từ hồi nhỏ ak, ba mẹ mình mất sớm nên ông đem mình về đây ở cùng. Ah, mà cậu sướng thật nha, ở phòng rộng như thế này”-jun

“oh, vậy phải gọi cậu là tiền bối ời, ủa chứ không phải giúp việc nào cũng ở phòng này hả”-nó ngạc nhiên. Không để jun trả lời nó bật dậy nhìn đồng hồ rồi hét toan lên

“chết này giờ quen bên luôn, mình trễ rồi, có gì nói chuyện sau nha, giờ mình phải đi với bà rồi”-nó rồi quá chơi một đàn tiếng việt ra làm jun ú ớ có biết nó nói gì đâu. Chưa kịp hỏi nó nói gì thì nó đã phóng xuống nhà mất tiêu.

Còn lại mình jun trên phòng nó “mày nghĩ sẽ yên với tao ah, tao sẽ nhanh chóng đá mày ra khỏi căn nhà này thôi, bởi vì chỉ có tao mới được gần hai thiếu gia”-jun suy nghĩ rồi cười gian manh.

Tại trung tâm mua sắm A&D (của nhà hần)

“sao đi tới đây vậy bà, bà mua gì hả, con không biết lựa đồ dùm bà đâu nha”-nó nói hờ trước tránh bà nhờ nó lựa đồ dùm

“ai nói mua đồ cho bà đâu mà cháu rào trước đón sau vậy”-bà cốc yêu nó

“ui da, vậy là bà mua đồ cho hai thiếu gia ạ, vậy thì con càng không giúp gì được bà,hehehe”-nó

“Cốc” nó ăn thêm một cái cốc vào đầu nữa. nó xoa xoa cái đầu đáng thương của mình “sao bà đánh cháu hoài vậy, đầu quá trời”

“ai bảo cháu cứ đoán mò, sai mà cứ đoán hoài, ta đưa cháu đến đây là mua đồ cho cháu”-bà rất ư là xì tin

“đạ, mua cho cháu ak, tại sao lại mua cho cháu chứ, thôi cháu không mua đâu,, cháu về trước đây”-nó nói xong định bỏ trốn thì ở đâu hai tên vệ sĩ chặn nó lại, lôi nó vào shop thời trang. Nó cứ la oai oái, la hoài không tác dụng cộng với mệt quá nó im luôn để hai tên đó lôi đi đâu thì đi.

Tại shop thời trang.

Thấy bà bước vào, tất cả nhân viên ở đây cuối chào cung kính

“chào chủ tịch”

“uhm, chọn cho tôi những bộ đồ đẹp nhất ở đây cho tôi, lựa size của cô bé này”-bà nghiêm nghị nói

Ai cũng nhìn nó, không biết nó là ai mà sao được chủ tịch quan tâm như vậy. nó thì cảm thấy khó chịu bởi ánh mắt của nv ở đây.

“mời tiểu thư đi theo chúng tôi”-quản lí

Vậy là nó lẻo đẻo đi theo, suốt hai tiếng đồng hồ chọn đồ rồi thử đồ làm nó mệt muốn đứt hơi. Cuối cùng cũng chọn được năm bộ hợp với nó.

Song phần mua áo đồ giày dép cho nó. bà chở nó đến buổi biểu diễn của Nu'est.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Hôm nay nó bắt đầu vào công việc. 5h sáng nó phải dậy, phụ giúp trong công việc nấu ăn. Nó cứ hết nhặt rau, rửa rau, rồi cắt thịt, cắt cá.v.v.v...”sao có ba người ăn mà nấu quá trời vậy”-nó suy nghĩ.

Nó đang dọn cơm ra bàn, trên tay nó đang bưng to canh nóng hổi thì có ai va vào nó, làm nó hất nguyên tô canh vào người đứng kế bên. M.n trong bếp thì toát mồ hôi. Không ngờ người lãnh hậu quả của nó là cậu hai. Nó ríu rích xl, nhìn lên là hấn. mặt hấn đen lại.

Bỗng hấn bóp cổ nó, nó hoảng hồn dẫy dựa, đánh vào tay hấn. người làm ai cũng biết hấn ghét nhất là ai dám đụng vào người hấn. đang ngàn cân treo sợi tóc, nó đang đứng giữa ranh giới giữa cái chết với sự sống. nó cảm nhận được con người thứ hai của nó là lạnh lùng, độc ác sắp thức dậy thì..

“joo, con đang làm gì vậy, mau thả con bé xuống, nhanh”-bà hấn xuống bếp thì thấy cảnh đó liền hét lên

Thấy bà như vậy, hấn thả tay ra, nó ngã xuống hơ sặc sụa. bà hấn tới xem nó có sao không.

“ta xin lỗi, con có sao không”-bà quan tâm nó

“đạ khu. . .khu..con không sao”-nó khó khăn nói

“hiazzz, cháu không sao rồi thì bà yên tâm, thôi người cháu dính đầy canh rồi, lên tắm rửa thay đồ đi”-bà hấn

“vâng”-nó

xong bà hấn quay sang mấy người làm nói “không còn việc gì nữa dọn dẹp chỗ này đi”

“vâng, bà chủ”-người làm

Xong mọi người ai lại vào việc này. Còn một góc nào đó có người con gái cười mãn nguyện.

Trong bữa ăn, bà hấn không thấy nó thì

“jun. lên phòng coi sun tắm rửa xong chưa, kêu sun xuống ăn cơm”-bà hấn

“vâng, thưa phu nhân”-jun bực mình vì sao mình lại phải lên gọi con giúp việc xuống ăn cơm chứ. Nhưng vì là lệnh của bà hấn nên jun mới nghe theo.

Trên phòng nó.

“Cốc...cốc...cốc”

“sun ơi, phu nhân gọi cậu xuống kìa””jun gọi hai ba lần nó mới vọng ra nói

“uhm, tớ xuống liền”-nó. thực sự sau khi hấn làm vậy với nó, nó lên phòng khóc rất nhiều. nó tủi thân, chỉ có việc nhỏ như vậy mà sao hấn ác thế, nếu bà không tới kịp thì không biết sao nữa. nó tự nhủ rằng sau này tránh đụng vào hấn mắc công.

Thấy nó xuống bà liền gọi:

“sun, vào ăn cơm luôn đi”

“dạ thôi, lát cháu ăn chung với m.n cũng được ạ, bà cứ ăn đi ạ.”-nó từ chối, vì nó không dám ngồi ăn cùng bàn với hấn.

“nhưng mà...hiazzz, thôi được rồi, vậy ta ăn trước lát con ăn sau nha”-bà hấn bó tay vì cái tính cứng đầu y chan hấn.

Khi bữa trưa của bà hấn, hấn, soo và tất cả người làm kết thúc, nó, jun và hai người làm khác có nhiệm vụ là rửa chén. Trong lúc rửa chén jun luôn có ý và phải nó để nó làm vỡ chén, nhưng nó không hề để ý.

“Choang”là cái đĩa thứ 5 nó làm rơi, ai cũng lắc đầu nhìn nó. “hậu đậu như vậy mà cũng xin vào làm giúp việc, chắc nhờ quen biết phu nhân mới được vào làm” đó là suy nghĩ của tất cả người làm.

“choang” cái đĩa thứ sáu lại ra đi, lúc này người phụ trách khu bếp không thể nào nhịn được liền quát:

“cô làm cái kiểu gì vậy hả, này giờ rửa có mấy cái chén, mấy cái đĩa mà làm rơi hết 6 cái đĩa, hai cái chén là sao, tiền cô làm một tháng không đủ để đền mấy cái chén cái đĩa này đâu. Cô đừng tưởng có phu nhân chống lưng mà lên mặt, không cần cô nữa, đi ra để tôi bảo người khác vào làm”.

Nó chỉ biết đứng nghe người phụ trách khu bếp mắng, xong nó lẳng lặng lên sân thượng để hóng mát. lúc này nước mắt đã lăn dài trên má nó. đây là lần thứ hai trong ngày nó khóc.

Bỗng có người chìa ra cho nó cái khăn tay, nhìn lên thì ra là cậu ba (soo).

“sao khóc vậy”-soo quan tâm nó. thật sự khi thấy nó khóc cậu cảm thấy tim nhói lên một tí. Cậu cũng không biết đó là cảm giác gì.

“không có gì”-nó nắc nói

“cứ nói đi, tôi giữ bí mật cho”-soo

“tôi rửa chén, làm vỡ nên bị mắng, do lúc rửa jun cứ đụng trúng tôi nên mới vỡ chứ bộ, hix hix hix”-nó khóc òa lên, làm cho soo bối rối.

“thôi nín đi, không sao hết có mấy cái chén cái đĩa chứ mấy, không trừ vào tiền lương của cậu đâu, ngoan nào”- soo liền ôm nó vào lòng. Nó cảm thấy lúc này ấm lắm, giống như khi nó khóc anh nó an ủi nó vậy.

“cảm ơn cậu, cậu rất giống một người mà tôi thương àk”- nó lau nước mắt, rồi cười tươi nói.

“vậy sao”-cậu nói nhưng cậu buồn lắm, nó có người thương rồi sao. Tìm cậu lại đâu.

“uhm, là anh trai của tôi àk, anh ấy thương tôi lắm.”-nó

“hihihi, thì ra không phải người yêu mà là anh trai”-soo mừng thầm trong bụng, rồi cười cười như thắng hăm

“làm gì mà cười một mình vậy, giống tự kỉ quá, hahaha”-nó nói xong ôm bụng cười, còn soo thì quê quá không biết làm gì đành cù lét nó.

Hai người cứ vui vẻ như thế. Không biết rằng, đằng sau cánh cửa có một người con gái nghiêng răng nhìn nó căm ghét, thù hận.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Năm học mới-trường mới-bạn mới

Những ngày sau đó nó không còn gặp rắc rối gì nữa. vì jun phải về quê cùng quân gia kim làm đám giỗ cho bama jun. nên nó không phải chịu rắc rối từ những mưu kế của jun.

Và Hôm nay là ngày khai trường, ngày mà nó chính thức trở thành học sinh cấp ba. nó háo hức lắm, không biết cách học và dạy của thầy cô ở hàn quốc như thế nào, các bạn mới ra sao có thân thiện không. Hàng loạt câu hỏi nó thắc mắc. nó quyết định đi học sớm, nó không đi xe buýt mà nó sẽ đi bộ tới trường.

Nó mặc trên mình bộ đồng phục trường star, đồng phục trường này rất đẹp nha. Cái váy sọc nâu đen, ngắn tới đầu gối, phối hợp cùng áo sơ mi trắng,

cùng mơ màu xanh da trời, bên ngoài khoác cái áo vét màu đen. Nó thích vô cùng.

Nó tung tăng xuống nhà, xin phép bà đi học, bà muốn chờ nó đi học mà nó từ chối, nhất định đòi đi bộ. trên đường tới trường nó hồi hộp. cứ mãi suy nghĩ mà nó đã đi đến trường. vào trường nó thật sự bất ngờ, toàn hotgirl hot boy không ah. Học sinh người thì được bama chở bằng xe hơi đi học, người thì đi moto, người thì tự lái xe oto, nó nhìn mà muốn rớt con mắt.

Nhưng nó không quan tâm, nó tung tăng đi kiếm lớp của mình.

“uhm, 10a1 ở đâu ta”-nó mãi mê suy nghĩ nên

“rầm”-nó đụng phải ai đó, nó ngã nhào. Nó nhanh chóng đứng dậy, xin lỗi người đó rú rít:

“tôi xin lỗi, tôi không cố ý”

“mình không sao đâu, hìhìhì”-giọng nói trong trẻo của cô bạn vang lên. Nó nghĩ “sao giọng nói lại trong như vậy, lại xinh nữa chứ”. Thấy nó cứ nhìn chằm chằm mình cô bạn lại lên tiếng:

“nè, bạn không sao chứ”

“ờ...ờ, mình không sao, xin lỗi bạn nha”-nó

“trời ơi, bạn dễ thương quá ah”-cô bạn thấy nó vậy thì cười, thật sự lúc này mặt nó ngồ lăm. cô bạn véo vào má của nó.

“ak, đau”-nó xoa xoa cái mặt của mình

“mà bạn là học sinh năm nhất hả”-cô gái đó

“uhm, sao bạn biết”-nó ngây thơ hỏi

“thì đồng phục của bạn nè, bạn gốc quá trời, hahahaha”-cô bạn đó nói xong thì ôm bụng cười.

“hừ, mà bạn học lớp mấy”-nó

“10a1,còn bạn”-cô bạn

“giống mình nè, 10a1, bạn tên gì?”cô bạn

“bạn gọi mình là Sun cũng được, mình là người VN qua đây du học”-nó

“uhm, còn mình là Lee Ji Eun, hay gọi là Ji cũng được., tụi mình làm bạn nha”-ji

“ok, thôi giờ mình vào lớp thôi”-nó

“uhm, đi”-Ji. Sau màng gặp nhau rồi làm quen hai cô nàng tay trong tay về lớp.

Tại lớp 10a1 của nó.

Bây giờ cái lớp 10a1 của nó không khác nào cái chợ. nhao nhao hết sức. thật chất lớp 10a1 này là lớp giỏi dành cho những học sinh du học hay đạt học bổng với số điểm tuyệt đối. nên trong lớp này nghèo có, nước khác có, nhà khá giả cũng có. Nên là bọn trong lớp không phân biệt đối xử.

Đang làm quen với nhau thì giáo viên chủ nhiệm bước vào. Cô vào rồi mà lớp cứ xem cô CN như không khí. Cô CN bực tức đập cây thước thật mạnh xuống bàn.

“rầm” “các em về chỗ hết cho tôi”-bà cô CN hét. Lúc này tụi trong lớp im phăng phắc, đứa nào về chỗ đứa đấy (cho ngồi tự do).

Bà cô giáo rất hài lòng. Bà bắt đầu giới thiệu về mình.

“chào các em, cô là Choi Nam Mi, năm nay 25t, sẽ là chủ nhiệm các em trong năm học này, cô rất vui vì được chủ nhiệm lớp hội tụ các nhân tài trong nước và ngoài nước.”

“các em ở lớp này đều đạt điểm tối đa khi vào đây đúng không”-cô Nam Mi

“vâng ạ”-cả lớp

“vậy bây giờ mỗi thành viên của lớp mình tự giới thiệu đi nào”-cô Nam Mi

“bla...bla..”

“xin chào các bạn, mình là Lee Ji Eun hay m.n có thể gọi mình là Ji”-Ji cười tươi làm cho các bạn nam trong lớp xịt máu mũi. Bọn con gái thì ngưỡng mộ (không có ghen ghét nhé).

- “xin chào, mình là Lãnh Hàn Băng hay các bạn có thể gọi mình là Sun, mình đến từ Việt Nam, mong các bạn giúp đỡ”-nó nói xong tặng cho các bạn nam cái nháy mắt tình nghịch.

“uhm, Lãnh Hàn Băng, tên của em rất hay nha, nhưng sao nó nghịch với tính cách của em. Hihihĩ”-cô nam mi trêu nó (bà cô hiểu ý nghĩa tên của nó vì bà cô này là người Việt-Hàn, nên cũng biết chút ít tiếng việt)

“dạ, cảm ơn cô đã khen ạ”-nó ngượng gãi đầu nói

“ừa đầu bạn ngứa hả sao bạn gãi vậy”-một bạn nữ trong lớp chọc nó. thế là cả lớp cười đùa vui vẻ. thấy nó vậy cô giáo liền gỡ rối cho nó

“thôi, bây giờ chúng ta hãy bầu ban cán sự lớp đi”-cô Nam Mi

“cô, em bầu bạn Sun làm lớp trưởng ạ”-bạn nam trong lớp

“đúng rồi cô, đúng rồi cô”-cả lớp đồng tình

“Sun, em thấy sao”-cô giáo hỏi ý kiến của nó

“dạ nếu các bạn tin tưởng thì em đồng ý ạ”-nó

“vậy lớp phó, các em bầu ai”-cô giáo

“dạ, bọn em bầu bạn Hwang Min Joon ạ”-nữ sinh 1

“uhm, Joon em thấy sao”-cô giáo

“....”-Joon không nói gì chỉ gật đầu.

“vậy lớp phó văn nghệ cô bầu Ji Eun nha”-cô Nam Mi ra ý kiến

“vâng thưa cô”-Ji Eun.(Ji)

“vậy hôm nay chúng ta kết thúc tại đây, giờ các em có thể về rồi, ngày mai các em nhớ đi học sớm nha.”-cô Nam Mi

“vâng, chào cô ạ”-cả lớp.

“các bạn các bạn lớp 10a1 chú ý nha, nhân ngày đầu làm quen chúng ta đi chơi với nhau đi, các bạn thấy sao?”nó đưa ra ý kiến

“ok, ok, ok, ý hay, duyệt”-cả lớp

Thế là lớp bọn nó kéo nhau đi chơi, dễ tình bạn thêm thắm thiết hơn. Nó vui vì hôm nay nó có thêm nhiều bạn mới. những người bạn này rất thân thiện. trong lớp bây giờ ai cũng biết nó lớn tuổi nhất, nên cả lớp quyết định gọi nó là đại tỉ thay vì gọi là sun.

Giới thiệu nhân vật mới

hwang min joon hay joon 16t, nhà bình thường, baba mama là làm chủ một quán bán mì đen. Học giỏi nhưng lạnh lùng, ít nói, nhưng từ khi bước vào cái lớp 10a1 thì đỡ lạnh hơn trước, nói nhiều hơn trước. có võ. Thích nó ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Giới thiệu về trường star nha

Trường rộng 1000m2, chia làm ba khối.

Khối 10 là 10 lớp bao gồm 10a và 10a vip

10 a gồm hai lớp 10a1 và 10a2, hai lớp này thuộc những học sinh học bổng có số điểm đỗ vào trường cao và tuyệt đối.

10a vip gồm 8 lớp, dành cho những học sinh nhà giàu, học giỏi.

Khối 11, và 12 giống khối 10.

Đồng phục trường star: nữ mang váy sọc nâu đen, ngắn tới đầu gối, phối hợp cùng áo sơ mi trắng, cùng mơ màu (khối 10 là màu xanh da trời, 11 là màu tím, 12 là màu hồng).., bên ngoài khoác cái áo vét màu đen. nam sơ mi trắng, cà vạt màu (khối 10 là màu xanh da trời, 11 là màu tím, 12 là màu hồng) khoác bên ngoài là vét đen. Cùng quần tây đen.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Hiểu lầm

Thấm thoát nó đã học được một tháng rồi. lớp của nó ngày càng gần bó hơn. Hôm nay là kì thi cuối tháng đầu tiên của năm học. đối với lớp nó thì kì thi này chẳng là gì.

Khi thi xong, tụi lớp nó rủ đi ăn, và địa điểm tụi lớp nó đột kích chính là quán mì đen của nhà joon. Nó từ chối vì nó còn phải đi làm, nhưng tụi lớp nó năn nỉ quá nó đành phải gọi điện quần gia kim xin phép về trễ.

“alo, bác kim, con là sun ạ, hôm nay lớp con tổ chức đi ăn, bác cho con về trễ một tí nha”-nó

“uhm, để con jun làm thay con trong việc phụ bếp, nhưng khi con về phải làm thay nó việc dọn dẹp phòng hai cậu chủ, nghe chưa”-quần gia

“vâng, con cảm ơn bác nhiều, yêu bác quá cơ,chụt”-nó vui mừng rồi hôn vào dt một cái. Bọn lớp nó thấy hành động của nó mà nổi hết da gà.

Thế là nó có thể đi chơi với lớp rồi. “đi thôi tụi bây”-nó hí hửng.

Đúng 13h, nó có mặt tại nhà bà hần. vào nhà nó nhanh chóng thay đồ rồi bắt tay vào công việc của mình.

Đầu tiên nó sẽ dọn dẹp phòng của cậu ba trước, nó bước vô phòng, nó muốn té ngửa luôn, căn phòng gì đâu mà như chuồng lợn ak, vò bánh, áo quần vứt tùm lum luôn. “Hix, hôm nay sao nó khổ quá, ăn có tô mì mà giờ chắc tiêu hóa hai tô luôn”-suy nghĩ của nó.Nó không nghĩ nữa bắt tay vào dọn dẹp. ờ ời, nó mất hết hai tiếng mới dọn xong cái bãi này.

Xong phòng của cậu ba (soo), nó nhanh chóng sang phòng cậu hai(joo). Oa, phòng rộng lắm nha, có nhiều giường rộng lắm nè, toàn loại hiếm không, nó thật sự ngưỡng mộ hần nha. Căn phòng này sạch sẽ, chỉ cần lau thôi, không cần phải dọn dẹp nhiều. “hai anh em nhà này sao khác nhau quá”-nó nghĩ.

“phù, cuối cùng cũng xong”-nó thỏa mãn với thành quả này. Nó nhanh chóng xuống nhà. Còn phải phụ nấu ăn nữa.

Đến tối thì hần và soo về. cả hai không nói gì, mặt cả hai cứ hầm hầm, chắc là cãi nhau rồi.

“Choảng...choảng...choảng” nghe tiếng đồ vỡ, quần gia kim chạy lên, thì thấy phòng hần bừa bộn, toàn mảnh vỡ.

“có chuyện gì vậy cậu hai”-quần gia kim lo lắng

“hồi sáng ai dọn dẹp phòng tôi”-hần quát. Chưa bao giờ quần gia kim thấy hần giận như vậy.

“dạ, là sun ạ”-quần gia kim

“kêu cô ta lên đây, mau”-hần.

“dạ”-quần gia kim

Một lát sau

“cậu hai cho”nó chưa nói xong thì tự nhiên hần bóp cổ nó. làm nó không kịp phản ứng gì

“nói, sợi dây chuyền của tôi đâu”-hần mặt đỏ gay vì giận

“tôi...tôi...không.biết”-nó khó khăn nói ra từng chữ nói

“cô muốn chết đúng không”-hần càng siết chặt tay hơn, làm nó thở càng lúc càng khó khăn.

Lúc ngán cân treo sợi tóc thì soo vào

“bóp””anh làm cái gì vậy”-soo vào phòng hần thấy hần đang bóp cổ nó thì soo lao vào đánh hần một phát.

Nó lúc này ngồi bệt xuống đất, soo thấy vậy tới đỡ nó. hỏi han nó

“cậu không sao chứ”-soo lo lắng cho nó

“không... không sao”-nó “khụ...khụ”

“có chuyện gì mà anh lại làm vậy hả?”-soo quát hấn. người làm ai cũng bất ngờ. trước giờ soo chưa bao giờ lớn tiếng với hấn như vậy. vì một cô gái sao.

“em tự hỏi cô ta đi?”-hấn vừa lau máu ở khóe miệng vừa nói

“sun, nói cho tôi biết có chuyện gì?”-soo nhẹ nhàng hỏi nó

“tôi không biết, tự nhiên hấn ta kêu tôi lên, thấy tôi hấn bay tới bóp cổ tôi, rồi còn hỏi sợi dây chuyền gì đó đâu?”-nó kể lại

“sợi dây chuyền?”-soo lăm bầm

“đúng, cô ta lấy sợi dây chuyền mà baba để lại cho anh.”-hấn

“anh chắc không, anh kiểm kê chưa. Sao anh có thể đổ lỗi cho người khác như vậy khi chưa chắc chắn?”-soo bực mình khi hấn chưa gì đã kết luận là sun lấy

“hồi chiều chỉ có mình cô ta vào phòng anh dọn dẹp, không cô ta là ai. cô ta nhà nghèo như vậy, thấy sợi dây đeo tiền chắc gì không nổi lòng tham. Không phải cô ta vào đây là do lợi dụng bà ah?”-hấn nói những lời cay độc, làm tim nó quặn đau.

Bây giờ nước mắt nó đã chảy, nó không chịu được thêm một lời sỉ nhục nào nữa. nó đứng phắt dậy

“đúng, nhà tôi nghèo, tôi được vào đây làm là nhờ bà anh. Nhưng không có nghĩa là tôi lợi dụng bà anh. Còn anh nói tôi nhìn thấy đồ đeo tiền nên nổi lòng tham, xin nói cho anh biết rằng thứ tiền nhà giàu mấy người tôi cóc cần, dù tôi có đi ăn xin cũng không bao giờ làm cái chuyện dơ bẩn đó. Còn nữa anh chắc lúc trước bà anh chưa từng nghèo không. Vì vậy đừng bao giờ sỉ nhục người nghèo khi họ có thể làm ra tiền xài, còn loại nhà giàu như anh chỉ ăn bám vào gia đình thôi. Như vậy loại người như anh hay tôi đáng kính bĩ?”-nó nói một lèo, xong nó chạy ra khỏi căn nhà. Lúc này ngoài trời đang mưa tầm tã.

Soo thì chạy theo nó, nhưng không kịp “nhỏ này chạy đâu rồi không biết?”-soo.

Nó cứ lang thang đi trong mưa, nó khóc lại khóc đây là lần thứ ba nó khóc. Nó thật sự hối hận, nếu lúc đầu biết bà là chủ căn nhà đó, nó nên từ chối làm ở đó. Giờ nó ước nhẹp và nó cũng không biết từ khi nào đã đứng trước cô nhi viện angel.

Vô tình lúc này viện trưởng park (chủ cô nhi viện), vừa đi đâu đó về thấy nó đang đứng thập thò trước cửa thì hỏi:

“con kiếm ai sao?”-viện trưởng park hỏi.

“con...kiếm...ji...ạ?”-nó nói mà răng cứ đánh vào nhau (do lạnh)

“con là bạn ji sao, sao lại không gọi cho nó chứ, đứng đây cho mưa ước, thôi vào trong đi, ta gọi ji cho con”-bà viện trưởng nhìn nó đầy tình thương. Bà cũng không biết sao lại cảm thấy thương nó. nhìn nó thật thà, ngây thơ.

Khi ji nghe viện trưởng nói có người tên sun kiếm mình, thì ji nhanh chóng chạy ra.trước mắt ji giờ nó ước nhẹp, lạnh rung người.

“bà làm gì mà giờ này tới kiếm tui vậy, còn lại dầm mưa như vậy nữa”-ji lo lắng nhìn nó. ji không những xem nó là bạn, mà còn xem nó như một người chị của mình. Nên thấy nó vậy thì ji cũng lo lắng lắm

“mình...hix...hix...”-nó ngập ngừng nói

“thôi, bà vào phòng tôi tắm rửa rồi thay đồ đi, có chuyện gì nói sau”-ji thúc giục nó

“uhm”-nó

Một lát sau

“rồi giờ bà nói đi”-ji

“bla...bla...bla, hic, hic, là vậy đó, tui đâu có lấy đâu, tại sao cậu ta lại như vậy chứ, bộ nghèo là cái tội hả, tại sao bọn nhà giàu khinh chúng ta vậy?”-nó vừa khóc vừa nói. Còn ji không biết làm gì để an ủi nó.

Lúc này viện trưởng park đứng ngoài đã nghe thấy toàn bộ câu chuyện “thật tội nghiệp con bé, sao có người lại như vậy chứ, con bé nhìn khuôn mặt thánh thiện như vậy, hiazzz, bọn nhà giàu khi nào cũng vậy, sao lại tôn thương một cô bé như thế”-bà suy nghĩ.

Khóc một chập, nó mệt quá ngủ luôn. Ji thì ôm nó ngủ, sợ nó tỉnh giấc rồi lại khóc.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: gặp nạn

Ngày hôm sau. Nó vẫn đi học bình thường. Lên trường thì nó thấy ai cũng nhìn nó bằng ánh mắt khinh thường. Nhưng nó không quan tâm, đi thẳng lên lớp. Vừa vào lớp thì joon quay xuống hỏi nó :

"Cậu không sao chứ"

"Sao là sao. Tổ bình thường. Mà sao hôm nay mấy cậu lạ vậy. Có chuyện gì sao"-nó thản nhiên hỏi

"Cậu không biết chuyện gì sao. Ở bản thông báo của trường ak"- hs 1

"Bản thông báo có gì hả" nó ngây thơ hỏi làm mấy đứa trong lớp tức xị máu

"Có ai đó dán tờ rơi nói cậu đang làm osin cho nhà của hai hoàng tử.(joo và soo đó) Và ghi là cậu đã ăn trộm đồ của joo nữa có cả ảnh joo bóp cổ cậu". Hs 2

Nó nhếch miệng nói : "mấy cậu tin."

"Tất nhiên là bọn mình tin đại tì của lớp mình rồi. Bọn mình sẽ tìm ra kẻ dám vu oan cho đại tì như vậy". Cả lớp nhao nhao.

Nó dù rất buồn nhưng được sự quan tâm và tin tưởng của bọn lớp nó. Nỗi buồn của nó được vui phần nào.

Reng...reng...reng hai tiết học trôi qua một cách nặng nề. Nó nhanh chân chạy xuống canteen mua gì để ăn. Sáng nó có ăn gì đâu. Thấy nó đi joon và ji đòi đi theo nhưng nó không muốn. Nó nói nó đi một mình cũng được. Nhưng joon và ji không an tâm nên lên đi theo. đang trên đường xuống canteen thì có một đám hs bên vip chặn đường nó. Lôi nó ra sau trường.

"Ji, nhanh chóng chạy vào lớp báo m.n ra đây cứu đại tì, Nhah đi, tớ sẽ đi theo"-joon hối thúc.

"Uhm. Cậu cũng phải cẩn thận nha". -ji dặn dò joon xong nhanh chóng chạy vào lớp báo cho m.n

Sau trường

"Mấy người muốn gì". Nó biết chuyện chẳng lành

"Muốn mày rời khỏi cái trường này. Và biến ra khỏi nhà của hai hoàng tử.- con nhỏ đứng đầu đàn đánh đá nói

"tại sao tao phải làm theo lời tụi mày". Nó nói khinh bỉ

"mày hỏi tại sao hả, hahaha, thứ nhất mày là đứa nghèo hèn, thứ hai mày là thứ ăn trộm"- nhỏ thứ hai nói

"thứ nhất tao không ăn trộm, tao không có gì phải sợ. thứ hai nhà tao nghèo nhưng tao biết mọi thứ, biết cách làm ra đồng tiền, biết làm việc phụ ba mẹ, nhà nghèo nhưng học giỏi. còn tụi mày nhà giàu mà chỉ biết ăn bám cha mẹ, đến việc vo gạo nấu cơm cũng không biết, giàu mà não phẳng. thì cũng là thứ vứt đi"-nó khinh thường bọn đứng trước mặt nó.

"mày vừa nói gì hả con kia, mày nói ai nào phẳng hả"-con nhỏ đầu đàn tức giận quát.

"Ai thì tự hiểu"-nó

"Mày.....mày... tụi bay đánh nó đi."- nhỏ đầu đàn

Thế là cả đám khoảng chừng 15 đứa bay vào đánh nó tới tấp. Trai có gái có. Lúc này joon chạy ra.

"Mấy người dừng tay lại."-joon

"ô hô, Xem ai đây. Không phải hotboy lớp 10a1 sao. Đừng có xen vào chuyện của người khác, biến"-nhỏ đó bực bội vì có người dám phá đám mình

"nếu không thì sao"-joon nhếch nhép lạnh lùng nhìn bọn kia, làm bọn chút có chút rung sợ

"Hừ. vậy thì tao cho hai tụi bay hưởng thụ chung vậy, lên"-nhỏ đó

Bình....bốphự... nó và joon cứ đánh. Bọn chúng ngày càng đông.

"Bọn chúng kêu thêm người, có hai tụi mình đánh không lại đâu. Giờ làm sao"joon lo lắng

"Sao? Giờ ai biết làm sao, gục được tên nào hay tên đó"-nó cười nhẹ.

do mãi nói chuyện nên joon không để ý rằng có thằng đánh lên mình. Nhưng sun thì thấy nên chạy lại đỡ cho joon.

Bóp...bóp...

“nè mấy đứa kia làm gì vậy hả?”- Bv trường

“chết cha, bảo vệ chạy thôi tụi bay”-bọn kia

Còn joon đang vẫn còn ngỡ ngàng. Hồi nãy joon nghe có tiếng đánh sau lưng mình sao không cảm thấy gì hết. Joon quay lưng lại thì thấy nó đang nằm trên vũng máu. Lúc này cả lớp tụi nó cũng vừa tới. Thấy vậy thì hết hoảng.

“đại tỉ, đại tỉ có sao không? Sao máu nhiều quá vậy, huhuhu”nhỏ nana (nhỏ mít ước nhất lớp)

“sun à, mày sao vậy?, mày đừng làm tao sợ nha”- Ji cũng khóc theo.

“đừng mà ở đó khóc lóc nữa, mau đưa đại tỉ vào bệnh viện đi”-thằng Hun (thằng ẻo lả của lớp nó)

Thế là joon nhanh chóng bế nó đi cùng vs một số thành viên khác trong lớp. trong lúc bế nó ra khỏi trường thì vô tình đi ngang qua hẻm với soo. Soo thấy nó người bê bết máu thì nủi tay joon lại hỏi”

“sao người cậu ấy toàn máu không vậy hả”-soo lo lắng

“không phải do hai người sao, nếu sun có xảy ra chuyện gì tôi không để yên cho hai người đâu”-ji vừa khóc vừa nói

“thôi ji, mặc kệ họ, đưa sun vào bệnh viện đã”-joon thúc giục

“để tôi chở đi cho”-soo

“không cần”-ji và mấy đứa lớp nó

“thôi, tính mạng sun là quan trọng nhất”- Joon mặc dù rất ghét hai anh em nhà này nhưng vì sun nên không thêm chấp

“đi thôi”-soo. Hồi nãy giờ hẻm không nói gì hết, cứ nhìn họ đưa nó tới bệnh viện. hẻm thấy nó vậy tự nhiên cảm thấy nhói trong tim.

Tại bệnh viện. đã hai tiếng trôi qua mà sao chưa thấy bác sĩ ra. Ai cũng lo lắng. một cô y tá trong phòng phẫu thuật chạy ra nói:

“mấy em là người nhà bệnh nhân”

“vâng”-cả đám(nói cả đám chứ chỉ có joon, ji, soo, hun và nana ah)

“cô bé mất máu khá nhiều, mà loại máu cô bé cần bệnh viện hết rồi, loại máu của cô bé là O, ai cùng nhóm máu của cô bé thì đi theo tôi”-y tá

“em, em cùng nhóm máu của cậu ấy”- Joon.

“uhm, vậy em đi theo tôi kiểm tra để lấy máu”-y tá

một tiếng sau, joon đi ra cùng với khuôn mặt nhợt nhạt, do bị lấy khá nhiều máu. Và bây giờ soo mới để ý người con trai này, cái cách mà cậu ta quan tâm sun cũng đủ hiểu cậu ta thích sun rồi. đang suy nghĩ thì: ting..ting..ting, cửa phòng phẫu thuật mở, bác sĩ bước ra

“Bác sĩ bạn con sao rồi ạ?”. Joon ,soo, ji và mấy đứa lớp nó (do không đủ xe nên chỉ có hun và nana theo thôi)

“Phần đầu của cô bé bị tổn thương khá nặng. Chân thì bị nứt, trên người còn nhiều vết thương khác nhưng không đáng lo ngại”-bs

nghe tới đây thì ji ngắt đi do sock, hun và nana phải đưa ji về nhà.

“vậy khi nào bạn con tỉnh lại ạ”-soo

“điều đó ta không biết, phải dựa vào ý chí của bệnh nhân” Bs buồn nói.

“vâng cảm ơn bs giờ bọn cháu có thể vào thăm cậu ấy không”-joon

“uhm, mấy đứa vào thăm bạn đi, nhưng nhớ đừng làm ồn đó” Bs hiền từ nói.

“Vâng. Chào BS”-cả đám

khi vào trong phòng bệnh của nó. hai anh chàng nhà ta cảm thấy đau lắm. người con gái mà họ thích đang nằm trên chiếc giường trắng. khuôn mặt nhợt nhạt, không sức sống. joon thề rằng sẽ khiến kẻ làm sun ra như thế này phải nhận lại gấp trăm lần mà sun phải chịu. bây giờ trong phòng chỉ có hai người

là soo và joon.

“tôi sẽ ở lại canh cô ấy, cậu về trước đi”-soo

“người nên về là anh đó. Nếu không phải do hai anh em mấy người thì sun có bị như vậy không” joon tức mình quát

“tôi xin lỗi là do lỗi của tôi, nhưng anh em tôi cũng không hề biết chuyện này”soo phân bua.

“không làm thì ai làm. Trong trường ngoài hai anh em anh thì ai mà biết chuyện sun làm osin trong nhà hai người chứ, ngay cả chúng tôi là bạn thân của cậu ấy cũng không biết” joon bực mình nói

“Không lẽ là jun” soo nghi ngờ

“Tôi sẽ chịu trách nhiệm về việc này. Còn cậu (nhìn qua joon) người toàn máu me không. Về nhà tắm rửa thay đồ đi rồi hãy tới thăm sun. Nếu cô ấy tỉnh dậy sẽ không thích nhìn thấy cậu như vậy đâu”.soo Khi soo nói thế thì joon mới chịu về.

“Sun ah. Tôi xin lỗi vì đã không bảo vệ được cậu. Cậu có biết là khi nhìn thấy tên joon gì đó bẽ cậu tôi cảm thấy rất khó chịu, không biết đó là cảm giác gì nữa. Chắc là tôi thích cậu mất rồi. Xin cậu hãy tỉnh dậy đi. Nếu cậu tỉnh dậy tôi sẽ làm tất cả mọi chuyện mà cậu yêu cầu” soo cứ một mình đọc thoại như vậy. mệt quá cậu ngực xuống giường nó ngủ luôn.

Khoảng 9h đêm, joon vào bệnh viện để canh sun thay cho soo. Vào phòng thì thấy soo đang nắm tay sun ngủ. máu ghen nổi lên, joon đá vào cái ghế, do bất ngờ, nên móng của soo chạm đất. cậu giật mình nhìn lên kẻ nào lại dám làm thế. Oh, thì ra là tên nhóc con này (joon đó).

“hừ”-soo chỉ hừ lạnh một cái.

“giờ thì anh có thể về”-joon lạnh lùng nhìn soo

“vậy tôi về đây, có gì phải báo nhanh cho tôi biết đó”-soo ra về không quên dặn dò joon.

“biết rồi”-joon khó chịu nhìn soo.

Còn hần ở nhà mà cứ không yên, “không biết cô ta sao rồi, mà ai lại dán cái tin đó lên bản thông báo vậy, trong trường ngoài mình, soo và jun thì không ai biết cô ta là osin nhà mình cả và cả chuyện cô ta ăn cắp đồ của mình. Mình và soo không làm, vậy chẳng lẽ.....”-hần suy nghĩ suốt đêm đến hai giờ sáng mới chợp mắt được.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Hiểu lầm được gỡ bỏ

Nó đã nắm đó một tuần rồi, ngày nào jì, joon và soo thay phiên nhau tới chăm sóc nó, bà viện trưởng park cũng thường xuyên tới thăm nó. còn tại sao trong suốt thời gian qua không thấy bà hần là do bà hần đang công tác tại paris khoảng một tháng lận, chuyện của nó bà không hề biết gì.

Tại nhà hần

“thưa cậu hai, tôi có chuyện muốn nói ạ”- người giúp việc

“có chuyện gì?”-hần lạnh lùng làm người làm đó sợ sệt

“dạ, sợi dây chuyền này có phải của cậu không ạ”-người làm đó nói xong đưa sợi dây đó cho hần.

Hần nhìn thấy sợi dây thì giật mình “đó không phải là sợi dây mình bị mất sao, sao nó lại ở đây.”hần nghĩ

“cô tìm thấy sợi dây này ở đâu?”-hần nhìn cô người làm hỏi. làm cho cô gái đó hơi rung

“dạ, dưới giường của cậu hai ạ, hồi này tôi đang dọn dẹp thì thấy nó ạ”-cô người hầu kếp nép nói.

“được rồi cô đi làm việc của mình đi, ah kêu jun lên đây cho tôi”-hần

“vâng, thưa cậu hai”-nói xong cô người hầu đi xuống gọi jun.

Một lát sau jun lên phòng hần “cậu hai gọi em ạ”-jun

“chuyện của sun, có liên quan tới em không?”- giọng hấn đánh lại

“ý...cậu hai là gì ạ, em không hiểu”-jun áp úng lo sợ

“ta mong là em không liên quan, nếu ta điều tra được em có liên quan thì đừng trách ta không nể ông em là quản gia ở đây, còn nữa ta cảm tuyệt đối không được nói chuyện này với bà, không thì... Hiểu rồi chứ”-hấn liếc xem biểu hiện của jun

“vâng, em biết rồi ạ”-jun

“ah, em biết sun nằm ở bệnh viện nào không?”-hấn

“dạ, bệnh viện seoul ạ”-jun.

“uhm, em ra ngoài đi”-hấn. sau khi jun ra khỏi phòng hấn day day thái dương tỏ vẻ mệt mỏi. “không biết cô ta sao rồi, có nặng không biết, sao soo, nó không nói gì vậy ta, mình phải điều tra mới được”hấn nói là làm. Hấn lờ đi ra

“alo, tôi, kim myung joo đây”-hấn

“ah, chào thiếu gia, thiếu gia gọi tôi có chuyện gì không?”-BS lee (bs riêng của hấn và soo đang làm tại bệnh viện seoul

“tôi muốn hỏi tình hình bệnh của bệnh nhân lãnh hàn băng, 17t”-hấn

“ah, có phải cô bé mà thiếu gia myung soo đưa vào bệnh viện một tuần trước”-bs hỏi. ông không hiểu hai anh em nhà này sao lại lo lắng cho cô bé này. Rồi ông mỉm cười.

“uhm”-hấn

“cô bé đó bị khá nặng, giờ vẫn chưa tỉnh, tình hình không khả quan lắm”-bs buồn rầu nói. Còn bên hấn thì như sét đánh ngang tai. “Không khả quan sao” hấn nghĩ

“cụ thể”-hấn tự nhiên hấn lạnh giọng lại

“ah, chấn thương vùng đầu, do vật cứng đập vào, chân bị nứt, người còn nhiều vết thương khác”-bs

“uhm, được rồi, ông hãy nhớ chăm sóc cô ấy thật kĩ, nếu xảy ra chuyện gì thì chắc ông cũng biết chứ”-hấn nói cảnh cáo ông bác sĩ làm ông toát mồ hôi hột.

“vâng, đó là trách nhiệm của tôi mà”bs vừa lau mồ hôi vừa nói.

Xong hấn cúp máy hấn lại gọi cho ai đó

“.....”-người bên kia

“anh hãy cho người điều tra xem kẻ nào dán tờ rơi bản thông báo về việc của lãnh hàn băng và những ai đã tham gia vào đánh hội đồng lãnh hàn băng.”-hấn

“.....”người đầu dây bên kia

Hấn quyết định sẽ làm rõ chuyện ai đã làm việc này.

Còn phía jun, sau khi nghe hấn hỏi vậy thì đứng ngồi không yên, lẽ hấn điều tra ra được thì sao. jun cứ đi tới đi lui, quản gia kim thấy biểu hiện của đứa cháu gái mình thì hỏi

“con sao vậy có chuyện gì hả”-quản gia kim

“dạ...dạ không có gì đâu ông”-jun áp úng.

“uhm, không có gì thì con vào làm việc của mình đi”-quản gia. Mặc dù là cháu của ông, nhưng ông luôn công tư phân minh. Nếu jun làm sai gì thì ông cũng phạt giống những người làm khác.

“vâng”-jun.

Tại bệnh viện

“Không biết khi nào sun tỉnh nữa”-ji

“sun sẽ tỉnh lại thôi, đừng quá lo, cậu ấy là đại tỉ lớp mình mà, cậu ấy phải tỉnh dậy để quản lí lớp mình chứ”-joon rầu rĩ nói.

“uhm, sẽ tỉnh dậy mà nên mấy đứa đừng lo lắng”-soo từ đầu suất hiện làm ji và joon như đứng tim

“anh làm cái ji mà đứng sau lưng người ta mà lên tiếng làm hết hồn ah”-ji vừa vuốt ngực vừa nói

“anh đừng quên đây là bệnh viện đó”joon thêm vào.(sợ ma ý mà)

“hai đứa này, làm gì phản ứng mạnh dữ vậy”-soo

“chứ ai biểu vào mà không có một tiếng động gì hết, không giật mình mới lạ ak”-ji hét lên làm hai chàng phải bật tai lại

Bỗng “ồn ào quá không cho ai nghỉ ngơi hết, đây là bệnh viện đó”-một giọng nói thều thào vang lên. Ba người họ hơi rùng mình quay lại nơi phát ra giọng nói. Omg sun nhà ta đã tỉnh. Thật ra sun tỉnh lại khoảng 10’ trước rồi, nhưng muốn nhắm mắt nghỉ ngơi. Nhưng nghỉ không được vì ba người họ quá ồn ào. Sun đành phải lên tiếng

“sun, sun tỉnh rồi, mau gọi bác sĩ nhanh lên”-joon hối thúc

“bác sĩ, bác sĩ, bác sĩ đâu”-soo vừa chạy vừa hét, các bác sĩ lật đật chạy vào.

Sau một hồi kiểm tra “chúng mừng các cô cậu, sức khỏe cô bé hồi phục rồi, chỉ cần nghỉ ngơi, ăn uống đầy đủ sẽ bình phục nhanh chóng thôi”bác sĩ vui vẻ nói

“vậy khi nào được suất viện ạ”-sun yếu ớt nói

“khoảng hai tuần nữa”-bs

“hả, hai tuần sao”-nó muốn hét lên nhưng hét không nổi.

“có chuyện gì sao, sun”-soo hỏi

“việc học thì sao, đã nghỉ một tuần rồi”-nó ủ rũ nói

“lo gì, khi nào ra viện tôi/tớ/ sẽ kèm cho cậu”-soo và joon đồng thanh, sau cái đồng thanh đó là cái nhìn triều mến chứ đầy tia điện của hai người dành cho nhau(joon và soo)

“thôi con cứ nghỉ ngơi cho khỏe đã, sức khỏe trên hết mà”-bs cười

“vâng”-nó.

“Thôi cậu nghỉ ngơi đi, tớ với ji về tới bọn tớ sẽ đến”-joon

“uhm, hai cậu về đi”-nó

“ah, thôi tôi cũng về đây, mà cậu ăn gì không, tôi tôi đem vô cho”-soo

“uhm, gì cũng được, nhưng không ăn cháo đâu nha”-nó dằn dò

“bệnh không ăn cháo, chứ ăn gì”-soo nheo mắt nhìn nó

“không thích”-nó nói xong nằm xuống ngủ tiếp. soo, chỉ biết lắc đầu nhìn nó.

Nó mới vừa nhắm mắt định ngủ thì nghe tiếng mở cửa, nó tưởng soo, ji hay joon quên đồ nên quay lại lấy, nó cũng không mở mắt, mà cứ nhắm như vậy.

Còn hấn sau khi vào phòng bệnh của nó, thấy nó nằm đó hấn có chút đau trong tim.

“sun, tôi xin lỗi, là lỗi do tôi, từ nhỏ tới giờ cô là người con gái đầu tiên tôi nói lời xin lỗi, nên cô phải cảm thấy vinh dự”-hấn

“vinh dự con khi, do ai mà tôi ra nông nỗi này, hiazz, xem coi hấn nói gì nữa”-nó nghĩ

“tôi thật sự hồ đồ khi chưa làm rõ mọi chuyện đã nghĩ là cô lấy sợi dây đó, tôi đã kiểm ra nó rồi, thật ra là do tôi làm rơi nó dưới giường. tôi xin lỗi”-hấn cứ cầm tay nó mà nói. “cái tên này, giám đồ hồ mình lấy sao, hừ, tôi mà lành lại sẽ cho anh sống không bằng chết” nó nghĩ

“nến cô tỉnh lại, tôi sẽ làm theo mọi yêu cầu của cô”-hấn

“bất kể điều gì sao”-nó nói gian gian

“uhm, mọi điều”-hấn “mà khoang ai vừa nói vậy, không lẽ”-hấn nghĩ, tự nhiên hấn cảm thấy lạnh lạnh sau gáy, hấn nuốt nước bọt, nhìn lên. Hấn như muốn té ghế, nó tỉnh queo ah.

“cô...cô không phải đang hôn mê sao?”-hắn áp ứng.

“đúng, hôn mê, mới tỉnh cách đây khoảng một tiếng”-nó gật gù nói

“vậy, những lời hồi nãy cô nghe hết?”-hắn rung rẩy nói, mặt đỏ như cà chua(vì ngượng)

“uhm, nghe hết, nhớ giữ lời, còn giờ thả tay tôi ra được rồi”-nó nói xong nhìn xuống tay mình, hắn vẫn còn đang nắm tay nó.

“ông bs chết tiệt, dám nói cô ta tình hình không khả quan giờ tỉnh như gì vậy?”-hắn nghĩ

Nó thấy hắn không để ý lời mình nói liền đánh vào đầu hắn một cái, hắn trợn mắt nhìn nó, còn nó vẫn thản nhiên, chỉ vào cái tay mình đang bị hắn nắm chặt, hắn giật mình liền rút tay hắn ra khỏi tay nó. xong nó phán câu làm hắn càng ngượng hơn

“dê xòm, lợi dụng”-nó

“tôi đã nhận lỗi rồi, nên cô sau khi hồi phục thì hãy trở về nhà lại đi, mắc công bà về không thấy cô thì sẽ có chuyện lớn đó, giờ tôi về đây”-hắn lấy lại hình tượng của mình, rồi hai tay rút túi quần đi về.

“ah khoang, điều đầu tiên tôi muốn anh làm là hãy sưu tầm toàn bộ những album của nu'est và super junior từ lúc debut tới giờ cho tôi, nhớ phải đủ đó, giờ thì anh có thể về, không tiễn”-nó cười đều nhìn hắn.

Hắn tức lắm nhưng lỡ hứa rồi, quân tử nhất ngôn mà. Nói rồi phải làm được. kệ chiều cô ta những ngày này, sau này hành hạ cô ta lại lo gì. Rồi hắn cười, một nụ cười thật sự kể từ lúc baba hắn mất.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tinh Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tình địch

Hai tháng trôi qua, nó cũng đi lại bình thường rồi, vậy là hắn thoát khỏi sự áp bức của nó. cứ nghĩ đến cảnh nó hành hạ hắn là hắn tức điên.. “cô khỏe rồi coi tôi hành hạ lại cô như thế nào ” hắn nghĩ rồi cười như điên.

“anh, làm gì cười như điên vậy?”-soo châm chọc hắn

“không có gì, chỉ nghĩ cảnh cô ta bị hành hạ, tự nhiên thấy vui”-hắn cười nói

“anh cũng đừng làm quá đáng, dù sao em cũng không muốn người mình thích bị hành hạ đâu nhưng mà anh cũng biết cười sao?”-soo

“Cốp”“ai mà không biết cười, anh mày cũng là con người mà”-hắn cốc vào đầu soo một cái.

Cứ như thế hai anh em nhà hắn cứ tâm sự đêm khuya với nhau. Đến tận bốn giờ sáng mới ngủ.

Hai tháng qua ngày nào nó cũng đi học chung với hắn và soo. Điều này càng làm jun ghét nó với ji hơn.

Tại lớp nó

“nè sun, cô chép bài cho tui đi”-hắn lạnh giọng nói rồi đưa quyển vở qua cho nó, mặc cho joon ngồi giữa.

Nó định viết thì joon giật cuốn vở hắn, quăng qua lại bàn hắn nói”

“cậu không có tay sao?”-joon nhìn hắn lạnh lùng

“tôi thích, cậu có ý kiến gì sao?”-hắn

“sun là gì mà bắt cậu ấy chép bài cho cậu” -joon

“osin nhà tôi”-hắn đưa con mắt thách thức nhìn joon đắc chí cười nhếch miệng

“nên nhớ, đây là lớp học, không phải nhà cậu, ok”- joon.

Hắn cứng họng không nói được gì nữa. đúng là đang ở trường nó không phải người làm của nhà hắn. hắn đành ngậm ngùi ôm cục tức, rồi quay qua nhìn joon muốn cháy áo, joon cũng không ngại tặng lại cho hắn ánh mắt té lửa. cứ thế hai người nhìn nhau say đắm, cộng thêm mùi thuốc súng. Làm cả lớp hồi hộp, tim muốn rút ra ngoài. “hết thằng soo rồi thằng này, cô ta có đẹp đâu mà ai cũng thích, hừ”-hắn nghĩ

Đúng lúc đó, ông thầy dạy văn bước vào, phá vỡ bầu không khí u ám này.

Thế là 5 tiết học trôi qua một cách chán nản. thấy m.n một môi ji đưa ra ý kiến

“chúng ta đi công viên đi, mừng sun bình phục, m.n thấy thế nào”

“uhm, ý hay”- soo tán thành

“ uhm, dĩ”-nó và joon

“anh đi không joo”-soo nhìn qua hần

“đi thì đi”-hần.

Thế là cả bọn kéo nhau đi công viên trò chơi. Công viên này là darkness, thuộc sở hữu của nhà hần.

Tại công viên darkness.

“chúng ta chơi trò gì đây”ji hỏi

“tàu lượn siêu tốc”-hần, vì hần muốn nhìn cảnh nó la hét hoảng sợ. như vậy cũng làm hần thỏa mãn

“m.n thấy thế nào”-ji hỏi ý kiến

Nghe tới tàu lượn siêu tốc nó vs joon thì hớn hờ (trò này bên việt nam nó chơi hoài, còn joon thì chơi hai ba lần nên không sao. còn soo thì thảm nguyên rửa thẳng anh mình sao ngu quá. Chọn trò gì không chọn chòn trò này.

Lúc trên tàu lượn nó ngồi giữa hần ngồi với nó. sau là joon và một vị khách khác. Sau nữa là ji với soo. Lúc tàu chạy nó, joon, và ji thì hét thoải mái vì quá sướng, còn hần với soo thì mặt cắt không còn giọt máu. Khi xe ngừng thì hần và soo chạy nhanh vào gốc cây gần đó mà nôn. Ji và nó thì lo lắng cho soo còn hần không ai quan tâm, đã vậy nó còn cười hần

“hahahahaha, chính cậu đưa ra ý kiến mà giờ lại thảm như vậy, đúng là công tử bột.”

Nó như vậy càng làm hần ngượng hơn. Joon thì nhếch môi khinh thường nhìn hần càng làm hần sôi máu hơn, nếu giờ mà đo nhiệt độ cơ thể hần chắc là 1000 độ C quá.

“sun, qua kia chơi bắn súng đi”-joon rủ nó

“không, đi nén lon với tôi”-hần

“sún”-joon

nén lon”-hần

Thế là hần với joon cứ điệp khúc súng với nén lon, Làm mọi người ở công viên nhìn hai chàng như sinh vật lạ. tụi kia thấy quá quê, kéo nhau đi chơi luôn bỏ mặt hai chàng ở lại. đến lúc hai chàng mệt quá nhìn lại thì chẳng thấy ai hết. tức mình hần và joon đi chơi với nhau luôn.

Sau khi chơi xong, cả bọn ai về nhà nấy. đang định vô phòng thì nó bị hần kéo đi lên sân thượng

“nè, tên joon đó có quan hệ gì với cô hả”-mặt hần lạnh tanh (ghen đây mà)

“quan hệ gì là quan hệ gì, cậu nghĩ sao thì là vậy đó”-nó cố tình chọc tức hần

“cô...”-hần tức nghẹn họng.

“cô sao, mà kì nha, không phải anh được mệnh danh là hoàng tử băng sao, mà tui thấy anh có băng đâu, lâu lâu giống như mới trốn từ TTTK ra ak”-nó nói

“TTTK là gì?”hần ngu ngơ hỏi nó

“là trung tâm thần kinh đó ba, hahaha,”-nó cười sáng khoái

hần mặt ngày càng đen lại, chưa ai dám nói hần như vậy, nó là người đầu tiên.

“cô có im đi không”-hần

“hahahahahaha”-nó không nghe hần mà ngày càng cười to hơn.

“uhm.....”-hắn hôn nó. nó thật sự bất ngờ, không ngờ nụ hôn đầu tiên của nó bị hắn cướp mất. sau khoảng ba phút hắn cảm giác được, nó khó thở, nên buồn nó ra, bỏ đi về phòng, còn nó hóa tượng mất tiêu.

Cái cảnh nó và hắn hôn nhau vô tình lọt vào mắt của jun và soo. cô ta như muốn bay tới xé xác nó ngay lúc đấy, nhưng jun phải kiềm chế. “mày cứ chờ đó”-jun nói. Xong lấy điện thoại gọi cho ai đó. Còn về phần soo “anh thích cô ấy sao, nhưng em không nhường cô ấy cho anh đâu”-soo nghĩ rồi cười buồn

Quay về hắn. sau khi hôn nó xong hắn cứ sờ sờ lên môi mình rồi cười “không ngờ môi cô ta ngọt như vậy, chắc chắn lần sau sẽ không kết thúc sớm vậy đâu”-hắn nghĩ (ò, muốn lần sau nữa sao). tối hôm đó có ba con người mất ngủ. một người hạnh phúc(hắn), một người còn ngơ ngơ (/nó đó), người thì đang vạch ra âm mưu hại nó (jun).

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chuộc lỗi

Nhờ vào sự chăm sóc tận tình của joon, soo, hắn và ji nó nhanh chóng hồi phục. hôm nay là ngày nó suất viện, cũng là ngày bà hắn đi công tác về. hắn và soo không biết giải thích như thế nào khi bà nhìn thấy nó như vậy. “chuyện tới đâu thì tới”-hắn và soo suy nghĩ.

Tại nhà hắn

“phu nhân đã về”-người làm và quản gia kim

“uhm, mà tụi nhỏ đâu hết rồi”-bà không thấy nó hắn và soo đâu nên hỏi.

“dạ.hai thiếu gia với sun....”-quản gia chưa nói hết thì từ ngoài cửa ji, soo, hắn đẩy nó bằng xe lăn đi vào.

“bà nội/bà”-hắn và soo, nó

Bà quay ra, nhìn thấy nó ngồi trên xe lăn thì hết hồn, sao mới có một tháng mà nó lại ra nông nổi này.

“sun, con bị gì vậy, sao lại phải ngồi xe lăn, mặt mũi thì trầy trụa, vậy đầu còn băng lại nữa”-bà lo lắng hỏi nó. còn hắn với soo toát mồ hôi, vì nếu bà biết lí do chắc nghe giảng đạo suốt đêm là cái chắc.

“dạ, con bị tông xe ạ,hiihihihi”-nó nói làm tụi kia ngờ ngàng.

“thật sao?”-bà nghi ngờ hỏi

“tớ bị tông xe đúng không”-nó nháy mắt với tụi kia

“dạ., sun bị tông xe bà”-tụi hắn

“sao lại bị tông xe, bị hồi nào”-bà hắn hỏi

“ah. Dạ là vậy nè bà, hôm ngày mà bà đi công tác là con bị tông xe. Do cậu hai ak (nó liếc qua hắn làm hắn giật mình). Tối hôm đó, cậu hai bảo con ra ngoài mua đồ với cậu hai, trên đường đi tụi con gặp một con cún, nó dễ thương lắm nha. Mà hình như con cún đó thích cậu hai, nên con nghĩ nó là cún cái. nó cứ luẩn quẩn quanh chân cậu hai. Chắc bà cũng biết ai cũng mê cái đẹp mà, động vật cũng vậy thôi. Nhưng mà cậu hai lại không thích, đá con cún một phát nó bay ra đường. con thấy vậy vội chạy ra bế con cún đó lên xem xét. Ngay lúc đó có chiếc xe con chạy với tốc độ nhanh, mà hình như chủ xe đang say rượu ak bà. ..., và kết quả là vậy nè bà, hiihihihihi”-nó vừa kể vừa diễn tả làm m.n cười bò lăn bò lết, còn hắn thì mặt càng ngày càng đen. Nó biết núi lửa sắp phun trào nên chỉ biết nhìn hắn cười trừ.

“con đúng là tàn nhẫn đó joo, ta sẽ phạt con. Con phải chịu trách nhiệm chăm sóc sun cho tới khi con bé lành hẳn. mà ta nói cho con biết nha, con giám ăn hiếp sun là ta cắt toàn bộ thẻ tín dụng, tịch thu xe của con đó”-sau lời cảnh cáo của bà hắn, mặt hắn méo xệch.

“ah, mà mấy đứa chưa giới thiệu bạn mới của mấy đứa cho ta đĩ chứ”-bà vui vẻ

“dạ, chào bà con là lee ji eun, mọi người thường gọi là ji ạ, con học chung lớp với sun”-ji lễ phép giới thiệu

m.n người nói chuyện vui vẻ với nhau, khoảng một tiếng sau thì ji xin phép về. còn lại hắn bà hắn soo và nó đang ngồi ăn trái cây bổn

“aaaaaa”-nó la lên. Làm bà, hắn với soo hốt hoảng

“sun con/ cô/cậu sao vậy?”-bà hấn, hấn và soo hỏi

“con đau đầu quá, rất đau”-nó đau đớn nói

“không lẽ...”-hấn và soo nghĩ

“thôi hai đứa đưa sun lên phòng đi, quần gia kim, mau gọi bác sĩ lee tới đây”-bà hấn thúc giục.

“vâng thưa phu nhân”-quần gia kim. Còn về phần jun thì thấy nó vậy càng lo sợ hơn. Mặc dù nó nói là do tai nạn giao thông.

Hấn bế nó về phòng, nhẹ nhàng đặt nó xuống giường

“sao rồi, đỡ chưa”-hấn và soo đồng thanh.

“không sao rồi, hai người về phòng đi”-nó

“không, tối nay tôi sẽ ở lại”-đồng thanh đọt hai

“nhưng...”-nó bối rối khi hai anh e hấn như vậy

“không nhưng nhĩ gì hết”-đồng thanh lần ba. Nhưng lần này có thêm mùi thuốc súng nữa.

“aaaaaaaaaaaaa”-nó hét lên làm hai chàng ta giật mình. Lúc này cũng là bác sĩ vừa vào phòng nó, thấy nó vậy bác sĩ đuổi hai anh e hấn ra ngoài.

“anh thích sun sao?”-soo nhìn hấn hỏi

“không, em thích nhỏ đó”-hấn lạnh nhạt

“đúng, em thích sun.”-soo cười nói

“uhm”-hấn

“em vui vì anh không thích sun, em không muốn hai anh e vì một cô gái mà bất đồng”-soo. Nói xong soo trở về phòng của mình, mặc cho hấn đứng đó “nó nói vậy là sao chứ”-hấn nghĩ. Bực mình hấn cũng về phòng ngủ luôn. Nhưng hấn có ngủ được đâu, câu nói của soo cứ ám hấn.

Sáng hôm sau, hấn có nhiệm vụ là qua gọi nó dậy, hôm nay nó sẽ đi học lại. hấn bước vào phòng nó, giờ hấn mới nhìn kĩ phòng nó nha, có nhiều gấu bông, hoa sương rỗng lắm luôn. “cô ta là người làm mà bà cho ở căn phòng này sao, hiazzzz”-hấn thở dài nghĩ.

“nè, sun dậy đi, dậy, dậy”-hấn lay nó mãi mà không thấy động tĩnh gì.

“NÈ, DẬY ĐI SÁNG RỒI KÌA CON HEO KIA”-hấn hét vào tai nó. làm nó giật mình.

“aaaaaaaaa”-nó hét lên

“nè cô sao vậy hả, hả”-hấn lo lắng

“cái tên điên kia, làm gì mà sáng sớm vô phòng người ta mà hét như vậy hả, sáng chưa uống thuốc hả”-nó bực mình quát hấn.

“tôi kêu cô nhẹ nhàng cô không nghe, đợi tôi hét nói chịu dậy”-hấn nhìn nó nhếch môi cười đều.

“ừ, quân tử trả thù 10 năm chưa muộn”nó suy nghĩ rồi lườm hấn

“nè, joo đẹp trai, bế tôi vào phòng vệ sinh đi”nó nói hai con mắt chớp chớp, ngây thơ làm hấn nổi da gà, lạnh ổng lưng.

“không”-hấn phủ phàng bước ra ngoài, nó trong đây tức tối.

Bỗng, một cái bóng đèn 1000w hiện ra trong đầu nó, nó đứng dậy, bước đi nhưng đi được một bước nó cố tình quơ trúng cái li nước để trên bàn, làm cái li rớt xuống, hấn vừa xuống dưới nhà thì nghe ‘xoảng’ ở trên lầu, bà hấn, soo cũng nghe thấy. mọi người lật đật chạy lên trên phòng nó thì. Trước mặt mọi người là nó đang nằm trên sàn nhà, bên cạnh là những mảnh vỡ thủy tinh, có mảnh cắt trúng tay nó, làm nó bị thương.

Soo thấy vậy nhanh chóng chạy tới bế nó lên giường, hấn cũng định chạy tới nhưng soo nhanh hơn. hấn cũng cảm thấy khó chịu lắm.

“mau đem hộp cứu thương vào đây”soo hét

5’sau “thưa cậu ba, hộp cứu thương đây ạ”-người làm

“cô mau dọn dẹp chỗ này đi”-soo ra lệnh.

“vâng ạ”-người làm

“sun, sao con lại bị ngã hả”-bà hấn

“đạ, hix, hix, hồi nãy cậu hai vào phòng con kêu con dậy, lúc con dậy rồi con có nhờ cậu hai đỡ con vào phòng tắm nhưng cậu hai không giúp, con sợ mọi người đợi nên con tự đứng dậy đi, đang bước thì bị ngã, hic...hic”-nó sụt sùi khóc.

“Cốc”-bà hấn cú vào đầu hấn một cái quát “ta nói với con làm sao hả, chân con bé bị vậy là vì ai, sun chỉ nhờ bế vào phòng tắm để làm vsen mà con cũng không giúp là sao hả”

Hấn xoa xoa cái chỗ bị bà cú, nhìn nó cảm phần “cô được lắm dám chơi xò tôi ah”

“còn đứng đó nữa mau bế sun vào phòng tắm đi”-bà hấn quát

“không biết ai mới là cháu đây nữa”-hấn lầm bầm

“thôi bà nội, để con bế sun cũng được”- soo giành. Nói xong soo bế nó vào làm vsen (đánh răng rửa mặt thôi nhé).

Hấn ngoài đây tức giận. nhìn thấy biểu hiện của hấn bà hấn mỉm cười “ta tin rằng sun có thể thay đổi được cháu, cháu trai của bà”.

Tại trường học

Chiếc xe BMW đỗ trước trường, các học sinh nhao nhao vì họ nhận ra đó là xe của hai hoàng tử. soo và hấn bước ra, soo thì ra sau xe lấy chiếc xe lẵng, còn hấn vòng qua bên phía kia, mở cửa xe. Tất cả mọi người như ngưng thở, người bên kia là ai. khi nhìn thấy tất cả học sinh như hóa tượng “không thể nào, sao lại là con nhỏ đó, nó được đại hoàng tử bế kia.”-đó là những suy nghĩ của các học sinh nữ. xung quanh là những lời bàn tán về nó, nhưng nó không quan tâm, nhưng hấn thì thấy khó chịu. không phải khó chịu vì nói nó mà là hấn bị mất hình tượng (phũ quá)

“tất cả biến hết cho tôi”- hấn quát. Làm tất cả học sinh co giò chạy.

Sau khi đuổi đám ruồi nhặng đi, nó và hấn, soo về lớp. từ hôm nay hấn và soo sẽ học cùng lớp với nó(lệnh của lão bà bà (bà hấn).), để nó dễ sai bảo.

Vào lớp, joon và ji thấy nó thì chạy tới xô hai anh em hấn ra, giành đẩy nó.

“nè cậu khỏe chưa mà đi học lại rồi”-joon

“uhm, khỏe rồi mà, ở nhà ăn với ngủ riết thành heo luôn, hihihih”-nó cười tươi với joon làm ai đó ghen tị

“ah, mấy đứa mà đánh bà ak, bị nhà trường đuổi học rồi đó”-ji

“vậy sao”-nó cười ngượng

Hai anh chàng nhà ta nãy giờ bị cho ra rìa, soo giận dữ nói “mấy người xem tui tui là không khí hả”

“ủa tưởng hai người về lớp rồi chứ”-ji

“tụi anh giờ học ở đây”-soo

“WHAT?, học ở đây ak”-ba cái miệng đồng thanh hét

“uhm”-hấn và soo

Lúc này cô giáo bước vào.

“cô báo cho các em một tin vui nha, đó là hai hoàng tử bên vip sẽ qua đây học chung với chúng ta hết năm nay”-bà cô vừa nói xong, bà cô tưởng lớp sẽ hào hứng khi được học chung với hoàng tử ai ngờ

“không vui tí nào.”-cả lớp

“sao không vui”-cô giáo hỏi lại

“joon là đẹp trai nhất,hú hú hú, đúng không mấy bạn”-nana

“đúng, đúng”-cả lớp hò hét um sùm

“IM LẶNG”-bà cô

“chỗ bọn em ở đâu cô”-soo

“ah. Soo ngồi kế ji, còn joo ngồi kế sun nha”-cô giáo

“không được, soo có thể ngồi gần ji nhưng joo không được ngồi gần sun”- tên ẻo là nhất lớp

“tại sao”- cô giáo ngây thơ hỏi. cái lớp này ngộ, ai ngồi với ai chả được

“vì sun là của joon thái tử”-cả lớp hét. Làm nó và joon đồ mặt.

“thôi, thôi cho cô xin đi, joo em ngồi bên cạnh joon nha”-cô giáo

Hắn không nói gì chỉ gật đầu. hắn đang bực mình nên không muốn nói. “cái lớp điên này, mình đẹp trai vậy mà không bằng thằng nhóc đó sao, vậy còn gọi thằng nhóc đó là thái tử nữa chứ”hắn nghĩ rồi liếc joon. (ah, hai anh em hắn hơn tụi lớp nó một tuổi nhưng vẫn học cùng khối là vì anh em hắn học trễ một năm).

Hết tiết học nó cảm thấy đói bụng, nhưng đi không được, joon và ji định xuống mua cho nó nhưng

“joo, tôi đói xuống canteen mua đồ cho tôi ăn”-nó nhìn hắn nói

“không”-hắn lạnh lùng

“ah, vậy cậu không nhớ đã hứa với tôi những gì và bà cậu nói những gì ah”-nó chọc tức hắn

“hừ”-hắn hừ lạnh rồi lôi soo đi cùng hắn mua đồ ăn cho nó

“nè, thằng nhóc joon đó là ai vậy, sao anh chưa từng thấy nó, mà sao nó thân thiết với cô ta dữ vậy”-hắn

“tình địch”-soo chỉ nói hai từ đủ để hắn hiểu

“hừ, phải đề phòng thằng nhóc đó”-hắn nghĩ

“anh thay đổi rồi joo à”-soo nói. Hắn nhìn soo tỏ vẻ không hiểu

“anh nói nhiều hơn, đôi khi còn cười, biết cãi lộn, biết ghen tức”-soo nhìn hắn cười gian. Chính hắn cũng không nhận ra sự thay đổi này của mình. Hắn nghĩ lại, đúng là thời gian qua hắn có thay đổi, từ lúc nó xuất hiện.

“nè ăn đi”-hắn

“oh, ngon quá, joon, ji hai người cũng ăn đi”-nó

Nó, joon, ji, soo, ăn uống nói chuyện vui vẻ, hắn thì ngồi tự kỉ một mình. Hắn bực mình vì mình bị cho ra rìa.

Cứ như thế trên lớp cũng như ở nhà nó cứ

“joo, lấy cho tôi ly nước”

“joo, bẻ tôi xuống xem tí vĩ”

“joo tôi muốn ăn mì đen”

“joo, tôi....”

“joo....”

Vâng...vâng và vâng vâng. Nhìn thấy nó là hắn muốn bay tới bóp cổ cho chết thôi. Hắn không biết tại sao mà hắn lại như vậy với nó. Hắn ghét con gái mà tại sao hắn không thể nào trái ý nó.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Con người thứ hai

hôm nay tụi nó cũng đến trường bình. nhưng Sau Giờ ra chơi, nó và soo không thấy ji đâu hết, hai người cảm thấy bất an, lo lắng không biết ji có xảy ra chuyện gì không. Nó và soo ngồi học không yên. Hắn và joon thấy nó vậy cũng khó chịu theo.

Tại nhà kho sau trường

“ào” xô nước tạt vào ji, bị tạt nước ji tỉnh lại, thấy tay chân mình bị cột chặt, không cử động được. lúc này có tiếng nói vang lên.

“đừng cố gấn, không thoát được đâu,hahaha”-jun cười man rợ

“tôi không thù không oán với cô, tại sao lại bắt tôi chứ, thả tôi ra”-ji hét

“chất”- nắm ngón tay jun in trên mặt ji. Ji uất ức bật khóc. Mấy đứa đàn em thấy ji như vậy thì cười hả hê.

“đúng là cái đồ nhất gan. Mày chỉ là một đứa mồ côi không cha không mẹ, có tư cách gì lại gấn joo và soo của tao. Giờ tao sẽ cho mày thấy, gấn hai người họ sẽ như thế nào. Tụi bây đánh nó cho tao”-sau lời nói của jun thì khoảng 10 đứa con gái bầy vào đánh ji. Còn tụi con trai thì đứng đó cười

Cùng thời điểm đó.

Hết giờ học là sun nhà ta bay ra khỏi lớp đi kiếm ji, bọn hấn chưa kịp nói gì thì nó chạy ra khỏi lớp, bèn chạy theo nó. trong lúc kiếm ji thì nó nghe tiếng hai đứa con gái nói chuyện với nhau:

“không biết con nhỏ jun có làm gì con ji đó không nữa”-ns1

“uhm, lỡ nó chết thì sao, tao sợ quá”-ns2

Nó nghe thấy vậy liền giữ hai ns đó hỏi

“ji đang ở đâu nói”-nó hét, con người thứ hai của nó đã xuất hiện.

“tụi tui không biết”-hai nữ sinh rung sợ trước ánh mắt của nó, lạnh lẽo và vô hồn (do lo cho ji nên nó mới vậy)

“hai người không nói”-nó nói xong đưa tay bóp cổ ns1, ns2 hoảng hồn rung sợ nói

“nhà kho sau trường” thấy hành động nó như vậy hấn và soo không khỏi kinh ngạc. còn joon thì biết nó có hai tình cách rồi nên chẳng có gì bất ngờ.

Thế là nó buông ns1 ra, chạy về phía nhà kho sau trường. thấy nó chạy, ba chàng kia cũng chạy theo, sợ nó xảy ra chuyện

“rầm”cánh cửa nhà kho bật tung, cả đám đang đánh ji bỗng giật mình quay lại. nó đang đứng sát khi bước vào lạnh lẽo nói:

“thả ji ra”

“oh, ai đây, là sun ah, vinh hạnh được đón tiếp bạn hiền”-jun cười khinh bỉ nhìn nó

“jun, sao cô lại bắt ji hả, mau thả ra”-nó hét

“Tao không thả đó ,mày làm gì được tao, bọn bay bắt nó lại”-jun

cả đám thấy vậy, nhào vào bắt nó, nhưng đâu có bắt nó dễ dàng như vậy. cứ con nhỏ nào bay vô là nó đá văng ra, cứ như vậy. jun thấy bất lợi chạy ra ngoài gọi thêm mấy thằng đàn em

Sau khi giải quyết xong đám trong kho, nó mở trời cho ji, đưa ji ra ngoài. Nó tưởng jun sợ quá chạy mất tiêu, ai ngờ là đi gọi thêm người. Thoát khỏi nhà kho, đi được một đoạn thì có khoảng 10 thằng con trai đứng sau là jun chặn đường nó.

“đi đâu dễ như vậy, bạn hiền”-nhỏ nhìn nỉ khinh bỉ

“lí do?”-nó

“hử, mày nói sao, tao không hiểu”-jun giả vờ

“mày ngu đến mức không hiểu tao nói gì”-nó nhếch môi lạnh lùng đến đáng sợ

Nhỏ jun vừa tức vừa sợ vì chưa bao giờ thấy nó như vậy, còn đáng sợ hơn cả cậu hai(joo), nhưng phóng lao phải theo lao

“mày nói ai ngu hả, một đứa nhà nghèo, một đứa mồ côi không có tư cách lại gấn hai thiếu gia”-jun hét lên.

“nhà nghèo, mồ côi, mày đang nói mày hửm, chính mày cũng mồ côi cha mẹ còn gì, ông mày cũng chỉ là quản gia nhà người ta thôi, chính mày cũng không có tư cách nói bọn tao”-nó giận dữ nói gấn từng chữ, từng chữ mang âm vực càng lạnh.

Trong lúc đó, cái gốc cây gần nhà kho có ba người đang núp sau đó (hấn, joon, soo đó)

Soo định chạy ra thì joon và hần cản lại

“đừng, để coi cô ta làm gì ji và sun”-joon

“uhm”-hần lạnh lùng “cô giám làm gì sun, tôi cho cô sống không bằng chết”-hần nghĩ, ánh mắt lạnh lùng (t/g: “sao lo cho sun dữ vậy, lúc soo hỏi mi có thích sun không mi nói không mà?”). Hần: thích, ý kiến hả?, t/g: ờ thì thích)

Quay lại nó vs jun đang hăng say nói thì ji tỉnh.

“sun, cậu mau chạy đi, mặt kẻ tó”-ji lo cho nó

“im”-nó lạnh giọng, ji ngỡ ngàng sao giọng nói nó lại lạnh như vậy không lẽ “ice”. Tụi hần cách xa nên không nghe thấy gì.

“ừ, tao không rảnh xem tụi bây tình cảm đâu, tụi bây lên”-jun ra lệnh cho mấy thằng đó lên đánh nó. nó không ngán mấy tên này, muốn chết cứ xông lên. Hai tụi hần hết bất ngờ này đến bất ngờ khác. Không ngờ nó giỏi võ như vậy.

Nó không ngừng đánh. Khoảng 10’ sau mấy tên đó nằm la liệt, chỉ còn lại jun. cô ta sợ đến. nổ đứng không vững, nó tiến lên một bước jun lùi một bước

“không được tới đây, tránh xa tao ra”-jun hét hoảng

“mày nghĩ sao”-nó nhếch môi

“hết đường, khỏi lủ”-nói xong nó bóp cổ jun, làm mặt jun xanh lè, cắt không giọt máu. Ji thấy vậy liền ngăn cản

“ice ah mau bỏ tay ra đi, cô ta sẽ chết đó”-ji yếu ớt hét mong nó tha cho jun, nhưng không có tác dụng

“có ai ở đây không giúp với”-ji nói xong ngất luôn

Hần và soo , joon thấy tình hình bất ổn thì chạy ra

“sun, bình tĩnh, thả jun ra đi”-soo năn nỉ nó

“biến”-nó lạnh lùng nói làm soo và hần ngạc nhiên tiếp tập hai. Sao nó lại như vậy. khuyên nó hoài không nghe, hần tiến tới chỗ nó đánh vào gáy nó, bất ngờ nó ngất đi. Hần bế nó còn soo thì bế ji, joon thì chỉ liếc jun một cái rồi cũng bước đi theo tụi nó luôn

Tại nhà hần.

Soo và hần bế nó với ji vào nhà. Bà hần thấy nó với ji như vậy thì hết hoảng

“có chuyện gì vậy, sao sun lại bị ngất vậy, còn ji thì bị đánh bầm dập vậy hả”-bà hần lo lắng, bà hần không để ý có joon ở đây

“bà cứ hỏi cháu của quần gia kim là rồi”-soo bực mình nói

Xong hần cùng joon bế nó về phòng, còn soo thì bế ji về phòng mình. cùng lúc jun về tới nhà mặt mày xanh lè, cắt không còn giọt máu. Thấy vậy quần gia hỏi

“có chuyện gì vậy, jun sao con xanh lè vậy, trúng gió hả”

“ạ...con...con”-jun ấp úng

“có chuyện gì mà hỏi nãy soo vs joo bế em với ji về thì ngất, người thì mình mẩy đầy vết thương. Hỏi nó nó bảo hỏi con là sao?”-bà hần nhìn jun nghiêm nghị hỏi

“con...con...con không biết gì hết, không biết gì hết”-jun khóc nức lên rồi ngất luôn.

Quần gia kim hoảng khi thấy cháu mình như vậy. đành lên tiếng “để cháu nó bình tĩnh lại rồi chúng ta hỏi nó cũng được, xin phép phu nhân tôi đưa nó lên phòng.

Tại phòng nó

“Uhm...uhmmm, đây là đâu”-ji

“em tỉnh rồi hả”-soo

“sun...sun đâu, hả”-ji lo lắng cho nó

“sun đang bên phòng của cô ấy”-soo nhẹ nhàng tới đỡ ji ngồi dậy

“uhm, nó không sao chứ”-ji hỏi soo

“uhm, không sao hết, giờ em có thể kể lại mọi chuyện cho anh nghe được không, tại sao jun lại làm vậy với hai người”-soo tức giận khi nhắc đến chuyện này

“bla....bla....bla...là như thế”-ji yếu ớt kể

“hừ, cô ta dám như vậy sao. vậy tại sao sun lại như thế có khi nào anh thấy sun như vậy đâu, lạnh lùng độc ác”-soo tò mò

“thật sự trong sun có hai con người, một hiền lành, ấm áp, hai là lạnh lùng, độc ác. Chỉ khi sun tức giận thì ice con người thứ hai của sun mới xuất hiện. đó là lí do, cậu ấy luôn kiềm chế bản thân tránh gây hại cho người khác. Em chỉ nghe sun kể như vậy, nhưng hôm nay em thật sự cảm thấy sợ con người thứ hai của cậu ấy”-ji kể có chút run sợ

“thì ra là vậy, em muốn qua thăm sun không”-soo

“uhm, nhưng anh hứa không được kể cho ai biết đó, nếu không cậu ấy giận em”-ji năn nỉ soo

“để anh coi đã,hiihihi, anh giận thôi, anh sẽ giữ bí mật mà”-soo cười tươi làm cho ji tim lệch nhịp đập.

Nhưng hai người đầu hay rằng hấn đứng ngoài này giờ và nghe hết mọi chuyện. “người hai tính cách sao”- hấn nghĩ rồi nhếch môi cười. rồi về phòng xem nó sao.

Nó tỉnh dậy thấy mình nằm trong căn phòng của mình, đang định bước xuống giường thì hấn vào.(Hồi này lúc hấn ra ngoài, joon nghe điện thoại xong cũng xin về vì nhà có chuyện.)

“đi đâu”-hấn lạnh lùng

“đây là đâu”-nó hỏi

“phòng cô chứ đâu”-hấn

“ờ quên hiihihi, mà tại sao tôi lại ở đây, ah, đúng rồi,ji, ji đâu rồi”-nó đột nhiên hét lên làm hấn giật mình, lúc này ji cùng soo bước vào. Thấy ji nó ôm chầm lấy cô bạn mình

“nè có sao không tại sao hai tiết học cuối không thấy bà vào lớp hả, ủa sao tay chân mặt mày bà toàn vết thương không vậy, ai, ai đánh bà tui nghe, tui sẽ giết kẻ đó.”-ánh mắt nó dần dần đanh lại, nhìn vậy ji cũng biết con người thứ hai nó sắp xuất hiện liền ôm lấy nó

“tui không sao hết, chỉ là bị té thôi, không sao mà”-ji nhẹ nhàng an ủi nó

Nó đẩy ji ra “thiệt không, bà mà giấu tui là tui giận bà ak”-nó nghi ngờ

“uhm, 100% luôn,hiihihih”- ji cười ngượng để trấn an nó.

“uhm, vậy tui yên tâm rồi. tui soo nhờ cậu đưa ji về dùm tui được không”- nó quay qua nhờ vả soo

“giúp cậu tui được lợi gì”-soo gian gian nhìn nó

“giờ cậu có đi không hay....”-nói mặt nó lạnh tanh, biết mình sắp gây chuyện đành giãn hòa

“thui,bình tĩnh, tôi đi là được chứ gì”-soo chề môi rồi lôi ji ra ngoài.

Lúc này trong phòng chỉ còn lại nó với hấn

“không nhớ gì”-hấn nghi ngờ hỏi nó

“nhớ gì, mà cái gì để tôi nhớ”- nó ngây thơ hỏi ngược lại hấn

“không có gì, thôi cô nghĩ ngơi đi”-hấn nói rồi đi ra khỏi phòng.

Về tới phòng hấn gọi điện cho bác sĩ riêng của hấn

“alo, tôi muốn ông ngay ngày mai gọi cho tôi thông tin về những người sống mà có hai tính cách tồn tại trong con người”-hấn lạnh tanh

“hai tính cách trong cùng một con người sao, cái này thì tôi không rõ, vì số người như vậy hiếm lắm, chỉ chiếm khoảng 0,00001% thôi (bà nha, đừng lên mạng tra nha).”-bác sĩ

“tôi không cần biết, nhanh gọn lẹ”-hấn nói xong cúp máy cái rụp. bác sĩ chỉ biết thở dài.

Chương 13: Hậu quả

Ngày hôm sau là hôm sau, ji, soo, joon, hán, jun, đều có mặt tại nhà hán. không có nó vì hán bắt nó đi chợ với người phụ trách nấu ăn, hán không muốn nó biết chuyện này.

“cậu này là ai?”- bà hán hỏi

“dạ cậu ấy là joon học chung lớp với con và sun ạ”-ji tươi cười nói

“uhm”-bà hán

"cậu ta ít nói lắm nên mọi người nghĩ cậu ấy khó gần nhưng khi thân với cậu ta thì rất bình thường, hihi" soo

“thôi vào việc chính, lí do tại sao mà ji và sun bị như vậy, hỏi hai thằng này (chỉ qua nó với hán) thì nó nói hỏi con (nhìn jun)-bà nghiêm mặt hỏi

“dạ...dạ...”-jun rung rẩy nói không ra lời

“để tôi nói cho: cô vì ghen tị với ji và sun, được hai anh em tôi quan tâm nên nảy lòng ghen tị, mướn người bắt cóc ji, may mà sun tới kịp, không dừng tại đó, khi cô thất thế cô còn cho gọi thêm người tới, may chúng tôi chạy ra kịp không thì không biết cô còn làm ra chuyện gì nữa”-soo kể có phần tức giận.

“rầm” bà hán đập bàn một cái, làm ai trong nhà cũng giật mình, kể cả tụi nó, chưa bao giờ tụi nó và tụi hán thấy bà giận như vậy.

“hừ, hình như tôi trả công hơi cao cho cô và ông cô đúng không?”-bà hán

“phu nhân, xin phu nhân tha cho con lần này, lần sau con không dám nữa”-jun quỳ xuống chân bà hán khóc lóc

“hừ, có lần sau sao?”-bà hán hỏi lại jun

“phu nhân, xin bà hãy tha cho đứa cháu không hiểu chuyện này của tôi, tôi sẽ quản nó chặt hơn. Mong phu nhân bỏ qua”-quần gia kim cầu xin bà hán

“người mà nó và ông cần xin lỗi là ji và sun, chứ không phải ta”-bà hán

“ji ah, tha lỗi cho tớ được không, tớ hứa sẽ không bao giờ như vậy nữa”-jun khóc lóc xin ji

“cậu chắc sẽ không có lần sau”-ji

“chắc chắn mà”- jun

“được lần này tôi bỏ qua, nhưng còn có lần sau thì tôi không bỏ qua như vậy đâu”-ji. Vì ji cũng không muốn làm lớn chuyện.

“ji bỏ qua nhưng tôi không bỏ qua”-hán và soo đồng thanh.

“cậu hai, cậu ba, hai cậu hãy...”-quần gia kim chưa nói xong thì soo lên tiếng

“ông không cần nói đỡ cho cô ta”-soo

“bắt đầu từ ngày mai cô bị đuổi khỏi trường star, và bị đuổi khỏi căn nhà này. Tốt nhất đừng bao giờ xuất hiện trước mặt bọn tôi”-hán dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn jun.

“phu nhân, xin người hãy nói với hai cậu chủ đừng đuổi con đi mà, con hứa sẽ không như vậy nữa.”-jun khóc nói

“trước khi làm sao cô không nghĩ hậu quả mình phải gánh chịu. đó là do cô tự gây ra”-bà hán

Quần gia kim thì không nói được gì nữa, vì một khi phu nhân và hai cậu chủ quyết định thì không ai dám phản kháng, nên ông cũng chỉ biết nhìn đứa cháu mình bị đuổi ra ngoài

Khoảng nửa tiếng sau nó về, thấy mọi người đông đủ thì hỏi:

“làm gì mà mặt mọi người hình sự dữ vậy”-nó

“không phải chuyện của cô, mau xuống phụ mọi người nấu ăn đi, ở đó mà nghe chuyện” hấn lạnh lùng

“xí, không nói thôi làm gì ghê vậy”-nó chề môi.

“ah, joon, ji tôi có quà cho hai người nè”-nó

“thiệt hả đầu, đưa đây”-ji hớn hơ

“nè đây là của cậu”-đưa cho ji cái váy màu hồng rất ư dễ thương

“đây là của joon”-nó đưa cho joon đôi giày bata

“oa, đẹp quá”-ji thích thú

“sao cậu biết size giày của tớ”-joon

“bí mật nha,hìhì”-nó

“tiền đâu cậu mua vậy”-ji

“tiền lương của tớ ak”-nó

Nãy giờ có hai người bị cho ra rìa rất tất bật.

“của tớ đâu”-soo phân bì

“cậu có thiếu gì đâu mà mua cho cậu, thích thì tự mua mà xài, tôi không dư tiền, lè lè”-no trêu soo

“xí, cóc thèm”-soo giận dỗi

“xí, mua giày luôn chứ, biết cả size giày luôn, hiazzz, mà tại sao mình lại quan tâm chứ”-hấn nghĩ mà tức, nhìn joon bằng ánh mắt rực lửa. không may hấn bị bà thấy biểu hiện của mình. Bà cười trong lòng.

Tại phòng hấn.

Reng...reng...reng

“alo”-hấn

“thông tin về người hai tính cách tôi gửi qua mail cho cậu rồi đó”-bs

“uhm, tốt lắm”-hấn nói xong thì cúp máy. Hấn liền mở mail lên. Sau khi đọc xong hấn bất ngờ, sao trên thế giới lại tồn tại những người lì lợm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Gặp lại bạn cũ-học sinh mới

Hôm nay cũng như mọi ngày, cái lớp của nó luôn luôn là cái chợ. nhà trường luôn bó tay với cái lớp này. Học cũng rất giỏi nhưng độ quậy phá không kém. Thầy cô ai cũng than khi bước ra từ lớp này. Giáo viên thì đổi liên tục

Nghe nói hôm nay lớp nó có học sinh mới, nhưng chẳng ai quan tâm, cái lớp này là vậy.

Reng...reng...reng. trống đánh vào lớp vang lên, cô giáo đã vào lớp nhưng lớp vẫn ồn ào, co giáo tức quá hét “IM LẶNG”, nhưng vẫn không lớp hề bị dao động

“RẦM..RẦM...RẦM”- cô đập bàn ba cái, lớp nó giật mình liền im ru. Thấy tình hình ổn, cô giáo lên tiếng

“lớp chúng ta hôm nay có hai học sinh mới, chắc các em đã biết”-cô giáo đồng loạt nói

“vâng”-lớp nó rồi ai về việc nấy

“hai em vào đi”-cô quay ra cửa, ra hiệu cho hai học sinh mới vào. Nhưng lớp nó nào quan tâm, đùa chơi caro, đùa nghe nhạc....v.v.v.và,v.v.v

“e, hem, hai em giới thiệu về mình đi”-cô giáo

“chào, mình là emma royal hay emma, mình là du học sinh mỹ, mong mọi người giúp đỡ”-giới thiệu xong cô nàng khuyến mãi cho lớp một nụ cười. nhưng các học sinh trong lớp không hề phản ứng gì (toàn là miễn dịch với trai đẹp gái xinh không). Làm cô nàng hơi què.

“chào, nguyên thị thiên băng hay snow”- snow lạnh lùng làm cái lớp nó ai cũng ngược nhìn “thật lạnh lùng”-suy nghĩ của lớp nó. còn về nó sau khi nghe cái tên quen quen thì cũng ngược nhìn. Khi thấy mặt người đó rồi nó lao ra ôm chầm lấy snow, làm cô nàng muốn tắt thở.

(phần này nói tiếng việt nha)

“trời oi,mày phải không snow, tao không mơ chứ, mày thử tát tao một cái coi tao có đang nằm mơ không”-nó nói tiếng việt nam nên không ai hiểu

“chát”-một cái tát giáng xuống mặt nó, đầu óc nó quay cuồng, bây giờ thì nó đã biết rằng không phải mơ. Nó lồm cồm đứng dậy giận dữ nói

“mày có cần đánh tao đau vậy không”-nó

“mày bảo”-snow vẫn lạnh lùng

“vậy tao bảo mày ăn trộm mày cũng đi ah”-nó

“tùy”-snow

“mày...mày, sao tao lại có đứa bạn như mày chứ”-nó than vãn (hết phần tiếng việt)

“hai em quen nhau”-cô giáo giờ mới lên tiếng

“dạ, là bạn học của em ở việt nam ak cô”-nó vui vẻ trả lời.

“uhm, thôi em về chỗ đi sun, còn snow em ngồi sau sun nha. Còn emma em ngồi kế joo nha”-cô giáo

“vâng”-hai người.

Sơ sơ chỗ ngồi

Nó joon hấn emma

Snow ji soo _

“chào, làm quen nha”-emma

“.....”-hấn không thèm trả lời làm emma què lần hai. Mấy đứa con gái trong lớp nhìn emma với ánh mắt kẹo đồng. vì ai trong lớp cũng biết hấn không hề tiếp xúc với đứa con gái nào ngoại trừ ji và sun.

“nè sun, giới...”- ji chưa nói hết câu thì:

“lát ra chơi rồi hãy làm quen, giờ chúng ta vào học”-cô giáo.

Reng...reng....reng.. Hai tiết học trôi qua.

“nè, sun, canteen đi”-joon

“uhm”-nó

“co tụi này đi với”-soo, ji

“đi không joo, snow”-nó hỏi hai tăng băng .Hai người không nói chỉ gật đầu

Thế là cả đám kéo xuống canteen, tất cả canteen như náo động, hôm nay lần đầu tiên các hotboy hotgirl cùng xuống canteen với nhau. Vì lúc trước một là hấn, joon, soo xuống mua đồ ăn cho hai nàng hai là ngược lại.

Tụi nó và tụi hấn chọn bàn ở góc khuất.

“giờ thì giới thiệu đi”-ji hí hửng

“ah, đây là thiên băng, bạn từ thơ ấu của sun ak”-nó

“oh, hai người hình như tên giống nhau”-soo

“uhm, khi còn học ở việt nam, mấy đứa trong lớp hay gọi hai tụi mình là song băng”-nó

“ohhhhhhhh”-ji và soo (hai người này nhiều chuyện nà).

“cái tát”-hấn lạnh lùng

“hihi, là tôi bảo cậu ấy tát ak, tôi tưởng mình mơ, nên...”nó cười trừ

“ngu”-hấn vẫn lạnh

“hè, cậu vừa thôi nha, tui chưa chọc cậu ah”-nó tức giận

“thôi, hai người cho xin”-soo can

“hừ”-nó và hấn.

Còn snow luôn quan sát hấn, nhìn cũng biết hấn thích nó, snow thích thú, nhếch môi cười. vô tình cái nụ cười đó rơi vào mắt joon, làm tim chàng biểu tình dữ dội.

Thế là cả đám ăn uống nói chuyện rôm rã. Lúc này cùng thời điểm ở trên lớp

“hè, học sinh mới”-nữ sinh 1

“bạn gọi mình”-emma

“không bạn thì à”-nữ sinh hai

“có chuyện gì sao”-emma ngây thơ hỏi

“tốt nhất bạn đừng lại gần hai hoàng tử và thái tử nghe chưa”-nữ sinh hai

“ai là hoàng tử ai là thái tử”-emma ngây ngô

“đại hoàng tử ngồi gần cậu, sau lưng là nhị hoàng tử, còn ngồi trong đại hoàng tử là thái tử”-nhỏ anna

“thì sao, tại sao tới lại không được lại gần họ, bạn bè trong lớp không mà, với lại ngồi gần nhau nữa, phải giúp đỡ nhau chứ”-emma cảm thấy khó chịu khi mấy đứa con gái trong lớp tỏ thái độ như vậy

“hừ, nói tóm lại, cần tránh xa họ ra, không thì đừng trách chúng tôi không nói cho cậu biết, ngoại trừ sun ngồi kế thái tử, và ji ngồi kế nhị hoàng tử thì ba người họ không tiếp xúc với bất kì cô gái nào, giờ hiểu rồi chứ”-ns 1 nói xong bỏ về chỗ

“không được lại gần sao, thú vị, tôi càng muốn biết, hai vị hoàng tử và vị thái tử này có gì đặc biệt mà bạn tôi lại thích họ như thế”-emma nhếch môi cười gian.

Giới thiệu nhân vật mới

Emma royal hay emma 16t, là con gái của tổng giám đốc thời trang bên mỹ (chi nhánh nhà hấn), bạn thân của jun. (lúc bama jun còn sống thì cũng làm trong công ty nhà hấn. vô tình emma và jun quen nhau, rồi thành bạn thân.). tính tình kiêu căng, vì trả thù cho bạn (jun)mới vào lớp này học. thích hấn từ cái nhìn đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Thi học kì

Nhóm của nó lúc đầu là năm người, nhưng khi có snow thì trở thành sáu người, bọn nó luôn đi chung với nhau làm cho bọn học sinh trong trường rất đổ kị. đặc biệt là emma, emma rất tức giận khi hán luôn đi chung với tụi nó. trước mặt cô thì lạnh lùng còn khi cùng tụi nó thì vui vẻ (nói vui về chữ vẫn lạnh lùng nhưng độ lạnh giảm bớt một tí).

Emma luôn cố làm thân với tụi nó để dễ dàng tiếp cận hán, nhưng tụi hán thấy cô là lời ba cô nàng ra xa emma, giống như emma bị bệnh truyền nhiễm vậy.

Chỉ còn một tuần nữa là thi học kì, nên tụi nó và tụi hán quyết định giúp đỡ lẫn nhau, bằng cách giúp nhau ôn bài.

“nè, lát đi học về mấy người dọn đồ qua nhà tụi tui ở đi”-soo ra ý kiến

“qua nhà anh ở làm gì”-ji ngây thơ

“cốc” “không phải là đòi giúp nhau trong kì thi này sao, mỗi đứa ở mỗi nhà thì làm sao mà chỉ nhau được”-soo

“ờ ha, hihhi”-ji

“nè joon với snow thì sao, đồng ý không”-nó hỏi ý kiến hai tăng bằng

“uhm”-joon và snow

“vậy quyết định như vậy nha chiều gặp nhau tại nhà soo nha”-nó hớn hờ

“mấy cậu cho mình học chung với nha”-emma

“uhm, cũng...”-nó chưa nói hết thì hán đã nhảy vô họng nó mà ngồi rồi

“nhưng rất tiết, nhà tôi không chào đón cô”-hán dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn emma

“tại sao chứ, bọn mình học chung lớp mà, sao mấy cậu cứ cố tình không cho tớ chơi với sun, ji và snow chứ”-emma rom rớm nước mắt

“giả tạo”-snow nói lạnh lùng ngắn gọn rồi úp mặt xuống ngủ.

“now, sao cậu nói emma như vậy tớ thấy cậu ấy tốt mà”-sun vẫn tin người như vậy

“cậu quên chuyện của con nhò jun kia sao, đừng nên quá tin vào người khác, bọn tớ chỉ muốn tốt cho cậu, cậu không nghe thì tùy”-joon lạnh lùng vì nó quá cứng đầu, ngang bướng.

Khi joon nói vậy emma tức giận bỏ đi, thế sẽ không bỏ qua cho tụi nó. còn Nó không nói gì, nó xụ mặt xuống nhìn đáng yêu vô cùng, hán nhìn thấy nó như vậy muốn nhào tới mà hôn nó. tự nhiên nghĩ đến hôn hán đỏ mặt. soo thấy anh mình như vậy thì hỏi

“anh bị sốt hả”-nói xong soo sờ tay lên trán anh mình

“không”-hán

“vậy sao mặt anh lại đỏ như vậy”-soo

“không có gì, thôi em về chỗ của mình đi, ở đó cứ bà tám hoài”-hán bực mình

Soo không nói gì nữa mà về chỗ của mình, lúc này cô giáo cũng vừa bước vào lớp.

Reng..reng...reng

Tan giờ học thì ai về nhà nấy, để chuẩn bị đồ để dọn tới nhà hán ở.

King koong...king koong. Tụi joon, ji, snow đang đứng trước nhà hán bấm chuông, lúc này quản gia kim đi ra.

“mấy đứa tới rồi sao”-quản gia kim

“vâng ạ”- đồng thanh (trừ snow)

“thôi mấy đứa vào đi hai cậu chủ đang đợi, nhưng cô bé này là ai”-quản gia thắc mắc khi thấy snow

“ạ bạn mới tụi cháu với lại là bạn thân của sun khi còn ở VN”-ji.

Trong nhà chính

“chào bà”-ji và joon, còn snow chỉ gật đầu chào. Lúc này hán, soo và sun bước xuống. nó hớn hờ chạy lại, tươi cười nói:

“mới tòi hả”-nó

“uhm”-đồng thanh

“ah, bà ơi cho ba người bọn họ ở lại đây nha bà, bọn con định học nhóm, gần thi học kì một rồi”-nó dùng ánh mắt cún con nhìn bà, nhưng có ba người tim lệch nhịp.

“uhm, mà cô bé này là đại tiểu thư tập đoàn nguyên thị lớn nhất việt nam phải không”-bà bất ngờ khi nhìn thấy snow. Còn bọn kia cũng bất ngờ về thân phận của snow (ngoại trừ sun)

“vâng”-snow vẫn lạnh lùng.

“bà biết snow ak”-nó tò mò

“ta có một hợp đồng với tập đoàn nguyên thị nên mới biết, không ngờ cô bé lại là bạn của mấy đứa”-bà

“mà thôi, joo dẫn bạn lên nhận phòng đi, rồi xuống ăn cơm luôn”-bà

“dạ”-đồng thanh

Thế là cả đám kéo nhau lên phòng. Joon sẽ ở một mình một phòng, còn ji, snow thì ở phòng của nó. sau 15’ dọn đồ, cả đám đã có mặt tại phòng ăn.

“ngày mai chị con sẽ về hàn”-bà hấn từ tốn nói

“cái gì, bà về đây làm gì chứ”-hai chàng đồng thanh.

“nó có buổi thảo luận về y khoa quốc tế được tổ chức tại hàn quốc”-bà hấn

“vậy bà ở bao lâu”-soo

“một tháng”-bà hấn

“ngày tháng yên bình chấm dứt”-hai người than thở

“ah, nếu mấy đứa mà đạt điểm cao nhất trường, ta sẽ cho mấy đứa một chuyến du lịch về VN chơi.”-bà hấn

“bà nói thiệt ak”-cả đám hớn hờ

“uhm, nhưng phải đạt top 10 trong trường nha”-bà hấn

“dạ”-bọn nó hớn hờ.

Thế là từ hôm đó nó, ji, snow, hấn, joon, và soo giúp nhau học rất hăng hái. Hấn kèm nó, joon kèm ji và soo kèm snow (bóc thăm chia cặp, rất chi là công bằng). vì lo học nên anh em nhà hấn không thêm ra sân bay đón chị của mình luôn.

Tại phòng hấn và nó

“cô giả cho tôi bài này”-hấn ra lệnh

“tại sao? bài này tôi biết làm rồi, không cần giả”-nó

“cô cứ giả đi, cô có chắc là giải đầy đủ ý không?” hấn

“tất nhiên”-nó hất mặt

“uhm, làm đi, dù sai một lỗi nhỏ tôi cũng xử cô đó” hấn lạnh lùng nói làm nó lạnh gáy

Nó bắt tay vào giải, 15 phút sau nó đã giải xong, và đưa cho hấn kiểm tra. Sau một hồi hấn đã có kết luận, nó sai một lỗi và thiếu.

Hấn nhìn nó cười đều “giờ sao?”

“sao là sao, muốn xử sao xử”-nó

“vậy thì...”hấn nói ập úng rồi giơ tay lên, nó tưởng hấn đánh nó. nhưng..... có gì mềm mềm trên môi nó, không lẽ..... đúng như nó nghĩ hấn hôn nó, tính luôn hôm nay là hấn đã hôn nó ba cái rồi. nó bực mình, vốn định tính sổ với hấn, ai ngờ đâu hấn biến ra khỏi phòng rồi.

Sau ngày hôm đó nó không còn dám cãi lời hấn nữa, hấn bảo nó giải bài nào là nó giải bài đó. Không dám hó hé dù chỉ nửa lời

Tại phòng snow và joon.

Hai tầng băng này thì khỏi nói, ai làm việc này không quan tâm. Không biết bài nào thì đưa cho người kia giải. vd snow không biết giải thì đưa joon giải và ngược lại.(thật là hết nói nổi hai người này)

Tại phòng của ji và soo

“soo ah, em giải xong rồi, anh coi có đúng không”-ji

“uhm, đây anh kiểm tra cho”-soo cười nói làm ji đỏ mặt.

Sau một hồi

“em giải lắm không sai gì cả, giải rất chi tiết”-soo

“thật ạ, hihhi”-ji

Quá trình ôn thi cho nhau là như vậy đó, một cặp thì luôn ồn ào, một cặp thì lạnh băng, một cặp thì ấm áp.

Tại trường đại học star, nơi diễn ra cuộc hội thảo y học quốc tế. các sinh viên trên thế giới cùng hội tụ tại đây để gặp nhau trao đổi kiến thức.

Tại sân sau của trường

“cái trường gì mà rộng vậy trời, không biết cái phòng diễn ra hội thảo ở đâu nữa” anh nó vừa lẩm bẩm (tiếng việt nam) vừa loay hoay tìm phòng. Thì.

“rầm” anh nó đâm phải ai đó. Anh liền rối rít xin lỗi người đó

“tôi xin lỗi, cô có sao không”

“đi đứng cái kiểu gì vậy, bộ mắt để sau lưng hả”-người con gái đó vừa nắg anh nó vừa phui quần áo.

“tôi không cố ý, tôi xin lỗi”-anh nó vẫn xin lỗi

“hừ” người con gái đó hừ lạnh xong ngược để xem mặt kẻ dám tông mình thì “OMG đẹp trai đã mang con ngang, đẹp đâu thua thắng em mình” người con gái đó nghĩ. Rồi nhìn chăm chăm vào anh nó như ăn tươi nuốt sống anh nó.

Anh nó thì quen với việc con gái nhìn mình chăm chăm như vậy rồi (đẹp trai mà). Nhưng anh nó vẫn ngượng vì cô gái trước mặt mình quá xinh đẹp. nhưng để giữ hình tượng anh nó tỏ vẻ không quan tâm có gái kia.

“hày cô, cô không sao chứ”anh nó cố lay cô gái đó nhưng không hiệu quả, cô gái đó vẫn nhìn anh một cách thềm khác. Anh nó liền cúi mặt xuống sát mặt cô gái đó. Cô gái đó tưởng anh sẽ hôn mình. Nhưng “biết đâu bắt ngờ” anh nó phán một câu làm cô gái đó quê một cục

“nhìn đủ chưa, chảy nước miếng tùm lum kia”

Giờ cô gái đó đã tỉnh mộng, lấy tay chùi miệng. hành động của cô làm anh bật cười “tôi nói vậy thôi chứ không có đâu”

“tôi xin lỗi đã va phải cô, nhưng cô có thể đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó không” anh nó nói tiếp

“ah, hìhi, không sao mà, anh nhìn nè tôi không sao hết anh không cần xin lỗi đâu”- cô gái đó (nãy giờ m.n biết cô gái đó là ai không, chị hần đó, mê trai dễ sợ)

“hồi nãy còn mắg mình giờ ngọt ngào dễ sợ” anh nó nghĩ

“uhm, cô không sao vậy tôi đi trước nha”- anh nó

“khoang đã, uhm. mà. anh tên gì vậy, cơ thể cho tôi biết tên anh được không”- chị hần ngại ngùng

“uhm, tôi là lãnh hàn thiên, cô có thể gọi tôi là bin , còn cô”-anh nó

“tôi là kim myung hee”-chị hần ngại ngùng

“uhm, vậy tôi đi trước nha”-anh nó

“uhm, bye bye anh”-chị hần luyến tiếc không muốn anh nó đi, nhưng người ta muốn đi cô cũng không ngăn được “trời ơi sao mà đẹp trai dữ vậy, Nhất định phải làm anh ấy yêu mình mới được, nhưng sao mình ngu vậy nè, hỏi tên không sao biết mà gặp lại đây”-chị hần đứng lẩm bẩm một mình, làm các sinh viên khác tưởng cô mới trốn viện.

Tại phòng hội nghị.

Cuối cùng anh nó cũng tìm được cái phòng hội nghị và tìm ra được giáo sư và bạn của mình (anh này sau khi đến trường thì xin phép giáo sư đi vệ sinh, bảo mn đi trước lát tìm đến sau). Anh nó nhanh chóng đến vị trí của nhóm mình.

“mày đi vệ sinh gì mà lâu vậy”-sv1

“hiazzz chuyện dài lắm, lát về tao kể cho”-anh nó

“uhm”-sv1

Buổi hội thảo diễn ra trong suốt bốn tiếng, cuối cùng cũng kết thúc. Tất cả sinh viên tham gia ngay hôm nay ai cũng hào hứng vì được dự buổi hội thảo đầy ý nghĩa này. Anh nó và chị hân cũng không ngoại lệ.

“ah, giáo sư với mn về trước đi, em có em gái đang du học ở hàn quốc, nên muốn đi thăm nó”-anh nó

“uhm, vậy thầy với mn về trước”-giáo sư

“tao về trước đây, gửi lời thăm của tao tới sun nha”- thằng bạn anh nó (sv1 ak).

“uhm. Bye mày” anh nó.

.....

“ah, đây rồi, cái địa chỉ gì mà khó tìm thấy ớn, nhưng mà sao căn nhà này to dữ vậy”-anh nó

“cậu kiếm ai vậy” người làm nhà hân

“ah, chị là...”-anh nó

“tôi là người làm cho nhà này, mà cậu tìm ai sao”-người làm

“ah, tôi tìm lãnh hàn băng”-anh nó nói

“trong nhà này không có ai tên vậy hết”-chị người làm thắc mắc.

“ah, tôi tìm cô bé tên sun ak, nó cũng làm trong nhà này”anh nó

“ah, sun sao, uhm, chắc giờ này cô bé đi học chưa về, mà cậu là...”chị người làm

“tôi là anh hai nó”-anh nó

“vậy cậu vào nhà đi”-người làm

Trong nhà

“ai vậy, sao cho người lạ vào nhà”quản gia

“là anh hai của sun”người làm

“uhm, chào cháu, sun nó đi học chưa về, cháu ngồi đây chờ một lát nha, sun nó sắp về rồi đó, min hee (người làm hồi nãy nói chuyện với anh nó) lấy nước cho khách” quản gia

“dạ”-anh nó.

Trong lúc chờ nó đi học về thì anh nó với quản gia kim nói chuyện với nhau rất vui vẻ. nói chuyện một chập thì quản gia kim phải đứng dậy trước vì ông còn có công việc của mình. Đang ngồi đọc báo thì...

“quản gia kim ơi, myung hee về rồi nè”-chị hân hí hửng chạy vào nhà. Nhưng vào nhà không thấy quản gia kim mà chị hân nhìn thấy anh nó (bin). Vừa vui vì được gặp lại anh nó, vừa tò mò tại sao bin lại ở đây.

“là anh sao, sao anh lại ở đây”- myung hee (giờ mình gọi chị hân là myung hee và anh nó là bin nha.)

“tôi đang đợi em gái của tôi, mà sao cô lại ở đây?”-bin cũng hơi bất ngờ tại sao myung hee lại ở đây

“đây là nhà tôi”-myung hee

“vậy ah, hihhi”-bin vui vẻ

Bin và myung hee đang tâm tình thì:

“bin oppa”-nó hét lên rồi chạy lại ôm anh nó cứng ngắc(nó đi học về vào nhà thì thấy anh nó)

“sun, oppa nhớ em quá ah, em khỏe không có ai ăn hiếp em không” bin nói nguyên một lèo làm nó không ư ớ được gì.

“stop, anh hỏi từng câu thôi”-nó

“sun, anh ta là ai vậy”-hần, soo, joon đồng thanh nhìn anh nó với cặp mắt không mấy thiện cảm.

“ah, chào mấy đứa anh là chồng sắp cưới của sun ở việt nam, hôm nay anh có việc phải qua hàn sẵn qua thăm sun luôn”-anh nó nói không để ý mặt của ba chàng ngày càng đen, trông khi đó chị hẳn, snow, nó, đang cố nhin cười.

Ba chàng không nói gì, lặng lẽ bước về phòng của mình, mỗi người mỗi suy nghĩ khác nhau

“có chồng sắp cưới rồi sao, sao cô ta không nói cho mình biết chứ, hiazzz mặc kệ cô ta, chắc mình điên mất” hẳn

“vậy là mình hết cơ hội”- joom nghĩ rồi cười chua chát

“haizzz, chắc từ bỏ quá”soo/

Còn giờ bên dưới nhà nhá:

“anh có cần chộc họ vậy không”-sun dùng ánh mắt giết người nhìn bin.

“vậy là sao hả sun”-ji

“đây là ông anh hai trời đánh của mình ak”-nó liếc bin

“chào em anh là bin anh trai sun”-bin cười tươi

“còn chị này là...”-nó

“chào, chị là chị của hai thằng joon và soo, và tương lai sẽ là chị dâu của em”- myung hee hào hứng nói

“what?” nó và anh nó.

“hihihi, từ bây giờ anh sẽ là của em, cô gái nào dám tới gần anh em sẽ lột da người đó, kakaka”-myung hee đe dọa.

anh nó cảm thấy như sét đánh ngang tai mình, không thể tin nổi trước giờ chưa người con gái nào dám tuyên bố như thế với anh. Còn nó thì cảm thấy vui, vì anh nó đã có người thích (mặc dù đẹp trai, nhưng anh chưa bao giờ yêu một ai).

“chị, em ủng hộ chị, chị dâu của em, kakakakaka”-thế là nó với myung hee cười vang, ji và snow lắc đầu bó tay còn anh nó chỉ muốn bay tới bóp cổ nó nhưng không dám.

Tại phòng hẳn.

Cốc...cốc....cốc

“vào đi”-hần lạnh lùng

“em trai có cần lạnh với chị mà như vậy không”-myung trách móc

“có chuyện gì, không có gì thì ra ngoài đi, không thấy em đang học với bạn sao(trong phòng có soo và joon)”hần vẫn không bỏ cái giọng lạnh lùng đó.

“chị vào đây muốn bao cho mấy đứa cái tin này, có liên quan tới cô bé tên sun đó, nhưng mà....vậy thôi chị ra đây”-myung hee nói xong thì quay lưng đi nhưng...

“chuyện gì vậy chị”-soo

“muốn nghe”-myung hee nhìn ba hẳn bằng ánh mắt gian xảo

“uhm”-ba chàng

“người con trai hồi nãy là anh ruột của sun, không phải hồng sắp cưới, anh ấy chỉ nói đùa thôi, nên mấy đứa không cần có biểu hiện đó đâu. Thôi chị về phòng đây”-myung hee

“không phải chồng sắp cưới kakakaka” suy nghĩ của ba chàng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chuyến du lịch đầy thú vị.

Hôm nay là ngày công bố kết quả thi cuối kì. Nó rất hào hứng, nếu nó nằm trong top 10 của trường thì bà sẽ cho nó đi du lịch ở Việt Nam. Ji cũng giống nó vậy rất muốn đi vì ji chưa bao giờ ra nước ngoài cả. mấy chàng kia cũng vậy. snow rất bình thản không có gì tỏ vẻ thích thú cả.

Hiện tại nó và ji, snow đang đứng trước bảng thông báo hồi hộp xem kết quả.

Xem nào, lãnh hàn băng. Lãnh hàn.... đang lẩm bẩm tên mình bỗng nó la lên làm mấy đứa đứng gần nó hết hồn.

"Hú hú. Ta được hạng ba toàn trường. Oh yeah. Được về vn rồi." Nó cứ la hét như đứa mới trốn trại ra vậy. May là tụi kia kéo nó đi kịp chứ để nó đó chắc lát nữa sẽ có xe bệnh viện tâm thần đưa nó đi quá.

Tại lớp nó

"Ê ji bà hạng mấy vậy"-nó hỏi ji

"Hạng tư"-ji buồn bã trả lời

"Sao buồn vậy" nó

"Tui tưởng được hạng nhất chứ" ji

"Trời tưởng gì có gắn lần sau vậy"nó an ủi ji.

ji buồn vì mình đã cố gắng rất nhiều vào kì thi này. Mong rằng sẽ được soo để ý tới, nhưng kết quả làm ji thất vọng.

"thui chỉ cần em cố gắng lần sau là được" soo an ủi ji. Soo an ủi ji vậy cũng làm ji vui phần nào.

"mà mấy cậu hạng mấy" nó quay qua hỏi tụi kia.

"tớ và joo hạng nhất, snow và joon hạng nhì" soo nói.

"vậy là chúng ta đều được đi vn rồi." Nó vui mừng.

"rủ chị myung hee cùng đi đi"nó ý kiến

"không được" hần và soo hét lên

"tại sao" nó ngây thơ hỏi

"rắc rối. Chị ấy mệt lắm. Cậu mới quen chị ấy nên không biết bà mệt như thế nào đâu. Nói chung là không được" soo nói

“Nhưng tớ thích chị ấy” nó ngang bướng

"Tùy" hần và soo đều bó tay với nó.

Sáng hôm sau đúng 7h tụi nó và tụi hần myung hee và anh hai nó đã có mặt tại sân bay seoul. Đề lo các thủ tục cho chuyến bay sang vn.

Nói là đi làm thủ tục nhưng chỉ có anh hai nó và chị hần lo thôi còn nó, hần, ji, joon, snow, và soo thì tám trên trời dưới đất bỏ mặc hai anh chị hi hự làm thủ tục.

Đang nói chuyện ngon lành thì

"Chuyến bay từ seoul hàn quốc sang hcm city sắp cất cánh mong hàng khách chuẩn bị lên máy bay" tiếp viên hàng không.(vì chưa đi mấy bay bao giờ nên không biết câu nói của tiếp viên có đúng không, nếu không đúng mong mọi người bỏ qua, hihhi)

"yeah. Tới giờ rồi ta lên máy bay nào" nó hào hứng

Bốn tiếng sau bọn nó đã có mặt tại Việt Nam. Bước ra khỏi sân bay ai cũng nhìn bọn nó chảy nước miếng (toàn trai xinh gái đẹp không hà).

Bây giờ bọn nó đang trên xe về khách sạn. (Xe này được baba snow chuẩn bị để rước bọn nó). Trên xe chị hần, ji và soo mài mê ngắm cảnh, nó thì nói chuyện với joon. Anh nó thì đang mài mê với cuốn sách y khoa. Chỉ có hần này giờ bị bỏ rơi. Hần ầm ức lắm, nhưng không biết làm gì. Hần đành tìm cách chọc nó vậy.

" này" hần khều khều tay nó

"Gi" nó khó chịu, người ta đang giới thiệu Việt Nam cho joon mà cứ khều hoài.

"Khi nào mới tới khách sạn" hần không có gì để hỏi nên lấy đại lí do này để hỏi nó.

" tới rồi nè" nó trả lời.

"khách sạn gì đầu nhỏ xiu"-hần chê bai

"chê nhỏ vậy thì ở ngoài đường nha"-nó nói xong bỏ vào trong, hần cũng không nói gì nữa lèo đèo theo sau nó, thấy vậy nó nói tiếp:

"chê nhỏ mà"-nó nói móc

"hừ" hần hừ lạnh

Trong khách sạn.

"chào quý khách, quý khách muốn mấy phòng ạ"-tiếp tân

"cho chúng tôi 4 phòng đôi"-bin

"vâng, đây là chìa khóa phòng của quý khách"-tiếp tân niềm nở

"cảm ơn chị"-bin cười nhẹ làm chị tiếp tân đơ người, myung hee thấy vậy liền nhéo bin một cái, làm chàng ta la oai oái.

"bây giờ chia phòng làm sao anh bin"-nó

anh nó nói chưa kịp nói thì myung hee đã nói trước:

"chị với bin một phòng, còn lại mấy đứa tự chia, ok" nói xong myung hee lôi bin đi, làm bin khóc không chảy nước mắt. còn tui nó và tui hần thì khóc thương cho số phận của bin.

"giờ sao, trong chúng ta sẽ có nam nữ chung một phòng"-ji

"tôi/anh/tớ sẽ ở chung phòng với sun"-hần, soo, joon đồng thanh. Làm ba cô nàng bất ngờ, riêng ji thì thấy nhói trong lòng. Còn snow cảm thấy thú vị vì bạn của mình được cả ba hotboy thích.

"bóc thăm"-snow này giờ mới lên tiếng.

"uhn" đồng thanh.

Thế là tui nó và tui hần bắt đầu bóc thăm. Sau một hồi vất vả tui nó và tui hần đã có kết quả. Cuối cùng soo với joon một phòng, snow với ji một phòng còn lại nó với hần một phòng. Hần thì rất miễn nguyện nhìn joon với soo thách thức, làm hai chàng tức không thể nói. Còn nó thăm nguyên rùa lá thăm tại sao nó lại chung phòng với hần chứ.

Và sơ đồ phòng như sau

Nó với hần phòng 268

Bin với myung hee phòng 269

Ji với snow phòng 270

Joo với soo phòng 271.

Nửa tiếng sau tất cả đã có mặt tại nhà hàng L.O.v.E.(tên nhà hàng này mình tự đặt nha, với lại nhà hàng này chuyên về các món ăn truyền thống của việt nam như là các loại lẩu, bánh xèo, bún bò huế.....).

"quý khách dùng gì ạ"-anh phục vụ miệng thì nói mà mắt thì cứ nhìn chằm chằm tui nó làm mấy chàng khó chịu

"cho tôi 8 phần lẩu cay, 16 cái bánh xèo, và 8 ly nước cam"-bin nói với giọng khó chịu (ghen đây mà)

“vâng, quý khách đợi một lát”-xong anh phục vị đi vào trong

“mà chúng ta sẽ đi chơi ở đâu vậy anh”myung hee

“ngày mai anh đưa sun về thăm mẹ một ngày đã, sau đó chúng ta sẽ tắm biển ở thành phố biển nha trang”-bin

“uhm, sau đó chúng ta đi đâu nữa”-soo

“đừng quên bà chỉ cho mấy đứa nghỉ bốn ngày thôi” myung hee

“ừ ha, em quên”-soo cười trừ

“mấy cậu yên tâm đi nha trang có nhiều chỗ để đi lắm, như là chúng ta sẽ tháp bà ponagar nè, tham quan chợ đêm nè, vv..v còn nhiều chỗ nữa”-nó hào hứng kể làm nấy đứa kia cũng hào hứng theo

Ngồi nói chuyện một chập thì người bồi bàn mang thức ăn ra. Tụi nó và tụi hần lao đầu vào ăn, ji, soo, joon cứ tấm tắc khen ngon, còn hần thì vẫn khuôn mặt lạnh tanh không biểu lộ gì hết.

Ăn xong tất cả trở về khách sạn nghỉ ngơi, để ngày mai có sức mà đi chơi. Tại phòng nó và hần, nó thì giành nằm giường hần cũng không chịu thua. Không ai nhường ai, cuối cùng nó và hần quyết định bốc thăm. Kết quả là nó thắng, và tất nhiên người thắng sẽ ngủ trên giường còn kẻ thua thì ngủ sofa. Hần ảm ức nhường cho nó cái giường, nhưng ai biết được nửa đêm hần lại mò lên giường ôm nó ngủ ngon lành.

Sáng hôm sau, nó cảm thấy người mình cứng ngắt không nhúc nhích được. Nó mở mắt ra, đập vào mặt nó là khuôn mặt đang ngủ của hần, nó định hét lên, nhưng nó lại không hét nó cười nụ cười đầy gian manh.

“rằm” hiện tại hần đã đáp xuống đất rất an toàn, với tư thế rất chi là bất mắt, mông đội trời, đầu đập đất. Nó không nhận được cười, nó ôm bụng cười ngoặc ngoặc.

Hần bực mình đứng dậy quát nó:

“cô làm gì vậy hả”

“hahahahahaha”-nó vẫn cười, mặc kệ hần nói gì

“nếu cô không nín tôi sẽ hôn cô đó”-lời nói hần vừa kết thúc nó cũng nín cười luôn. Nói ai chứ hần thì nói sẽ làm nên nín cười để bảo toàn nụ hôn của mình.

“tốt”hần gạt đầu tỏ vẻ hài lòng

“mà sao anh lại ngủ trên giường hả, không phải anh ngủ trên sofa sao”-nó liếc hần nói

“tôi không quen ngủ trên sofa”-hần lạnh lùng

“anh, hừ..”-nó biết nó không cãi lại hần, nó vùng vằng đi vào toilet làm vsen. Còn hần ngoài đây thì cứ tùm tùm cười: “không ngờ ôm cô ta ngủ ngon thiệt”hần nghĩ.

15 phút sau nó làm vsen xong, nó bước ra thấy hần cứ tùm tùm cười như thằng trốn viện, nó chỉ lắc đầu bỏ tay.

“nè, không nhanh vô làm vsen đi, ngồi đó mà cười, bộ cậu bị tự kỉ àh”-nó nhìn hần cười đều

“cô...cô, do cô làm vsen lâu quá đó thôi, mà sao cô làm xong không gọi tôi, Làm tôi đòi nãy giờ”hần

“đạ, thưa anh nãy giờ em xong gần 15 phút rồi đó, tại thấy anh ngồi cười vui quá không muốn phá mộng của anh”- nó nói móc.

“hừ”hần hừ lạnh, rồi nhanh chóng bay vào toilet làm vsen.

Sau nửa tiếng hần làm vsen xong bước ra thì không thấy nó đâu, hần rửa thăm nó : “nhỏ đáng ghét, đi không đợi mình”. Còn nó ở dưới sảnh cứ hắc xì hoài.

Sau khi đã đông đủ, hần, soo, myung hee, ji, snow, joon kéo nhau tới nhà nó. nửa tiếng sau bọn nó đã có mặt trước cổng nó, vừa vào cổng nó đã hét toát lên (bằng tiếng việt nha).

" mẹ ơi, mẹ yêu dấu của con. Ba ơi. ba yêu dấu của con. Con gái đáng yêu của hai người về rồi nà"

Lúc này trong nhà ba mẹ nó đang dọn dẹp nhà cửa thì nghe tiếng giống nó. Nhưng họ nghĩ là chắc do nhớ nó quá sinh ảo tưởng. Nên cứ tiếp tục làm công việc của mình.

Sau khi gọi khàn cả giọng mà không thấy ba mẹ nó ra. Nó bực mình, đi vào nhà luôn, vừa vào nhà thấy ba mẹ nó. Nó liền nhào tới ôm lấy hai người làm họ giật mình.

"hix. Hai người không thương sun nữa, nghe sun gọi mà không trả lời" nó giả vờ khóc lóc.

Bây giờ ba mẹ nó mới hết đứng hình. Liền ôm lấy nó khóc

"Con gái cưng của mẹ. Đã năm rưỡi không gặp con. Mẹ nhớ con quá trời.sao nhìn con ốm nhom vậy. Hix hix."

"con của ba ngày càng đáng yêu nha" ba nó trêu.

Ba người cứ tâm sự, bỏ mặc tụi kia đang đứng lơ ngơ trong nhà. Thấy vậy anh nó lên tiếng

"Ba người thôi cái mảng tình cảm này được không. Chúng ta có khách đó."

Sau lời nói của anh nó thì noa mới nhớ là còn bạn nó nữa. Còn bame nó giờ mới để ý những người lạ mặt này.

"Đây là.....?" Mẹ nó

"Ah. Giới thiệu với mẹ đây là bạn của con bên hàn ak. Mà thôi chúng ta vào ghế ngồi đi rồi con giới thiệu tên cho. Hihihì"

Sau khi đã ổn định chỗ ngồi nó bắt đầu công việc cao cả là giới thiệu.

"mẹ, đây là myung joo (chỉ qua hần), còn đây là myung soo(chỉ qua soo) . Hai người họ là anh em sinh đôi. Còn đây là chị myung hee. Chị của hai joo và soo, có thể là con dâu tương lai của mẹ "

"Cốc" nó ăn nguyên cái cú của anh nó. Nó mếu nhìn anh nó nói

"Sao hai đánh em"

"Ai biểu nói tào lao" anh nó liếc nó

Thấy vậy mẹ nó can ngăn

"Thôi con đừng đánh em nữa.sun Con giới thiệu tiếp đi"

"Dạ. Đây là ji (chỉ qua ji) còn đây là joon. Còn đây là snow chắc khỏi giới thiệu nha mẹ. Hihì"

"Chào mấy đứa" bame nó

" annhonseyo" - cả đám

" là xin chào đó mẹ" nó phiên dịch.

" thôi con đưa bạn vào phòng cất đồ đi" mẹ nó

"Dạ"- nó (kết thúc tiếng việt) " đi theo tớ vào phòng cất đồ. Rồi tui dẫn mn ra vườn chơi cho mát." Nó

"Uhm"- đồng thanh

Sơ đồ phòng như sau

Nó-ji-myung hee một phòng, snow thì về nhà ở. Joo thì ở chung phòng với anh nó, hần và soo thì ở một phòng dành cho khách.

Sau khi sắp xếp đồ xong, tụi nó rủ nhau ra vườn.

" woaaa. Ở đây mát ghê" ji thích thú reo lên

" hình như đây là cây xoài đúng không" soo

"Uhm Nó đó" nó

" xoài ở hàn mắc lắm nha. Tớ chưa bao giờ ăn hết" - ji

" giờ cậu được ăn nè" - nó

" thiệt hả"- ji hai mắt long lanh nhìn nó.

"uhm..mà thôi hai cùng với joon leo lên hái xoài đi." Nó

"chỉ" anh nó ngu ngơ hỏi.

"thì vào làm gỏi xoài ăn" nó

"Ồ ha" anh nó.

Thế là bốn thằng con trai leo hái xoài nói bốn chữ có anh nó với joon ah. Hai chàng kia có biết leo cây đâu chỉ biết đứng dưới chụp xoài thôi.

Sau khi hái xong, cả đám kéo nhau vào nhà và bắt tay vô làm món gỏi xoài.

1 tiếng trôi qua, nó cũng làm xong món gỏi xoài thơm ngon, cả đám nhìn vào mà nuốt bọt. Không chờ đợi gì thêm bọn nó bay vào ăn tới tấp, chưa đầy năm phút bọn nó đã lược sạch.

.....

"sao không ngủ mà làm gì mà ngồi một mình ở đây vậy"- soo

"Tại không thấy buồn ngủ nên ra đây hóng mát. Hihhi"- nó

"Uhm"- soo

"sun" - soo gọi nó

"hửm"- nó

"nếu tôi nói tôi thích cậu, thì cậu có đồng ý làm bạn gái của tôi không"- soo

Nó bất ngờ quay sang nhìn soo, nó không tin vào tai mình. Nhìn mặt nó lúc này rấy chi là ngố. Nhìn thấy nó vậy soo không nhin nổi ma bật cười nói:

"hahahaha, cậu làm gì mà căng thẳng vậy, tôi chỉ nói đùa thôi, có cần biểu hiện như vậy không"

"Hừ, cậu đang troll tôi đó hả"- nó vừa nói vừa cù lét soo

"hahahaha tha haha cho tôi hahaha đi" soo

"lần này tha đó, không có lần sau đâu. Mà nếu đó là sự thật thì tôi sẽ không đồng ý, vì tôi chỉ xem cậu như anh trai tôi thôi"- nó.

Những lời nó nói ra như là con dao đâm vào tim của soo. Soo yêu nó nhưng nó chỉ xem cậu như anh trai. Lúc này cả hai không nói gì nữa, không khí trở nên im lặng và ngột ngạt.

Ngồi ngắm trăng một lúc, soo vào ngủ, giờ chỉ còn mình nó, bỗng

"joo, cậu ra đi, không cần trốn nữa đâu, soo vào ngủ rồi"- nó nói làm hấn giật mình. Thật ra nó biết hấn đứng đó trước lúc soo ra.

"bộ mắt cô để sau gáy hả" hấn vẫn bình thản hỏi.

"không, chỉ là cảm nhận có ai đó đang theo dõi mình thôi." Nó

"ai theo dõi cô" hấn cãi

"tôi nói cậu, có tật giật mình ah. Hahahaha" nó nói xong thì cười ngất ngưỡng làm hấn tức đỏ mặt.

"cô có thôi cười không" mặt hấn ngày càng đen.

"tôi muốn lắm nhưng không nhin được hahahahaha" nó vẫn cười lần này còn to hơn lúc nãy.

"vậy thì..." hấn nở nụ cười gian tà.

"chụt" hấn hôn phớt lờ trên môi nó. Nó ngưng cười ngay lập tức.

"Không phải chụt first kiss và nụ hôn thứ hai đều bị hấn cướp" nó suy nghĩ rồi khóc không ra nước mắt.

"sao muốn cười nữa" hấn mặt vẫn gian nhìn nó. Lúc này nó mới thoát khỏi suy nghĩ. Liền mắng hấn.

"cái tên biến thái này sao cậu dám hôn tôi hả. cậu có biết cả nụ hôn đầu lẫn nụ hôn thứ hai đều bị cậu cướp. Cái tên.." nó nói nguyên một tràng.

"rồi nói xong chưa" hấn

"cậu. Hừ tôi không thèm nói chuyện với cậu nữa, tôi đi ngủ đây" thế là nó bỏ vào phòng còn mình hấn ngồi đó. Hấn mỉm cười hấn cảm thấy vui khi nó nói chỉ xem so như anh trai. Thế là hấn bớt đi một đối thủ. Giờ chỉ còn lại joon nữa thôi. Ngồi một lát hấn cũng vào ngủ luôn.

Sáng Hôm sau tại nó phải tạm biệt ba mẹ nó dù nó không muốn chút nào. Địa điểm bọn nó tới tiếp theo là nha trang.

Tại nha trang.

"Oa, đẹp quá"-ji reo lên một cách thích thú.

"uhm. Rất đẹp,"-myung hee.

"giờ chúng ta vào khách sạn đã, lát cho đi thăm quan thoải mái" Bin

"uhm"đồng thanh (trừ hấn, snow, joon)

Vì đã đặt phòng trước, nên tại nó tới chỉ nhận phòng thôi. Sơ đồ phòng của bọn nó y chạ lúc ở thành phố hồ chí minh. căn phòng của bọn nó đều hướng ra biển, vừa thoải mái vừa có thể cảm nhận được cái mùi mặn của biển vừa có thể ngắm mặt trời mọc vào buổi sáng. Ai cũng thích thú.

Sau khi sắp xếp đồ xong cả bọn kéo nhau ra biển vui đùa với nhau.

"oa, mát quá"-nó cười thật tươi làm cho ai đó đỏ mặt.

"uhm, mát thiệt"-myung hee và ji đồng thanh.

"soo, joon, xuống đây đi"-nó

"thôi, cậu tắm đi"-soo thì vẫn còn buồn chuyện tối hôm đó, nên không muốn tắm biển, còn joon thì không muốn vì trời khá nắng, nhưng nó nào để yên cho hai chàng. Sau một hồi lôi kéo hai chàng đành chịu thua với nó. cả bọn vui đùa dưới biển, trên đây bãi anh nó đang ngồi với hấn.

"cậu thích em tôi"-bin nghiêm túc nhìn hấn

"không"-hấn lạnh lùng

"vậy ah, cũng may cậu không thích nó, và tôi mong cậu đừng thân quá với nó."bin

Hấn hơi bất ngờ vì sao anh nó lại như vậy, tại sao cấm không cho hấn chơi thân với nó. nhưng hấn đâu biết rằng anh nó biết tất cả những gì đã xảy ra với nó, kể cả lúc con người thứ hai của nó xuất hiện. vì anh nó không muốn vì hấn mà con người thứ hai của nó xuất hiện(bị đánh ghen đó).

Khoảng nửa tiếng sau cả bọn kéo nhau lên bờ, bây giờ người đưa nào cũng ước nhem. Bọn nó nhanh chóng về khách sạn, tắm rửa ăn uống rồi nghỉ ngơi. Để chiều còn đi chợ Đầm.

Tại chợ Đầm

Mọi người nhìn tại nó như muốn nuốt chửng, bọn con gái thì hò hét, tưởng ca sĩ thần tượng nào về Việt nam, nhưng bọn nó không quan tâm, cứ đi lòng vòng thăm quan chợ.

"nè, mọi người có biết tại sao người ta gọi cái chợ này là chợ đầm không"-nó tỏ vẻ hiểu biết

"sao"- đồng thanh

"Chợ có tên chợ Đầm là vì chợ nằm trên một cái đầm cũ rộng đến 7 mẫu tây, ăn thông ra cửa sông Nha Trang dưới chân cầu Hà Ra. Đầm rộng khoảng hơn 7 ha, hai bên bờ là nhà ở của nhân dân. Phía cuối đầm, giáp đầu đường Phan Bội Châu bây giờ là một ngôi chợ cũ được xây cất vào khoảng năm 1908, thường gọi là chợ Đầm hay chợ Cửa (chỉ nơi cửa sông)." -bin

"oh,thì ra là vậy"-đồng thanh tập hai

"Chính giữa chợ có một tầng lầu, chuyên bán các sản phẩm lưu niệm, đồ mỹ nghệ như tranh ảnh, vỏ sò, ốc..., được rất nhiều khách du lịch quốc tế tìm đến."-nó hào hứng

"vậy chúng ta nhanh chóng lên đó đi"-ji cũng hào hứng không kém

"uhm"-nó

Thế là cả bọn kéo nhau đi mua đồ kỉ niệm, nào là đồ mỹ nghệ làm bằng vỏ sò, vòng tay dây chuyền, chuông gió, nói chung mua đủ thứ. Sau khi mua xong cả bọn lại kéo nhau đến gian hàng hải sản tươi.

Hôm sau tại nó buộc phải trở về hàn quốc, vì do tại nó nghe tin bà hân bị bệnh, nên tại nó phải dừng chuyến du lịch này.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Quay lại trường học

Sau chuyến du lịch tại Việt Nam, cả bọn càng thân nhau hơn, bin thì đã có tình cảm với myung hee. Vì myung hee không muốn xa bin, nên nằng ni bà hân giúp bin du học sang mỹ. Bà hân thì sẽ không bao giờ từ chối, nhưng còn bin, anh cảm thấy ngại, không muốn mang ơn người khác, nên từ chối. nhưng do myung hee cứ nằng ni anh nên anh chấp nhận. Còn về bọn nó thì phải chuẩn bị cho học kì mới.

Tại sân trường

“hiazzz, sao hôm nào cũng vậy hết, sao mấy đứa con gái đó bám dai như đĩa ak”-soo than thở.

“chuẩn, cả mấy thằng con trai nữa, giống như chưa bao giờ được thấy gái đẹp vậy”-nó tự tin.

Hiện tại tình trạng bọn nó rất chi là éo le, bị vây quanh bởi bọn hám trai, mê gái. Bọn đó cứ hét om sòm làm bọn nó như ốc. Hân thấy vậy liền hét:

“tránh ra hết cho tôi, ai cản đường bọn tôi, ngày mai báo đăng tin công ty gia đình đó phá sản”- vừa dứt câu, mấy đứa hám trai, mê gái nhanh chóng tán ra, nhường đường cho bọn nó.

“công nhận hôm nay cậu được việc ghê”-nó nói móc

Hân không nói gì nhìn nó bằng ánh mắt sắc lạnh, nó không những không sợ mà còn trừng mắt lại với hân, nhìn thấy cảnh nó với hân như vậy, soo càng buồn hơn, nhưng nếu nó hạnh phúc thì cậu cũng hạnh phúc.

Còn về phần joon, những ngày ở việt nam, cậu mới nhận ra rằng, chính cậu ngộ nhận rằng mình thích nó. nhưng giờ cậu biết rằng với nó chỉ là tình bạn. lí do mà cậu như vậy vì nó người con gái đầu tiên chịu nói chuyện với cậu (lạnh quá mà).

Tại lớp

“chào mọi người”-nó nhí nhảnh

“chào đại tỷ, đại tỷ đi du lịch có mua quà về cho bọn mình không”- nam sinh 1

“tất nhiên là có rồi”-sau khi nói xong, nó lôi trong balo ra một đồng quà rồi chia cho mọi thành viên trong lớp. các thành viên trong lớp ai cũng vui.

“ah, emma, đây là quà của cậu”-nó vui vẻ

“mình cũng có sao”-emma

“uhm, tất nhiên cậu cũng có, tại mình là bạn mà”-nó

“sun, về chỗ”-snow ra lệnh

“mình đang nói chuyện với emma mà, với lại chưa vào lớp mà”-tính ngang bướng của nó nổi lên

“về chỗ”-joon và hân khuôn mặt không cảm xúc nhìn nó, nó hơi rùng mình, lùi thui đi về chỗ.

Nó không hiểu tại sao mọi người lại ngăn cản nó chơi với emma chứ, nó thấy emma bình thường lại thân thiện mà. còn emma thì tức muốn điên người, cứ như vậy thì sao emma cơ thể tiếp cận nó chứ.

Khoảng năm phút sau cô giáo bước vào, nở một nụ cười tươi với lớp.

“cô có một tin vui và một tin buồn mấy em muốn nghe tin nào trước”- cô giáo nhí nhảnh

“dạ tin buồn đi cô, để tin vui nghe sau để hết buồn, hihih”-nó

“đúng đó cô”-cả lớp hưởng ứng

“ok, vì lớp ta là lớp chọn, những gương mặt ưu tú đều nằm trong lớp này, nên nhà trường quyết định chọn lớp ta cùng lớp 10vip đi thi học sinh giỏi cấp quốc gia dành cho lớp 10”-cô giáo

“HẢ? CÔ NÓI CÁI GÌ? THI HỌC SINH GIỎI AK”-cả lớp nó hét toán lên

“các em nhỏ nhỏ thôi, lớp bên cạnh đang học”-cô nhăn mặt vì lớp hét quá to

“hiazzzz, học giỏi cũng khổ”-lớp than thở

“vậy tin vui là gì vậy cô”-nữ sinh 1

“ah. Nếu lớp nào giành được nhiều giải, thì sẽ được nhận được phần thưởng là một chuyến du lịch ra đảo jeju”-cô giáo

“oh, vậy bọn em nhất định sẽ giành thật nhiều giải”-cả lớp.

“vậy em nào thi môn gì thì đăng kí cho lớp trưởng (sun) nha. Ngày chốt danh sách là cuối tuần này, còn bây giờ chúng ta bắt đầu học nào”-cô giáo

.....giờ ra về.....

“mấy cậu định thi môn gì”-nó hỏi

“mình thi môn hóa học”-ji

“mình và joo thi môn toán”-soo (sinh đôi có khác, cái gì cũng giống nhau)

“mình/tui thi lý”-joon và snow đồng thanh

“oh, đồng thanh luôn”-nó trêu chọc. sau lời trêu chọc của nó, nó vinh dự nhận được cái nhìn muốn cháy mặt từ snow và joon

“vậy cậu thi gì”-ji

“mình hả, thi toán”- nó gật gù trả lời

“uhm, vậy chúng ta cần cố gắng nha”, fighting”-nó hí hửng

.....tại một nơi nào đó.....

“sao rồi, mày có tiếp cận được nó chưa”-jun

“khó quá mày ơi, con nhỏ đó không bao giờ đi một mình hết, lúc tao định nói chuyện với nó là joo, joon với con nhỏ snow ngăn không cho nó chơi với tao”- emma than

“snow, con này nghe lạ vậy”-jun thắc mắc

“ah, nó là bạn thân của con sun ở bên việt nam ak, nó vào cùng lúc với tao, nó lạnh lùng không kém đâu. Mà nhỏ đó nghe nói cũng là tiểu thư của tập đoàn nào đó lớn lắm”-emma

“uhm, ngày càng nhiều người bảo vệ nó vậy, tao không tin không có cơ hội”- jun

“ah, chuẩn bị thi học sinh giỏi của lớp 10 rồi, nếu lớp tao giành nhiều giải hơn lớp 10 vip thì được đi đảo jeju ak, chắc lúc đó chúng ta sẽ có cơ hội”-emma cười gian manh.

“đúng, lúc đó tao cũng sẽ đi, nhưng tao đi bí mật lúc đó tao với mày sẽ cho nó biến mất mãi mãi, vì chỉ có tao với mày mới được lại gần anh em nhà họ, kể cả con nhỏ ji đó cũng phải biến mất, hahahahahaha”-jun cười độc ác.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tôi Đã Thích Em Mất Rồi.

Hôm nay tại nó sẽ biết kết quả thi học sinh giỏi. cả lớp ai cũng mong lớp mình sẽ giành thật nhiều giải (nhất, nhì, ba). Và cuối cùng cũng có kết quả. Lớp nó sĩ số là 28, có 20 người tham gia. Trong đó nhất là 10 giải (ba toán, hai hóa, ba lý, hai anh văn), 8 giải nhì (ba văn, hai sinh học, 3 toán), 1 giải ba là môn hóa, còn lại là khuyến khích. Bên lớp 10 vip tuy có nhiều giải nhưng số giải nhất và nhì ít hơn bên lớp nó nên chuyến du lịch thuộc về lớp nó.

Chuyến du lịch của bọn nó chỉ có hai ngày, là ngày thứ bảy và chủ nhật tuần này. đứa nào trong lớp cũng hào hứng. bên cạnh những con người hạnh phúc

vì được đi chơi, thì có người con gái nở nụ cười ranh mãnh. Vì kế hoạch của cô ta coi như thành công một nửa.

Tại sân thượng

“tao đây”-emma

“uhm, sao rồi”-jun

“đúng như dự đoán. Lớp tao giành được chuyến đi du lịch ở jeju”-emma

“thời gian là khi nào”-jun

“thứ bảy xuất phát, chuyến bay lúc bảy giờ. Nhưng tao nghĩ mầy nên ra đó sớm hơn một ngày để còn chuẩn bị kế hoạch nữa”-emma

“ok, gặp mầy tại đảo jeju vào thứ bảy này”-xong jun cúp máy, rồi cười mãn nguyện

“cô chờ xem, tôi sẽ giành lại tất cả những gì thuộc về tôi”- jun/ emma suy nghĩ, ánh mắt hiện lên sự chết chóc(bạn bè có khác, suy nghĩ cũng giống nhau).

.....tại trung tâm thương mại.....

“chúng ta nên mua gì nhỉ”-nó háo hức

“nhưng mình thấy đâu cần phải mua gì đâu”-ji

“cốc”-ji ăn nguyên cái cốc đầu của soo, ji lấy tay xoa xoa cái đầu của mình, nhìn soo căm phẫn

“đi chơi thì phải cần mua đồ mới chứ”-soo nhìn ji cười hiền, làm mặt ji đỏ như gấc. thấy ji tự nhiên mặt lại đỏ, cậu lo lắng hỏi:

“ji, em bị sốt hả, sao mặt đỏ dữ vậy”-soo quan tâm, lấy tay mình đặt lên trán ji, lúc này ji càng đỏ hơn.

“không...không sao, chắc do nắng quá, thôi mình đi mua đồ đi”-xong cô nàng kéo snow với sun đi. Biểu hiện của ji làm cho snow với sun chắc chắn rằng ji thích soo. Rồi hai đứa nhìn nhau cười gian. Còn ba chàng thấy nó, ji, snow đi cũng lơ đãng theo sau.

“sao hôm nay đông dữ vậy”-soo nhìn hần

“sao biết được, chắc hôm nay người ta có hứng mua sắm”-hần hồ hững

“đông như vậy không thể nào mà 6 đứa đi chung được, tách theo cặp đi”-joon (có ý gì đây ta)”-joon vẫn cái khuôn mặt lạnh lùng, bình thản nói

“một nam một nữ, ok”-soo

“ok”-hần và joon

Sau khi thảo luận xong, ba chàng tiến tới chỗ của ba nàng, nó thì bị hần kéo đi, snow thì bị joon kéo, chỉ còn lại ji với soo. Hai nàng nó với snow không biết chuyện gì, tự nhiên bị kéo đi không kịp ú ớ.

“có chuyện gì mà joon với joon lại lôi hai người họ đi vậy”-ji ngây thơ hỏi

“tại trung tâm đông qua, chia ra cho dễ mua ak mà, thôi chúng ta đi mua đồ thôi”-nói xong sô nắm tay ji lôi đi, ji thì ngượng chín mặt.

.....tại chỗ hần và nó.....

“nè cậu làm gì mà kéo tôi vậy hả, thả ra coi”-nó bực mình quát, rồi giật tay mình ra khỏi tay hần.

“kéo đi mua đồ”-hần bình thản

“vậy còn ji với snow thì sao”-nó liếc xéo hần nói

“có joon với soo, cô lo gì, lo cho mình trước đi”-hần

Đi được một lát nó và hần đã tới chỗ mua áo quần.

“sao không đi nữa”-nó thắc mắc tại sao hần không đi tiếp.

“vào đây mua đi”-hần

“ờ đây sao”-nó khóc không ra nước mắt trầm nghĩ” ở đây toàn váy, không lẽ hần bắt mình mang váy, huhuhu máy cái váy bà hần mua cho mình mình chưa đựng vô nữa giờ hần muốn mua nữa sao”

“sao còn không vô”-hắn bực mình, ó cứ đứng đó nhăn nhó

“tôi không mặc váy đâu”-nó nhăn nhó

Hắn không quan tâm nó nói gì, tiến lại ngắm nghía mấy cái váy, bỗng hắn dừng lại trước cái váy màu trắng, có thắt eo đen cùng cái nơ. “chắc cô ta mang vào đẹp lắm đây”-hắn nghĩ

“cô vào thử cái này đi”-hắn ra lệnh

“tôi không.”-nó chưa nói hết đã bị hắn chặn họng

“không nhưng nhị gì hết, nhanh”-hắn quát. nó lật đật cầm cái váy vào thay.

5 phút sau, nó bước ra tất cả mọi người như ngừng thở, nhìn nó không chớp mắt, trong đó có hắn. nó thật sự rất đẹp khi mặc chiếc váy này, nhìn nó không khác gì thiên thần, chỉ là nó không có đôi cánh thôi. tim hắn bắt đầu nhảy tango

Thấy mọi người nhìn mình chằm chằm, nó ngượng tởm mình mặc không đẹp. nó tiến tới chỗ hắn.

“nè, bộ tôi mặc vào xấu lắm hả sao mọi người nhìn tôi dữ vậy”-nó

Bây giờ hắn mới tỉnh

“không. . . không cô mặc vào đẹp lắm, như thiên thần vậy”-hắn nói một cách vô thức không biết mình đang nói gì. Nó thì bất ngờ khi hắn nói vậy. bỗng tim nó đập thình thịch

“chị gói cho tôi cái váy này”-thấy mình hơi bị lố, hắn lấy lại hình tượng lạnh lùng của mình.

“chắc tôi thích em lắm rồi, sun ah”-hắn nghĩ rồi cười một nụ cười ảm áp.

.....cùng thời điểm tại chỗ snow và joon.

Snow mặc kệ joon kéo đi đâu, cả hai cứ im lặng như vậy. thấy không khí ngột ngột ngạt joon lên tiến trước

“muốn mua gì”-joon

“cửa hàng giày dép, nhưng trước tiên cậu thả tay tôi ra đã, tôi tự đi được”-snow

Bây giờ joon mới biết này giờ mình đang nắm tay snow, joon lật đật bỏ tay ra khỏi tay snow. Xong cả hai đi đến shop giày dép

Nhìn tới nhìn lui, cuối cùng snow cũng đã lựa được cho mình đôi giày bata vừa ý.

“lấy tôi đôi này”-ji chỉ vào đôi bata

“em đúng là có tài lựa đồ nha, đây là đôi bata đang hot hiện nay đó, nó dành cho những cặp tình nhân. Chắc em mang vào đẹp lắm”-chị nhân viên cười

“giày tình nhân”-snow hỏi lại

“uhm”-nhân viên

Sau hồi suy nghĩ snow quyết định

“lấy cho tôi”-snow

“đây em thử đi”-chị nhân viên đưa hai đôi giày cho snow.đúng lúc joon đi tới, snow đưa giày cho joon nói:

“thử đi”-snow

Joon nhìn đôi giày nghi ngờ”đây không phải giày tình nhân sao,đưa cho tôi làm gì”-joon khó hiểu

“cứ thử, tôi thích”-snow bực mình

Thế là joon ngâm ngui thử đôi giày mà snow đưa. Nhưng joon công nhận đôi giày này đẹp thật , lại rất vừa với chân cậu . bên snow cũng vậy. xong việc mua giày cả hai rời khỏi shop.

“tại tôi thích đôi này nên mua, không phải tôi mua tặng cậu”-snow giải thích sợ joon nghĩ snow thích joon

“tôi có nói gì đâu”-joon mỉm cười nhẹ, nhưng snow không thấy được. nhưng mấy cô gái ở đây lại xẹt máu mũi vì nụ cười rất chi là đẹp.

“hình như tôi đã có cảm tình với cậu rồi”-joon nghĩ rồi lại cười.

.....tại chỗ soo với ji.

Cả hai đều im lặng không ai nói với ai câu nào. Thấy tình hình căng thẳng ji lên tiếng

“em khác nước chúng ta tìm quán nước nào đó uống nha”-ji

“uhm, anh cũng thấy hơi khác”-soo cười ngượng

Tại quán nước

“em có thể hỏi anh cái này không”-ji nói lí nhí

“uhm, em hỏi đi”-soo

“anh...anh thích sun đúng không”-ji cuối mắt hỏi

Soo hơi bất ngờ vì câu hỏi của ji.

“uhm, anh thích sun, nhưng chắc anh sẽ từ bỏ, anh bị từ chối rồi, sun bảo chỉ xem anh như anh trai.”-soo buồn rầu kể.

“em...em xin lỗi”-ji cảm thấy đau khi soo như vậy. Rồi cả hai lại rơi vào im lặng.

Sau khi mau sấm xong, cả bọn gặp nhau tại nhà xe. Hai cặp kia thì vui vẻ ra mặt, nhưng cặp của ji và soo thì khá căng thẳng, làm bốn đứa kia khó hiểu.

Vậy cuối cùng cũng có hai người đã nhận ra tình cảm của mình(đó là hân và joon). Chỉ còn soo vẫn đang đau vì bị sun từ chối.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Âm mưu độc ác

Hôm nay là ngày lớp nó đi du lịch tại đảo jeju, các thành viên trong lớp ai cũng háo hức. Tất cả đã có mặt đầy đủ tại trường chỉ thiếu 6 tụi nó. khoảng năm phút sau ba chiếc xe BMW đỗ trước cổng trường, tụi nó bước xuống, cả lớp nó khinh ngạc. nó thì mặc váy rất chi là cute, và điều bất ngờ nhất là joon và snow mang giày đôi, ai cũng nghi ngờ nhìn bọn nó. emma thấy vậy thì tức không thể tả.bống cô giáo lên tiếng:

“các em lên xe nhanh đi, coi chừng trễ chuyến bay đó”-cô giáo nhắc nhở. Thế là tất cả phải dẹp cái chuyện của bọn nó sang một bên, leo lên xe ra sân bay.

.....tại sân bay đảo jeju.

“oa,chúng ta đến rồi”- cả lớp reo lên.

“thôi mau về khách sạn cất đồ đạc đã, rồi cô cho mấy em đi chơi thoải mái”-cô giáo cười vì tính ham chơi của lớp mình.

“yeah, được đi chơi”-lớp nó lần nữa leo lên như con nít, cô giáo lắc đầu bó tay.

Xong cả đám kéo nhau vào khách sạn, theo như phân chia phòng thì hai người một phòng. Nó với emma chung một phòng, joon với snow chung phòng, ji với một bạn trong lớp một phòng, soo với hân chung phòng.

Hân hơi bức mình tại sao nó lại chung phòng với emma, không phải bức vì không được chung phòng với nó mà là sợ emma hại nó. hân nhìn emma có gì đó rất giả tạo, không chân thực, sợ người ngây thơ như nó bị lợi dụng, giống như chuyện của jun.

Hân có xin cô cho đổi phòng với nó, nhưng nó không chịu, ngay cả emma cũng không đồng ý nên hân bó tay.

Tại hồ bơi của khách sạn, soo và hân đang bơi

“anh làm gì mà lo lắng dữ vậy, em nghĩ không sao đâu”-soo an ủi hân

“em nghĩ vậy ah,nhưng anh thì không, em không biết rằng cô ta là bạn rất thân với jun sao, chắc gì jun không kể cho cô ta chuyện của jun”-hân cáu. Thấy biểu hiện của hân như vậy soo bật cười

“có gì mà em cười?”-hắn bực mình. Đã không vui rồi mà cứ chọc hắn

“anh lo cho sun sao, anh thích cô ấy?”-soo trở nên nghiêm túc nhìn hắn

“đúng, anh thích cô ta, sao? và bây giờ anh tuyên bố, anh không nhường em đâu”-hắn bây giờ nhìn vào nói hắn là tăng băng đầu.

“anh chắc cũng biết sun xem em như anh trai chứ, núp nghe lén chuyện người ta mà không biết mới lạ”-soo nhìn hắn

“sao...sao em biết?”hắn áp úng

“muốn người ta không biết tốt nhất đừng làm”-soo

“ừ”-hắn quay mặt đi.

“anh không định tỏ tình với cô ấy”-soo

“nhưng còn joon nữa, lỡ sun thích joon sao, hai người họ thân vậy mà”-hắn buồn bã nói

“anh không thấy hơi sáng snow với joon mang giày cặp ah, anh trở nên ngốc nghếch từ hồi nào vậy”-soo trêu chọc hắn

“uhm, sao không để ý ta, vậy e giúp anh nha.”-hắn vui mừng

“ok, tôi nay luôn,được chứ”- soo hỏi ý kiến của hắn.

Nhưng hai người đầu biết rằng,nãy giờ emma đã nghe hết, cô ta cười nụ cười ác quỷ. Cô ta nhanh chóng tìm một chỗ an toàn gọi điện cho jun

“tao nè, tôi nay joo sẽ tỏ tình với con sun đó”-emma

“cái gì? Mày nói thật”-jun hét lên khi nghe tin hắn sẽ tỏ tình với nó.

“mày bình tĩnh,tao có cách này hay lắm....bla....bla...mày thấy sao. ok không”-emma

“mày đúng là thông minh,ok cứ làm vậy đi, trước tiên khừ con sun đó trước đã”-jun cười nửa miệng

“thôi giờ chuẩn bị đi kẻo không kịp, nhớ mang theo mấy đàn em cho chắc”- emma dặn dò

“uhm”-jun.

.....o-o.....

Sau khi sắp xếp đồ xong, ăn uống nghỉ ngơi, bọn nó được cô chon phép tự do đi chơi, muốn đi đâu thì đi nhưng đúng 10 giờ phải có mặt tại khách sạn.

Lớp nó đưa nào cũng đi chơi, riêng có mình nó nói buồn ngủ nên ở lại phòng ngủ. còn tụi hắn thì đang tích cực trang trí chỗ cho hắn tỏ tình với nó.

Ngủ được khoảng một tiếng thì nó thức, nó cảm thấy đói nên sẽ qua rủ bọn kia đi ăn, ai ngờ qua phòng từng người nó chẳng thấy ai. nó rủa thầm “đi chơi mà không rủ mình, thấy ghét, xí chẳng thèm, ta đây đi một mình”

Sau khi ăn no, nó quyết định đi dạo quanh biển, bỗng có một cô bé tới chỗ nó đưa cho nó tờ giấy. rồi chạy mất tiêu, nó chưa kịp hỏi gì.mở tờ giấy ra, là nét chữ của hắn. trong thư ghi là hãy đi ra biển, thấy một chiếc thuyền thì hãy lên chiếc thuyền đó, và đi một mình nha”

Là là nét chữ hắn, nó không hề đề phòng, cứ làm theo những gì ghi trong tờ giấy.

Một góc khuất

“cá đã mắc câu”-người bí ẩn

“tốt”-jun cúp máy

Về phần nó, sau khi đến bờ biển nó thấy một chiếc thuyền đang đậu đó, nó nhanh chóng bước lên thuyền. vừa lên, nó bị ai đó bịt miệng bằng cái khăn có tẩm thuốc mê, nó ngất đi.

Trong thời gian đó,hắn và bọn kia trở về tìm nó, nhưng không thấy, chỉ thấy emma đang ngồi chơi game, hỏi cô ta, cô ta cũng không biết. thế là tụi nó chia nhau ra tìm nó. emma chỉ nhếch môi cười “ chắc giờ này cô ta châu diêm vương rồi, hahahaha, joo ah là anh ép em, anh chỉ là của riêng em thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Có Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chưa tìm thấy em tôi không tin em đã chết

Nó tỉnh dậy ,Nó thấy mình bị nhốt trong một căn phòng tối thui, không có ánh đèn. Nó sợ hãi la hét“có ai ngoài đó không cứu tôi với”, nhưng đáp lại nó chỉ là sự yên lặng. nó cố tìm cách tháo sợi dây đang trói tay nó, thì cửa phòng bật mở, một tên con trai bặm trợn kéo nó lôi đi. Nó không biết hẳn đưa nó đi đâu, cứ cố vùng vẫy nhưng vô ích.

Khi đến đầu tàu, tên đó đẩy nó ngã, do lực đẩy khá mạnh, tay nó đập xuống nền đau rát và rướm máu. Khi thấy nó vậy thì jun cười chế giễu:

“hahahaha, nhìn mày kia, sao mà đáng thương quá”

“jun. ...jun...sao lại là cậu?, joo đâu?”nó lắp bắp,nó không tin được tại sao jun lại làm vậy.

“không tao thì là ai, joo sao, hahaha, đúng là mơ tưởng, chỉ cần giả chữ viết của joo là được mà.hôm nay tao sẽ trả gấp đôi những gì mày gây ra cho tao hahahaha”-jun cười nhìn nó với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống nó

“ mình đã làm gì cậu chứ?”nó hét lên

“bóp”-jun tát nó một cái, làm khoe miệng nó chảy máu

“mày không làm gì tao ah, vì mày cướp mất joo và soo của tao, vì mày mà tao bị anh em họ đuổi ra khỏi nhà”-jun nói gần từng chữ một

“cậu bị đuổi ra khỏi nhà thì liên quan gì với tôi, không phải joo và soo nói cô về mỹ sao, giờ lại nói bị đuổi chứ”-nó (nó cứ hỏi jun đâu nên hẳn nói đại jun đi mỹ)

“bóp”-nó ăn thêm một cái tát từ jun nữa

“tao không nói nhiều với mày, giờ tao sẽ cho mày thấy, hậu quả của việc mày đụng đến tao”-nói xong jun quay qua bảo đàn em của mình.

“đánh nó, xong tên nào muốn làm gì nó thì làm”-nói rồi jun bỏ đi xuống chiếc thuyền khác trở vào bờ. còn lại mình nó với mấy tên du côn.

“mấy người không được qua đây”-nó sợ lùi ra đằng sau

“cô em, mặc dù em đẹp nhưng anh cũng phải dạy cho em một bài học đã, đánh đi”-sau lời nói của tên đó, nó bị đánh rất nhiều, nhưng nó vẫn cố sức gỡ sợi dây ra, cuối cùng nó cũng mở được.

Ánh mắt nó bắt đầu đổi màu từ màu nâu chuyển dần dần sang màu đỏ, nó như con quỷ khát máu, nhìn chăm chăm vào bọn kia, làm bọn chúng bất ngờ. chúng không ngờ rằng một đứa con gái bị đánh như vậy mà vẫn còn sức đứng dậy, và lại ánh mắt lại vô cùng đáng sợ.

“tụi mày này giờ đánh đã tay rồi đứng không, giờ đến lượt tao”-nói xong nó lao tới mấy tên đó, đánh tới tấp,khiến chúng không kịp trở tay, nhưng do nó đang bị thương nên lực đánh của nó yếu dần đi, thấy nó vậy mấy tên đó cười khẩy.

“cô em đừng ngoan cố, cứ chiều theo bọn anh, bọn anh sẽ đối đãi em thật tốt”-thằng đó nói xong cả bọn cười ồm lên

“hừ”-nó không nói gì chỉ hừ lạnh

“em đừng lui nữa hết đường rồi, hahaha”-tên cầm đầu

Rồi mấy tên đó tiến đến chỗ nó, nó không còn sức để đánh cũng không còn sức để chạy. nó nhìn xuống biển, rồi cười nụ cười nửa miệng.bọn chúng nhìn nó khó hiểu, đến lúc này mà còn cười được ah.

Thấy bọn chúng lơ là, nó nhanh chóng nhảy xuống biển, bọn kia chưa biết gì đã thấy nó lao xuống biển, vừa bất ngờ vừa tiếc cho một người đẹp. sau đó hẳn gọi điện cho jun

“sao rồi”-jun

“ạ, nó nhảy xuống biển rồi, tôi nghĩ nó không sống được đâu, nó bị thương rất nặng”- tên đó

“uhm, chết càng tốt, tiền tôi sẽ gửi qua cho anh”-jun cười mãn nguyện nghĩ là do mày chuốt lấy thôi, không trách tao được”

.....còn phía hẳn.....

Sau khi nắm đứa chia nhau ra tìm mà vẫn không thấy, bọn nó nhanh chóng báo cho cô giáo và mọi người chia nhau đi tìm. Ai cũng lo lắng cho nó, nhất là hẳn. Không biết nó có xảy ra chuyện gì không.

Bọn hắn đang đi thì thấy một đám con nít đang ngồi chơi với nhau, dù là hi vọng nhỏ hắn cũng muốn thử. Tụi hắn nhanh chóng tiến tới chỗ bọn trẻ

“mấy em cho anh hỏi, em có thấy chị nào xinh đẹp đi lại ở đây không?”-soo hỏi

“dạ không ạ”-đám trẻ

Bọn hắn thất vọng định quay đi nhưng có cô bé hỏi

“có phải chị xinh đẹp mặc váy trắng không ạ”-cô bé

“đúng rồi, em biết chị ấy ở đâu không?”-hắn hỏi lay lay cô bé làm cô bé sợ

“joo/ anh bình tĩnh để em nói”-snow, soo với joon

“rồi em nói đi, em gặp chị ấy ở đâu”-soo nhẹ nhàng hỏi

“hồi nãy em gặp chị ấy ở phía tận đả gần khách sạn, lúc đó có người nhờ em mang tờ giấy tới cho chị ấy”- cô bé kể

“rồi sao nữa, ai đưa cho em tờ giấy đó”-ji gần hỏi

“em không biết, chị ấy bịt kín mặt, mà lúc đó em tò mò có mở ra xem, bên trong ghi là muốn chị ấy lên thuyền nào đó hay sao ak,em không nhớ rõ”- cô bé

“thuyền sao, soo gọi cho bên phía chi nhánh chúng ta bên đây chuẩn bị hai chiếc ca nô gấp”-xong quay qua cô bé”cảm ơn em, em qua chơi với bạn tiếp đi”

Rồi tụi hắn nhanh chóng chạy ra biển, ra tới biển, bọn hắn thấy một chiếc thuyền đang trôi trên biển. ngồi chờ đợi khoảng 15 phút thì có hai chiếc ca nô lái tới chỗ hắn, rồi giao chìa khóa cho hắn.

Năm người lái hai chiếc lại gần chiếc thuyền, sau đó từng người leo lên. Đi tìm kiếm suốt mà chẳng thấy ai. bỗng:

“mọi người lại đây đi, hình như cái này của sun phải không nhìn thấy quen”-ji

“sợi dây chuyền của sun, là của sun mà”-hắn lo lắng

“vết máu”-snow lên tiếng

“máu....máu sao....không....lẽ sun, huhuhuhu”-ji bật khóc.

“bình tĩnh đi ji, chỉ là vết máu nhưng chưa chắc là của sun mà”-soo cố trấn tĩnh ji

“không,sun không thể xảy ra chuyện gì hết, không thể...”-snow nói giọng nghẹn lại

“không thể nào, chắc là máu người khác thôi, sun có võ mà, hôm trước một mình cô ấy hạ gục cả chục thằng mà”-hắn cố tìm mọi lý do để kết luận nó không sao,

“báo cảnh sát đi”- joon cũng đang rất lo cho nó.

Khi nghe joon nói vậy, soo nhanh chóng báo cảnh sát. Khoảng nửa tiếng sau, cảnh sát có mặt tại hiện trường. điều tra và lấy lời khai. Cảnh sát cũng cho người lặn tìm nó, nhưng kết quả vẫn là con số không.

Hắn ra lệnh tiếp tục tìm, nhưng lần này lại khác, một thợ lặn đã tìm thấy cái áo khoác, theo nhận định thì nhìn chiếc áo còn mới, có dính máu trên. Người thợ lặn nhanh chóng đưa cho cảnh sát. Cảnh sát được cho bọn hắn xác nhận có phải áo của nó không.

“áo...áo khoác của sun....mà”-ji và snow

“mấy người tìm thấy cái áo ở đâu”-hắn nắm lấy cổ áo của anh cảnh sát quát

“chúng tôi tìm thấy dưới biển,tôi nghĩ cô bé đã....”-cảnh sát rung sợ nói

“không, tôi chưa tìm thấy em ấy, thì không bao giờ tin em ấy chết”-hắn bật khóc, không ai ngờ một người lạnh lùng như hắn lại khóc vì đưa con gái. Hắn hối hận, tại sao lại lơ là nó như vậy, hắn còn chưa nói lời yêu nó mà. Ji, cũng khóc theo. Snow thì mạnh mẽ, ánh mắt lạnh tanh.

“tôi cho các người một tuần, điều tra cho tôi chủ chiếc thuyền này là ai, và các người cho rằng cô ấy đã chết, thì cũng phải tìm thấy xác cho tôi, nếu không làm xong chuẩn bị nghỉ việc là vừa”-hắn nói xong lạnh lùng bỏ đi, làm những cảnh sát sợ rung người.

Chương 21

Tại ngôi nhà trong rừng đảo jeju

“bác sĩ cô bé sao rồi?”-người con trai

“uhm, đã qua cơn nguy kịch, người cô bé nhiều vết thương do bị đánh, tôi không làm cô bé đã từng bị thương rất nặng ở đầu, bây giờ lại bị lún nữa tôi e rằng cô bé không thể nào tỉnh lại, phần trăm tỉnh lại chỉ có 30% thôi, nếu có tỉnh lại thì cũng sẽ không nhớ gì”-bác sĩ có vẻ lo lắng

“vâng cảm ơn bác sĩ”-người con trai

“nhưng cô bé này là ai mà cậu chủ lại....”-bác sĩ nói ngập ngừng

“trong lúc tôi đang đi dạo biển thì gặp cô bé đang nằm trên cát, mà ông cũng đừng quan tâm nhiều, chỉ cần chăm sóc cho cô bé này thật tốt là được”-anh nhìn ông bác sĩ cảnh cáo

“vâng thưa cậu chủ”-ông bác sĩ

“được rồi giờ ông ra ngoài đi”-người con trai

Sau khi đuổi ông bác sĩ ra ngoài, người con trai đó quay lại giường.

“tôi không biết tại sao khi nhìn thấy em bị thương tôi lại cứu em. tôi trước giờ chỉ lấy mạng người khác chứ chưa bao giờ cứu mạng một ai”

“nhưng vì sao khi nhìn thấy em, tôi lại như vậy, thật khó hiểu đúng không, nhưng em yên tâm, tôi sẽ tìm mọi cách cứu sống em, và từ bây giờ em sẽ là em gái tôi, tôi sẽ bảo vệ em”-người con trai đó cứ ngồi nhìn nó độc thoại.

.....tại nhà hắn.....

Suốt ngày hắn cứ nhốt mình trong phòng, đập phá đồ đạc, không ăn, không uống, không nói chuyện với bất kì ai. mấy đứa kia chỉ biết nhìn hắn như vậy, khuyên hắn như thế nào cũng không được.

Còn ba mẹ và anh hai nó sau khi nghe tin nó mất tích thì nhanh chóng mua vé bay sang hàn ngay lập tức, và hiện tại ba mẹ nó, bin(anh hai nó) đang ở nhà của hắn. mẹ nó khóc rất nhiều, đến nỗi ngất luôn, ba nó cứng rắn hơn, luôn khuyên nhủ mẹ nó. bà hắn cũng như vậy.

“joo cậu ra đây cho tôi”-bin đập cửa phòng hắn

“cậu mà không ra tôi phá cửa vào đó”-nói là làm, anh đập mạnh vào cửa một cái, cái cửa bật ra. Anh nó bước vào phòng hắn thấy hắn đang ngồi co ro trong góc phòng. Nhìn hắn lúc này thật sự rất thảm. áo quần sộc sệt, đầu tóc bù xù.

Anh nó nhìn thấy hắn như vậy thì máu điên dồn lên não, anh nắm lấy cổ áo hắn rồi:

“bốp”- anh nó đánh cho hắn một cái

“vì cậu mà em tôi mới như vậy, cậu nghĩ mình là ai hả?, cậu nói cậu thích nó (snow kể cho anh nó biết), cậu yêu nó mà giờ nó mất tích, sống chết ra làm sao cũng không biết. mà giờ cậu lại như vậy hả. sao cậu không dành thời gian này mà đi tìm nó”-cứ mỗi câu nói là bin anh nó đánh cho nó một cái. Hắn cũng không đánh trả.

“bin, con dừng tay lại cho ba, nhanh”-ba nó quát (bằng tiếng việt)

“ba cứ để con đánh nó, đánh cho nó tỉnh ra”- anh nó (tiếng việt)

“anh ah, dừng lại đi, chỉ là do nó bị sock thôi, anh đánh nữa nó nhập viện mất”-myung hee khuyên anh nó

“hừ”anh nó hừ lạnh, rồi bỏ ra ngoài. Còn hắn bị bầm dập cả người, mọi người dần ra ngoài hết chỉ còn mình hắn và snow.

“nếu cậu yêu sun thật sự thì hãy tỉnh lại đi, điều quan trọng bây giờ là cậu lo tìm kẻ đã hại sun, tìm thấy sun cho bằng được, chứ không phải cậu hành hạ bản thân như vậy là sun nó quay về. cậu hiểu chứ”-nói xong snow cũng bỏ ra ngoài. Còn lại mình hắn trong căn phòng trống.

.....sáng hôm sau.

Hắn từ trên lầu bước xuống với khuôn mặt lạnh tanh, không cảm xúc. Mọi người nhìn thấy hắn như vậy thì rất vui, mặc dù hắn trở lại con người lạnh lùng như trước.

Hắn cùng mọi người ăn sáng (bama nó, anh nó, snow, ji, joon, soo, bà hắn, myung hee), mặc dù ai cũng không có tâm trạng ăn, nhưng họ cố ăn để lấy sức mà tìm kiếm nó.

Đang ăn sáng thì người bên cảnh sát đến nhà hắn.

“chào anh cảnh sát hôm nay cậu tới có chuyện gì vậy”-bà hắn hỏi

“chúng tôi đã tìm ra chủ của chiếc thuyền đó”-cảnh sát

“ông nói gì thiệt chứ”-mọi người nôn nóng

“mọi người bình tĩnh nghe tôi nói hết đã”-cảnh sát

“vâng anh nói tiếp đi”-anh nó

“sau khi tra hỏi chủ chiếc thuyền đó thì biết, vào đêm hôm đó có một người con gái tới mướn thuyền, nói là muốn ngắm biển, chủ tàu không đồng ý, nhưng cô gái đó trả giá rất cao. Nên ông ta cho mướn.”-cảnh sát kể

“rồi ông ta nói cô ta là ai không”-snow nói giọng không cảm xúc khiến cảnh sát cũng rùng mình

“không, ông ta nói vì cô gái đó đội nón kết sụp xuống khuôn mặt không nhìn rõ, nhưng theo dáng người ông ấy kể thì cô gái đó rất trẻ khoảng học cấp ba”- cảnh sát

“học cấp ba, không lẽ là cô ta...”hắn lẩm bẩm

“joo, cậu đang suy nghĩ giống tôi đúng không, là cô ta”-snow

Hắn không nói chỉ gật đầu. điều này làm mọi người tò mò, không biết người mà hắn và snow nhắc tới là ai.

“cậu nghi ngờ ai sao”-cảnh sát nhìn hắn khó hiểu

“emma royal, con gái ông kevin royal, giám đốc chi nhánh của tập đoàn nhà ta tại mỹ”- hắn nghiêng răng nói

“mình không có bằng chứng, thì không kết luận được, với lại lúc sun mất tích mình vào phòng cô ta đang ở đó”-ji

“cô ta có thể mướn người mà, đâu cần cô ta ra tay”-joon

“vậy nhờ anh điều tra giúp chúng tôi”bà hắn

“vâng chúng tôi sẽ cố gắng hết sức, chủ tịch cứ yên tâm”-cảnh sát

.....tại nhà riêng của jun.

“hahahaha, nó chắc là đã chết rồi, một đứa thương tích đầy người, còn nhảy xuống biển thì sống sao nổi”-jun cười mãn nguyện vì kế hoạch của mình đã thành công

“đúng, đúng, hahahaha”-emma

Hai người đang nói chuyện thì điện thoại của emma vang lên

“con nghe ba”-emma lễ phép

“con nhanh về nhà đi, con làm gì mà cảnh sát đến tận nhà kiểm con vậy, còn nói con liên quan đến việc mất tích của cháu gái tập đoàn A&D vậy hả, về nhà nhanh lên”-khi nghe baba nói vậy mặt emma trắng bệch, mắt không còn giọt máu. Thấy bạn mình vậy thì jun hỏi

“có chuyện gì vậy”-

“ba tao gọi nói cảnh sát tới nhà, họ nói tao có liên quan đến việc sun mất tích, họ muốn tao hợp tác điều tra”- emma nói giọng rung rung

“mày lo gì không bằng chứng thì họ làm gì được mày, cứ lo xa”- jun trấn an, thật sự thì jun cũng sợ.

“uhm, thôi tao về đã, có gì tao gọi cho”-emma.

Một tuần sau, bên cảnh sát gọi điện về cho nhà hân nói là không có bằng chứng nên không thể kết tội, voi lại emma có bằng chứng ngoại phạm nên không làm được gì. Khi nghe vậy thì hân tức giận. hân liền gọi điện cho thư kí của bà hân, ra lệnh đuổi việc ông kevin baba của emma.

Bà hân muốn ngăn, dù gì ông ta cũng có đóng góp nhiều cho tập đoàn, nhưng cái tính cứng đầu của hân bà hân phải bó tay. Hân muốn làm gì thì làm. Kết quả gia đình emma phá sản, mà không biết ký do. Chỉ có mình emma hiểu, emma càng lo sợ hơn, nếu cảnh sát điều tra ra thì chỉ có nước ngồi tù.

Nhân vật mới

Choi min ho hay kin 18t, là chủ tịch tập đoàn xe hơi lớn thứ hai cả nước. cũng là bang chủ của bang blackvampire lớn mạnh trong thế giới đêm. Trong bang thì lạnh lùng ngoài đời thì tính tình ấm áp, hiền lành, rất thương nó. khi nó mất trí nhớ anh đã cho nó vào hộ khẩu của nhà mình. Nhận nó là em gái

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Trở về

Một năm sau

Trên chiếc giường rộng lớn có một cô gái, khuôn mặt rất thiên thần đang nằm đó (chính là nó). Đôi mắt khẽ động dậy, dần dần mở mắt ra. Trước mắt nó là một nơi xa lạ, nó ngó tới ngó lui nhưng vẫn không biết đây là đâu. Nó muốn ngồi dậy nhưng do nó nằm quá lâu khiến cho chân nó tê cứng không nhúc nhích được. nó cố gắng đứng dậy nhưng chưa đi được bước nào nó đã ngã.

“roảng” một tiếng động phát ra từ phòng nó, kin nhanh chóng chạy lên thì thấy nó đang nằm dưới đất bất động anh hoảng hốt đỡ nó dậy, và nhanh chóng gọi cho bác sĩ.

“cô bé đã hoàng toàn bình phục, chúc mừng cậu”-bác sĩ vui vẻ.

“nhưng do nằm trên giường thời gian khá dài, nên chân của cô bé rất yếu, cần luyện tập nhiều cho đôi chân có thể đi lại bình thường.”-bác sĩ vui vẻ

“uhm, tôi biết rồi, mà từ sau hãy gọi cô ấy là nhị tiểu thư, nghe rõ chưa giờ thì ông ra ngoài đi”-kin

“vâng”-ông bác sĩ

Quay lại với nó. một lát sau nó tỉnh dậy, kin vui mừng

“em dậy rồi sao, thấy trong người thế nào”-kin

“anh...là ai?”-nó mấp máy

“anh là kin, anh hai của em”-kin

“anh trai? Sao tôi không nhớ gì hết”-nó lấy tay đánh đánh vào đầu

Kin thấy nó vậy nhanh chóng ôm nó vào lòng nói

“bảo bố ah, em đừng như vậy, do em bị tai nạn đầu chấn thương nên bị mất ký ức thôi, không sao đâu, em chỉ cần biết, em là em gái anh, là nhị tiểu thư tập đoàn xe hơi I.K. thôi.”-kin an ủi nó

Nó không nói gì vui đầu vào ngực kin rồi ngủ thiếp đi, kin mỉm cười rồi từ từ đỡ nó nằm xuống, kin nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng, lấy điện thoại gọi cho ai đó.

“tôi đây, anh chuẩn bị xong hết mấy thủ tục tôi báo chưa”-kin

“rồi thưa chủ tịch”-người bên kia

“làm cho tôi thủ tục nhập học cho nhị tiểu thư ở trường star cho tôi”-kin

“vâng tôi biết rồi”-người bên kia

Trong suốt thời gian đó, kin giúp nó tập đi, dần dần nó đi lại bình thường, nhưng nó không còn là cô bé hay vui nữa, mà trở nên lạnh lùng, ngoài kin thì nó không nói chuyện với ai hết. chắc do cú sock hôm đó con người thứ hai của nó hoàn toàn áp đảo con người thứ nhất của nó.

“ice (thấy nó lạnh lùng kin gọi nó là ice, vô tình trùng với tên của con người thứ hai của nó trước lúc mất trí), ngày mai chúng ta sẽ đi seoul. Đã nộp hồ sơ nhập học của em ở trường đó rồi”-kin

“uhm. Tùy hai”-nó nói nhưng mắt chăm chú vào máy tính

“em có thể tắt máy tính nói chuyện với anh không”- anh nó nhú mày

“em không thích, hai nói em vẫn nghe”- nó. kin lắc đầu nhìn nó.

“cũng khuya rồi, em ngủ sớm ngày mai chúng ta sẽ đi seoul, 8h sáng bay đó. Anh ngủ trước đây”-kin

“uhm” nó thờ ơ

.....bên hần.....

Suốt một năm, hần không có chút manh mối nào của nó, ba mẹ nó thì đã từ bỏ việc tìm kiếm nó, anh nó cũng thôi hi vọng, bọn kia cũng vậy. chỉ còn hần vẫn nuôi hy vọng rằng nó còn sống.

Mặc dù nhà emma bị phá sản, nhưng cô ta vẫn không bị đuổi khỏi trường do cô ta nhận được học bổng vào đây. Cô ta vẫn học chung lớp với tụi hần. nhìn thấy cô ta là hần muốn bay tới bóp cổ cô ta. do chuyện của nó suốt thời gian qua, cảnh sát can thiệp nên jun và emma không thể nào hại tiếp ji nữa, đành sau khi chuyện lắng xuống rồi tính tiếp.

Trong thời gian này, snow và joon đã tới với nhau, snow và joon không còn lạnh lùng nữa. ji và soo cũng quen nhau. Mặc dù yêu nhau nhưng hai cặp này không bao giờ thể hiện tình cảm trước mặt hần, sợ hần đau lòng.

Hôm nay, nghe nói lớp hần có học sinh mới.

Reng...reng...reng. chuông báo vào học, cô giáo bước vào

“hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới, em ấy không phải du học, mà là chuyển vào trường ta học, do lớp 11 vip hết chỗ nên cho vào lớp ta học”-cô thông báo cho lớp xong, quay ra cửa ra hiệu cho nó vào.

Nó bước vào, cả lớp như không thể tin được, là đại tỷ của bọn nó mà, cả lớp vui mừng khôn siết.

“nè, nè, joo... Là...là.. sun, sun của chúng ta quay về rồi kìa”-nam sinh

Khi nghe thấy tên nó hần nhanh chóng tỉnh ngủ, bọn kia cũng vậy. nhìn lên bảng, bọn hần không tin được là nó đang đứng trước mặt mình. Emma thì run run hai tay bầu vào nhau, lo sợ. riêng hần không kiềm nổi xúc động chạy lên ôm chầm lấy nó.

“sun là em, là em rồi, em đi đâu trong suốt thời gian qua vậy”-hần khóc nói. Cả lớp ai cũng khóc.

Nó không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nó nhú mày khó chịu vì trước giờ ngoài kin nó không cho bất kì người con trai nào đụng vào người. nó nhanh chóng xô hần ra, nhìn hần bằng con mắt lạnh lẽo vô hồn.

Hần đứng như trời trồng tại sao nó lại cư xử như vậy. thấy tình hình khá căng thẳng cô giáo lên tiếng:

“joo, đây là học sinh mới, em ấy mới từ chuyển về trường, em để cho bạn giới thiệu.”-xong cô quay sang nó “em hãy giới thiệu mình cho các bạn trong lớp biết đi”

“choi min hee, ice”-nó nói giọng lạnh tanh làm cả lớp rung người

“chỗ”-nó nhìn cô giáo

“ah, em ngồi chung bàn với myung joo nha”-cô giáo nói

“myung joo, ai?”-nó hỏi.”sao cứ thích dài dòng vậy” nó nghĩ

Cô giáo chỉ tay về phía hần, nó nhanh chóng bước xuống bàn mình, sau đó ngục mặt ngủ, chẳng quan tâm bà cô nói gì. Bà cô cũng mặc kệ nó, vì biết nó là nhị tiểu thư tập đoàn xe hơi lớn thứ hai cả nước, đụng tới nó chắc bị nghỉ việc là 100%.

Bọn hần thì cứ chăm chú nhìn nó suốt buổi học, như sợ rằng chỉ cần lơ nó một giây là nó biến mất.

Reng...reng...reng.. chuông báo hiệu giờ ra chơi, cô vừa bước ra khỏi lớp là cả đám bu lấy nó hỏi thăm tùm lum

“sun, suốt một năm cậu đã đi đâu vậy”-nam sinh 1

“tớ cứ tưởng cậu chết rồi chứ”-cô bạn thút thít

“sun, sao bà lại lấy tên chơi min hee vậy?” nữ sinh 1

Nó bị mấy đứa trong lớp hỏi tới tấp, chưa kịp trả lời thì đứa khác nhảy vô hỏi. mặt nó ngày càng đen, hơi lạnh tỏa ra từ nó làm mấy đứa ở gần rùng mình mà không biết nó đang nổi giận.

Kin qua lớp rồi nó xuống canteen, thì thấy nó bị mấy đứa trong lớp vây quanh. Anh biết chắc nó đang giận, anh sợ nó sẽ gây ra án mạng, anh liền quát:

“mấy người biến ra khỏi chỗ ice, nhanh lập tức”

Mấy đứa nghe tiếng quát liền giật mình, quay đầu lại thấy chàng trai rất đẹp, ngang ngửa hấn. một học sinh bất ngờ thốt lên:

“đó không phải chủ tịch tập đoàn xe hơi lon thứ hai trong cả nước sao”

Nghe tên kin nó ngược nhìn, thì ra đúng là kin

“em không sao chứ”-kin ân cần hỏi. Nó không nói gì chỉ lắc đầu, tỏ ý không sao.

“canteen với anh”-kin nói xong thì cầm tay nó dẫn nó đi nhưng lại bị hấn lôi lại.

“thả tay ice ra”-kin khó chịu

“anh là gì của sun?”-hấn lạnh lùng nhìn anh

“không liên quan, với lại em ấy không phải là sun, mà là ice, em gái tôi, nghe rõ chưa, giờ thì bỏ bàn tay của cậu ra”-kin cảm thấy bức mình.

Khi nghe kin nói vậy, hấn liền thả tay nó ra, hấn đứng im bất động “không phải sun sao, sao có thể giống đến vậy, không thể nào”- hấn suy nghĩ.

Còn về emma, khi thấy nó thì hoảng hốt, vừa ra chơi là cô ta nhanh chóng bay lên sân thượng báo cho jun biết.

“alo, may gọi tao có gì không?”-jun

“con sun, nó.... trở về rồi”-emma nói giọng rung rung

“mày nói cái gì, nó trở về, sao có thể chứ”-jun hét lên như không tin vào lời emma nói

“tao nói thiệt mà, không thể nào sai được, nhưng giờ nó không còn là cô bé hiền lành, nữa mà trở nên lạnh lùng”-emma

“lạnh lùng, không lẽ là cô ta.....”-jun lẩm bẩm

“cô ta, ai vậy?”-emma tò mò

“mà con nhỏ đó tên ice đúng không”-jun

“sao mày biết?”-emma bất ngờ

“không có gì, lần này tao không để để nó thoát lần nữa đâu”-jun nghiêng răng

“uhm, thôi tao cúp máy đây”-emma.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Kế hoạch bắt cóc nó của bọn hấn

Vì bọn hấn chưa có chứng cứ chứng minh nó là sun nên bọn hấn chưa báo tin cho ba mẹ nó với anh hai nó (bin), ngay bà hấn cũng giấu luôn.để khi nào chắc chắn đã, mắc công ba mẹ nó lại thất vọng.

Những ngày sau nó luôn bị làm phiền bởi bọn hấn. tụi hấn không ngừng tìm mọi cách chứng minh nó là sun. nhưng nó đâu quan tâm, cứ xem tụi kia như không khí. Kin cũng bức mình lắm nhưng anh không thể nào ở bên nó mọi lúc để giải vây cho nó.

Kin cũng cho người điều tra về cô gái mà tội hấn cho là nó. kết quả thật bất ngờ khuôn mặt y chan nó, chỉ là những bức ảnh anh có cô gái tên sun luôn cười, còn ice (nó hiện tại) thì luôn lạnh tanh. điều ngạc nhiên hơn là ngày anh cứu nó cũng là ngày sun mất tích. Bây giờ anh mới có thể kết luận nó là sun.

Anh không muốn nói cho nó biết, vì anh sợ nó sẽ bỏ rơi anh mà nhận lại gia đình của mình. Sợ nó sẽ không xem anh là anh hai nữa. và anh luôn mong rằng nó không bao giờ nhớ lại.

Hôm nay kin phải đến công ty giải quyết một hợp đồng nào đó nghe nói rất quan trọng không đi học được, kin muốn nó nghỉ học theo anh luôn vì anh sợ đám tội hấn lại làm phiền nó. nhưng nó không chịu, một mực đòi đi học. kin buộc phải đồng ý nhưng phải cho vệ sĩ theo bảo vệ nó, nó đành chấp nhận.

Tại lớp nó

“sao giờ này ice chưa đi học nữa”-ji

“uhm, nhưng mà tớ thấy gì lạ lắm, tại sao tên kin kia cứ ngăn cản việc tội mình tiếp xúc với ice chứ, hay họ có bí mật gì”-soo có vẻ suy tư

“tớ chắc, ice chính là sun, không thể nào nhầm được”-snow lên tiếng

“sao em nghĩ vậy”-joon

“em chơi với sun từ hồi học mẫu giáo, chẳng lẽ em không nhận ra nó sao. cũng có thể lúc rơi xuống biển, được kin cứu, nhưng khi tỉnh lại nó quên hết kỷ ức, và kin nhận nó làm em gái”-snow suy đoán

“cũng có thể”-soo

Hắn từ nãy đến giờ vẫn im lặng, không nói lời nào, nhìn mặt có vẻ đang suy nghĩ cái gì đó.

“nhưng lý do anh ta không nói cho sun biết anh ta không phải người thân sun”-hắn giờ mới nói

“có khi nào hắn thích sun không”-soo chọc hắn. sau câu nói của soo, soo đã vinh dự nhận được ánh mắt triều mến của hắn. soo chỉ biết cười trừ.

Khoảng năm phút sau nó vào lớp, nó không đi một mình mà có thêm hai tên vệ sĩ nữa, bọn hắn không ngừng rửa thăm kin.

“rầm” hắn đập bàn một cái làm cả lớp giật mình (trừ nó và hai tên vệ sĩ), cả bọn nhìn hắn khó hiểu. bỗng hắn ngoắc cả bọn lại, thì thầm to nhỏ với cả bọn. mấy phút sau, cả bọn mặt đờ nào cũng gian gian nhìn nó. tất nhiên nó biết, nhưng nó chẳng quan tâm, nó nhếch mép cười khinh bỉ.

Kế hoạch bắt cóc nó của tội hấn như sau: joon và snow có nhiệm vụ hạ ngục hai tên vệ sĩ, hắn, soo, ji có nhiệm vụ chụp thuốc mê cho nó ngủ rồi đem nó về nhà riêng của hắn và soo.

Cuối cùng kế hoạch của bọn hắn thành công bắt cóc nó. Khi thấy tiểu thư mình bị bắt đi, mặc dù bị đánh tã tui nhưng vẫn cố sức lếch về nhà báo cho cậu chủ, và hai người vệ sĩ cũng biết kết cục của mình như thế nào khi để tiểu thư bị bắt.

Tại nhà kin

“hai người nói gì”-ánh mắt kin trở nên lạnh lùng nhìn hai tên vệ sĩ

“ạ...ạ...nhị tiểu thư bị bắt.....”tên vệ sĩ thứ nhất chưa nói xong đã ăn ngay phát đạn, chết tại chỗ. tên vệ sĩ thứ hai thấy vậy thì rung sợ

“nói là ai?, có phải nhóm hai nữ ba nam không?”-kin

“vâng...vâng..”-tên vệ sĩ lắp bắp.

“một lũ ăn hại, giữ người lại chẳng lợi ích gì”-kết thúc câu nói của kin là tên đó ngã xuống.

“dọn dẹp và nhanh chóng định vị chỗ nhị tiểu thư”-kin.

“không cần”-nó (ice)

“ice, không phải em...”-kin

“anh nghĩ em là ai? mà có cần ác vậy không, muốn giết người thì đem tới căn cứ, làm ở nhà vậy bản lắm”-nó nói liếc kin một cái rồi bỏ lên phòng

Quay lại lúc nó bị bọn hắn bắt.

Lúc nó tỉnh lại thấy mình ở trong căn phòng lạ hoắc, đang đứng dậy để đi ra ngoài thì cửa phòng mở, bọn hắn bước vào

“cậu tỉnh rồi sao, xin lỗi vì bắt cậu về đây”-soo

“vào vấn đề chính”-nó lạnh lùng

“chúng tôi muốn cậu xem cái này”-snow nói rồi đưa cho nó một cuốn album. Trong đó là những bức hình của nó hồi nhỏ, rồi có cả những tấm hình nó chụp chung với bọn hần.. nó nhìn mấy tấm hình rồi nhủu mày. Nó cảm thấy đầu mình đầu nhức, nhưng vẫn cố tỏ ra là không có gì.

“thì sao?”-nó

“người trong hình là cậu, chẳng lẽ cậu không nhớ gì?”ji thút thít

“người này không phải tôi”-nói xong nó quăng sấp album xuống sàn, bỏ đi về. hần định đuổi theo nó nhưng joon kéo tay hần lại. Hần bây giờ không biết làm gì nữa, thà nó đừng xuất hiện còn hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Cảnh cáo

Sáng hôm sau, Kin đi học trước, lát có vệ sĩ đưa nó đi học. sau chuyện nó bị bọn hần bắt đi, Kin quản nó chặt hơn, mặt dù có anh ở trường nhưng anh vẫn muốn vệ sĩ theo nó. Mục đích Kin đi sớm là muốn gặp tui hần nói chuyện.

Tại sân sau của trường

“bốp” Kin đâm vào mặt hần một phát, do bất ngờ hần ngã nhào xuống đất, bọn kia thấy vậy chạy tới đỡ hần dậy. hần xô tui kia ra, nhào tới đánh trả Kin một cái. Nhưng Kin là ai chứ, là một bang chủ đứng đầu thế giới ngầm mà bị đánh sao. Kin nhanh chóng né được cú đâm của hần

Không những không đánh được Kin mà lại bị Kin cho ăn thêm một cú nữa. Joon và Soo thấy vậy cũng bay vào đánh Kin. Tinh thể bây giờ là một chọi ba. Và kết quả là ba chàng thua, ji và snow chỉ biết đứng đó nhìn ba chàng bị đánh.

Kết quả là ba chàng bị kin đánh tã to, mặt mày bầm dập, ji và snow nhanh chóng tới đỡ ba chàng dậy. bực mình snow quát:

“anh đang làm cái gì vậy hả, sao đánh họ”

“đó chỉ mới cảnh cáo khi dám bắt em tôi,và hãy nhớ rằng những việc mấy người đang làm sẽ liên lụy đến tính mạng của người khác, nếu một lần nữa mấy người dám bắt em tôi đi, tôi sẽ cho mấy người chết không toàn thây, không chỉ mấy người đâu cả gia đình mấy người nữa, đó là lời cảnh cáo”-kin lạnh lùng nói xong quay lưng đi, để cho bọn hần đầu chấm hời to đùng.

“gi mà ảnh hưởng tính mạng người khác, rồi chết không toàn thây chứ”-ji rùng mình nghĩ lại những câu nói của kin

“mấy người đứng dậy được không, tui với ji đỡ vào phòng y tế”-snow

“uhm, không đỡ chắc ba tui tui lết tới trưa mới vào được phòng y tế quá “-soo đùa

“giờ này mà anh còn đùa”-ji măt ước.

Thế là ji và snow đỡ ba chàng vào phòng y tế, đi ngang qua mấy dãy hành lang, mọi học sinh đều nhìn bọn hần, làm bọn hần mất mặt, đường đường thiếu gia giàu mà giờ lại bị đánh ma không ra ma người không ra người.

Vô tình bọn hần đi ngang qua nó, nó không quan tâm, lướt qua bọn hần, xem bọn hần như không khí. Khi thấy nó vậy tim hần con đầu hơn là khi bị kin đánh. Nhưng lúc này trong đầu bọn hần cùng một suy nghĩ “hai tên vệ sĩ hôm qua đâu, sao lại có hai tên khác vậy, khoang câu nói hời nãy của hần '.như lời hần nói liên lụy tính mạng người khác' không lẽ”

Tại nhà nó

“anh đánh họ sao”-nó nhìn kin

“ai? tui bắt em hả?”-kin nhìn nó như là mình vô tội

Nó không nói gì, nó nhìn kin bằng ánh mắt lạnh lùng nhìn Kin nhìn nó cười trù

“hihihi, ai biểu bọn nó dám bắt em chứ”-kin

“uhm, sau này đừng làm vậy nữa, mắc công họ kiện phiền phức lắm. mà anh không bị thương chứ?”-nó quan tâm

“không, em nghĩ anh là ai mà bị mấy thằng nhóc đó đánh chứ”-kin ra về ta đây.

“mà ice, đi bar với anh đi, lâu rồi em cũng chưa tới bar mà, chắc mấy hell nhớ em lắm”-kin

“uhm”-nó.

Tại bar black, phòng vip 1

“đại ca, sao hôm nay rảnh rồi mà tới bar chơi vậy”- hell (phó bang cũng bạn thân kin)

“tại tao hôm nay dẫn bảo bối tới chơi”-kin

“đâu...đâu bảo bối đâu, lâu không gặp bảo bối tao nhớ nó quá”-hell nhảy dựng lên khi nhắc đến nó

“ngoài sàn nhảy”-kin bó tay thằng bạn, mỗi lần nhắc tới nó là hell cứ nhảy dựng lên.

Ngoài sàn nhảy, nó vô tình đụng trúng cô gái nào đó, nó chẳng thèm quan tâm mặc kệ cô gái đó, lướt qua cô ta, bỗng cô ta nắm tay nó lại quát:

“bộ mắt mày đuôi hủ, đi đụng trúng tao mà không xin lỗi, định bỏ đi sao”

“bao nhiêu”-nó bực mình trả lời

“mày...mày nói gì, hử, mày biết tao là ai không hả”-con nhỏ đó

“I don't care”-nó

Cô ả bực mình qua, giơ tay định tát nó, nhưng có cánh tay nào đó chặn ả lại.

“cô tính làm loạn ah”-hell lạnh lùng

“anh hell, là cô ta có lỗi trước”-ả nũng nịu

“ice, em không sao chứ”-hell không để ý tới lời nói của ả quay qua hỏi hang nó

Bây giờ nó mới quay mặt lại, nhìn hell ý nói giải quyết giùm nó, rồi bỏ đi, còn ả kia thấy nó thì mặt trắng bệch, không nghĩ là gặp nó trong lúc này. mà giờ nhìn nó khác quá, ánh mắt lạnh băng rất đáng sợ. (ah ả ta này giờ chính là jun đó)

“anh...anh hell cô ta là ai vậy”- jun dù biết nhưng jun vẫn hỏi (jun không hề biết hell là phó bang blackvampire, chỉ biết anh là thư kí chủ tịch I.K

“biết nhiều không tốt, mà tôi khuyên cô đừng có đụng tới em ấy nếu không tôi không đảm bảo mạng của cô còn đâu”-hell lạnh lùng nói bóng nói gió lướt qua jun, tới bàn nó ngồi.

ả jun thì vừa sợ vừa tức điên người nghĩ:

“anh hell nói vậy là có ý gì, mà mặc kệ mày là ai tao không để mày yên đâu cứ chờ xem dù mày là sun hay ice đều phải biến mất”-jun cay độc

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chăm sóc - Rung động

Sau ngày mà nó được tụi hần cho xem cuốn album kia, đêm nào ngủ nó cũng nằm mơ thấy người con trai, người con trai đó luôn gây sự với nó. nhưng nó không nhớ ra được khuôn mặt đó, hình ảnh ấy cứ mờ ảo hiện trong đầu nó. mỗi lần như vậy nó đều phải uống thuốc an thần để dễ ngủ hơn.

Đêm hôm nay cũng vậy, nó cũng mơ giấc mơ ấy. cứ nhắm mắt lại là hình ảnh ấy hiện lên, nó không tài nào ngủ được, nên nó quyết định đi hóng mát một tý cho thoải mái rồi về ngủ tiếp.

Nó đang đi dạo thì có nhóm thanh niên khoảng 10 người tiến về phía nó trên nghêu:

“em làm gì ngoài đường giờ này vậy, lạc đường sao, cần anh đưa em về không”-tên cầm đầu

Nó không quan tâm, không thèm nhìn hấn một cái, định đi thì bị đám đàn em hấn chặn đường, nó khó chịu nhìn tên cầm đầu bằng ánh mắt lạnh lùng. Hấn cảm thấy thú vị với cô gái trước mặt, hấn bắt đầu động tay động chân.

“em đừng có nhìn anh bằng ánh mắt đó, anh sợ lắm”-hấn vừa nói vừa định chạm vào mặt nó thì:

“rắc”-nó bẻ tay hấn, hấn đau đớn nhìn nó bằng ánh mắt giết người, hấn liền ra lệnh cho đàn em của mình “đứa nào bắt được con nhỏ này tao thưởng cho 100 triệu”.

Nghe đại ca mình nói vậy tên nào cũng mừng ra mặt, nhanh chóng bay vào bắt nó. nó nhìn bọn đó nhếch môi cười khinh bỉ. khoảng năm phút sau nó đã hạ gục tất cả.

Lúc hấn đi ngang qua con đường này vô tình thấy nó đang đánh lộn với mấy thằng đồ côn, hấn nhanh chóng tắt xe vô lễ, rồi chạy lại chỗ nó

“em không sao chứ”-hấn lo lắng

“không”-nó trả lời

Thấy nó mất cảnh giác một tên trong số đó đứng dậy, cầm cái cây đánh vào đầu nó

“bốp”-nó ngã xuống, do quá bất ngờ nên hấn không trở tay kịp, hấn nhanh chóng đá cho tên đó một cái, rồi đỡ lấy nó. còn bọn kia chạy mất.

“ice ah, em có sao không, tôi sẽ đưa em đi bệnh viện”-hấn khóc, hấn đau khi đây là lần thứ hai hấn không bảo vệ được nó.

Tại bệnh viện

“ting...ting” cửa phòng cấp cứu mở

“bác sĩ cô ấy sao rồi”-hấn luôn cuốn

“không sao, chỉ là vết thương ngoài da, nhưng có phải cô bé đã từng bị thương rất nặng không, hình như cô bé bị mất trí nhớ”-bác sĩ

“vâng, vết thương này có ảnh hưởng gì đến cô ấy không bác sĩ”-hấn

“cậu yên tâm, không bị ảnh hưởng gì hết, giờ cậu có thể ào thăm cô bé”-bác sĩ

“ạ, cảm ơn bác sĩ”-hấn

Hấn bước vào phòng bệnh thì thấy nó đã tỉnh

“tỉnh rồi sao, còn thấy đau không”-hấn

“không, cho tôi mượn điện thoại”-nó bốt lạnh

“hè”-hấn

“alo”-giọng gái ngủ của hell

“bệnh viện seoul”- nó lạnh lùng nói xong cúp máy luôn

“hửm, giọng này nghe quen vậy, hình như của ice, mà cái gì bệnh viện...bệnh viện...”-hell cứ lặp đi lặp lại từ bệnh viện. bỗng

“bệnh...viện ice”-hell nói toi đây thì nhanh chóng thay đồ rồi phóng xe tới bệnh viện

15 phút sau, cửa phòng nó bật tung, hell vào thấy nó đang nằm trên giường bệnh

“bảo bối ah, đứa nào dám đánh bảo bối ra nông nỗi này, nói anh, anh xử đẹp nó luôn”-hell hùng hồn

“không sao, ngoài da thôi”-nó

“mà ai đây”-hell hỏi rồi quay qua nhìn hấn bằng ánh mắt hình viên đạn

“bạn chung lớp, cậu ấy cứu em”-nó

“chào cậu, tôi là hell”-hell hí hửng vì nghe nó nói hấn chỉ là bạn

“chào, tôi là joo”-hấn khó chịu trả lời vì hell gọi nó là bảo bối

“cậu về đi, có hell rồi, anh ấy sẽ ở lại đây chăm sóc cho tôi”-nó

“không tôi sẽ ở lại”-hắn

“tùy”-nói xong nó nằm xuống ngủ

Sáng

nó thức dậy không thấy hell đâu, chỉ thấy hắn đang ngồi chơi game, thấy vậy nó liền hỏi hắn

“hell đâu”-nó

“không biết, anh ta kêu có công chuyện, phải đi đâu đó ba bốn ngày, anh ta nhờ tôi ở lại chăm sóc em giùm, vì thế em không được đuổi tôi”-hắn rào trước đón sau

“uhm”-nó

Những ngày sau đó hắn luôn ở bên cạnh chăm sóc nó, quan tâm nó. vì nó nên hắn quyết tâm học nấu ăn để nấu cho nó. hắn nấu cho nó toàn là đồ bổ, nó ăn riết mà ngán luôn. Nhưng càng tiếp xúc với hắn nó cảm thấy hắn có gì đó rất quen thuộc. và nó dường như đã có tình cảm với hắn. Mỗi lần nhìn thấy hắn là tim nó lại đập nhanh, hồi hộp. nhưng nó luôn tỏ ra không quan tâm hắn.

Hôm nay là ngày nó xuất viện, nó không cho hell nói cho hai của nó biết, vì nó sợ kìn vì nó mà giết người.

Còn về phần bọn soo, ji, snow, joon thì vừa lo lắng vừa thắc mắc tại sao nó với hắn mất tích đâu cả tuần, không thấy đi học. gọi điện thì không bắt máy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Kế hoạch giúp nó nhớ lại

Tại nhà hắn. Bọn hắn đang Tổ chức cuộc họp khẩn. Mục đích chính là giúp nó nhớ lại.

"Mọi người em có ý kiến"-ji"

" nói thử"- cả đám nhìn ji

" chủ nhật này mình rủ ice đi chơi công viên trò chơi đi. Cái công viên lúc trước tụi mình đi ak. Rồi sau đó mình rủ ice về việt nam đi Nha Trang. Ở mấy nơi đó không phải chúng ta có nhiều kỉ niệm sao"ji

"Ừ ha, bạn gái anh hôm nay thông minh ghê" soo vừa xoa đầu ji vừa khen. Còn ji khi nghe soo khen thì nở lỗ mũi.

" nhưng còn tên kìn chết tiệt kia nữa" hắn bực mình khi nhắc tới kìn

" chắc ice đồng ý là ok rồi. mà hình như hắn đi công tác ở Mỹ rồi. Lo gì" joon.

" uhm. Quyết định vậy đi" cả đám

Vậy là kế hoạch khơi dậy kí ức cho nó của tụi hắn đã xong. Giờ chỉ còn thực hiện nữa là xong.

Hôm sau tại lớp tụi hắn

Bọn hắn không ai dám rủ nó đi chơi. Cứ đùn đẩy nhau. Nó thấy vậy lên tiếng

" chuyện gì"

"Ah. Bọnmình, uhm....." ji cứ ấp úng

Nó nhún mày khó chịu" có gì nói đại không thì tránh ra chỗ khác"

" chủ nhật này bọn mình muốn mời cậu đi chơi. Cậu đi chứ" snow

" uhm"- nó.

Khi nhận được sự đồng ý của nó cả bọn nhảy cẫng lên như con nít nhận được quà. Bỗng nó nở nụ cười. Vô tình nụ cười đó lọt vào mắt hấn. Hấn thầm nghĩ "tôi tưởng em không biết cười chứ"

Chủ nhật, cả bọn tập trung trước cổng trường. Hẹn nhau 8h mà giờ này nó chưa tới nữa, gọi điện thì nó không bắt máy. Đứa nào đứa nấy cũng lo lắng, mỗi người mỗi nỗi lo khác nhau hấn, snow, ji,joon, soo sợ trên đường đi nó xảy ra chuyện gì.

"Két" một chiếc moto đậu trước mặt bọn hấn. Cả bọn thắc mắc không biết là ai. Nhưng khi người đó mở mũ bảo hiểm ra thì... cả bọn há hốc mồm không thể tin được, chính là nó. Thấy cả bọn nhìn mình như sinh vật lạ, nó hỏi

"không tính đi chơi ah"

"ice ah, moto của cậu sao, đẹp quá đi, lát cậu chở mình nha"- ji hí hửng

"không, nguy hiểm" nó phán câu làm ji từ thiên đường rớt xuống địa ngục luôn. Ji bị từ chối thì mặt bí xị.

"biết nguy hiểm sao em còn lái nó"- hấn lên tiếng

"thích"- nó

Thấy tình hình hơi căng thẳng soo lên tiếng giải vây

"chuyện này để sau, giờ chúng ta công viên trò chơi thẳng tiến đi"

Thế là cả đám kéo nhau tới công viên trò chơi của nhà hấn.

Cả đám đi hết chỗ này đến chỗ kia, tụi hấn đi đến đâu là tạo ra làn sóng tới đó. Tuy mê chơi nhưng tụi hấn luôn quan sát sắc mặt của nó. Coi nó biểu hiện gì nhưng kết quả không được mong đợi nó vẫn thản nhiên.

"hiaz. Một thật"-soo than thở

"mệt nhưng vui, đúng không ice. Ủa ice đâu" ji quay qua nói với nó nhưng không thấy nó đâu.

Cả bọn nhìn nhau lắc đầu.

Phía nó, trong lúc tham gia mấy trò chơi với tụi hấn nó có cảm giác như mình đã từng đến đây vậy, lúc đó đâu nó đau kinh khủng nhưng nó cố gấn chịu đựng. Khi kết thúc trò chơi là nó bay nhanh vào phòng vệ sinh uống thuốc giảm đau.

Một lúc sau nó đi ra phía tụi hấn, thấy nó tụi hấn hỏi han

"em không sao chứ" hấn

"không" nó

"cậu vừa đi đâu vậy" snow

"đi rửa mặt. Trời nóng quá" nó kiểm đại cái cớ, nó nói vậy tụi hấn cũng không hỏi thêm gì nữa.

Sau khi chơi xong cả bọn kéo nhau đi ăn. Rồi ai về nhà nấy.

Sau buổi đi chơi công viên trò chơi thì nó vs tụi hấn thân hơn.

Qua hôm sau tụi hấn lại nhắc nỉ nó đi về quê snow chơi, nó cũng đồng ý. Tụi kia mừng hết biết vì bước cuối cùng của kết hoạch cũng thành công.

Bây giờ tụi hấn đang có mặt tại sân bay tân sân nhất. Sẽ có xe nhà snow đưa cả bọn ra thẳng nha trang.

Vì lúc tới nha trang đã tối nên cả bọn quyết định đi nghỉ ngơi cái đã sáng rồi bắt đầu đi chơi. Sơ đồ phòng như sau.

Nó một phòng riêng vì nó ghét chung phòng với người lạ. Bọn hấn cũng phải đành đồng ý. Ji vs snow một phòng hấn một phòng cuối cùng soo và Joon một phòng.

Sáng hôm sau cả đám kéo nhau đi chơi. Đi đúng cái nơi mà nó từng dẫn tụi kia đi. Mọi người ai cũng vui vẻ, nó lâu lâu cũng cười nhẹ, nhưng không ai thấy.

Tối đến cả đám sẽ cắm trại ngoài biển, để sáng sớm có thể nhìn thấy mặt trời mọc. Nhưng nó không đi, từ lúc nó tỉnh dậy nó không biết tại sao nó rất ghét biển, không bao giờ đi biển dù là đi ngang qua thôi. Nên nó quyết định ở lại khách sạn. Bọn kia khuyên thế nào nó cũng không lung lay. Đành để nó lại khách sạn.

Tại phòng nó

" vì mày giám cướp soo và joo của tao...."

"Mày phải chết. Hahahaha"

"Khoooooooooong" nó giật mình hét lên, người mờ mờ nhễ nhãi. Thì ra nó đang nằm mơ.

"jun, sao cô lại đối xử với tôi như vậy, tôi đã xem cô là bạn mà. Cô phải trả giá cho tất cả những gì gây ra cho tôi" nó nghĩ rồi cười nụ cười tử thần

Xong nó lại nở nụ cười âm áp. Nó thầm cảm ơn những người bạn của nó, đã giúp nó nhớ lại tất cả.

"mình đợi một thời gian nữa thôi, mình sẽ trở lại là sun của ngày nào" rồi sau đó nó chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau cả bọn trở về lạ hàn quốc vì tội hấn chỉ xin nghỉ được mấy ngày thôi.

Trong lúc đó kin đi còn tác về không thấy nó. Hỏi quản gia và người làm, họ cũng không biết nó đi đâu, nó đã không ở nhà suốt ba bốn ngày nay rồi. gọi cho hell, hell cũng nói không biết. Kin bắt đầu có cảm giác lo lắng. Anh cứ đi tới đi lui trong nhà, khuôn mặt đằng sất khí, làm cho người làm trong nhà rung sợ.

"cậu chủ, cô chủ đã về đang dưới nhà" quản gia

Nghe vậy kin lật đật chạy xuống thì thấy nó đang ngồi ghế sofa. Anh quát

"em đi đâu mà ngay quản gia và người làm cũng không biết là sao"

Mọi người làm trong nhà lần nó hơi bất ngờ, trước giờ dù xảy ra chuyện gì thì kin vẫn không hung dữ với nó như thế.

Thấy mình hơi quá, anh kiềm chế lời

"anh xin lỗi, tại anh lo cho em quá"

"em đi chơi với tội joo thôi" nó

"sao dạo này thấy em thân với tội nó vậy" kin thắc mắc

"thích" nó nói lạnh lùng rồi bỏ lên lầu. Lên được nửa lầu nó vọng xuống.

"anh yên tâm. Từ ngày mai e sẽ không chơi với họ nữa, nên anh không cần lo như vậy"

Kin mỉm cười hạnh phúc khi nó nói vậy, nó cũng rất cảm ơn kin vì đã cứu nó, đã xem nó như em mình, chăm sóc cho nó từng chút một. thật sự nó cũng rất thương anh. nó bây giờ cũng đã hiểu vì sao anh lại cấm nó chơi với tội hấn.

“em mãi mãi là em của anh, kin ah” nó nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tiếp cận

Vì hôm qua nó hứa với kin sẽ không chơi với tội hấn nữa nên anh nó cũng yên tâm, hôm nay nó xin kin cho lái moto đi học, anh đồng ý.

Tại trường nó

“ôi, mấy hoàng tử chúng ta đi học lại rồi kìa”- mấy nữ sinh

“mấy công chúa nữa” mấy nam sinh

Tội trong trường cứ thấy tội hấn là cứ như mấy con sói mà được gặp mồi của mình vậy. mấy bọn đó nhìn tội hấn một cách thèm khác.

"Ket"- mọi hoạt động ngừng lại tất cả học sinh trong cả trường đều quay ra hướng chiếc moto xem là ai, còn bọn hấn thì đã biết là nó. khi nó bước xuống xe thì Cả trường bắt ngờ, thì ra là công chúa băng. Đây là lần đầu tiên họ thấy nó đi moto, lại còn đi học một mình mà không có hotboy kin đi theo.

Nó không quan tâm khuôn mặt vẫn lạnh đi lướt qua mọi người kể cả tụi hấn.

Khi vào lớp nó ngực ngay xuống bàn ngủ luôn. Bọn hấn vô lớp thấy nó ngủ rồi cũng không làm phiền nó. Cả bọn đều chung suy nghĩ" chắc ice mệt không nên làm phiền mắc công ice giận nữa"

Khi ngủ đã đời, nó dậy thì thấy trong lớp chẳng còn ai. Nó uể oải đi xuống canteen. Do sáng nó ngủ dậy trễ chưa kịp ăn sáng đã đi học. Nó không biết tại sao dạo này nó rất hay buồn ngủ.

Tại canteen

Bọn hấn đang ngồi ăn thì "ào" nguyên ly nước trái cây đổ lên người ji. Tụi hấn quay ra hướng kẻ gây ra chuyện này thì ra là emma

" cô đang làm cái gì vậy hả"- soo bực mình quát

" mình xin lỗi mình không cố ý" jun run run

" không cố ý nhưng cố tình đúng không" snow

"Mình..." emma chưa nói hết câu thì có giọng nói chen ngang

" cậu ấy không cố ý, có cần làm căng như vậy không" nó

"ice" ji bắt ngờ khi nó nói câu này

" không đúng sao" nó

"Em đang bình cho cô ta sao" hấn

Nó không nói gì nhìn bọn hấn bằng ánh mắt lạnh lùng. Lướt qua bọn hấn rồi đi tới chỗ emma

" không sao" nó

Emma bất ngờ trước thái độ của nó đối với mình. Emma cứ trở mắt nhìn nó miệng lắp bắp trả lời:

"Không không sao"

Nó gật đầu nhẹ rồi bỏ đi kèm theo nụ cười nửa miệng. Bọn hấn vẫn chưa hết sock. Mới hôm qua nó còn vui vẻ với bọn hấn sao hôm nay lại như vậy.

Tại lớp

" ice, hồi nãy cảm ơn cậu" emma ngượng ngùng nói

" không sao" nó mỉm cười nhẹ. Cả lớp lại sock tập hai. Công chúa băng biết cười sao. Người thì lấy tay dụi mắt người thì tự tát mình xem có phải là mơ không. Ngay cả emma cũng đơ vì nụ cười của nó.

" tối nay cậu rảnh không, mình sẽ đãi cậu châu coi như cảm ơn, cậu thấy sao" emma.

" uhm. Mình muốn đi bar hơn được chứ" nó

" bar sao, cũng được. Hìhìhì" emma cười tươi rồi trở về chỗ ngồi của mình. Nó thì tiếp tục công việc ngủ.

Nó định ngủ thì bị bọn hấn lôi dậy

" em bị gì vậy, tại sao lại chơi với cô ta. Em có biết cô ta là loại người gì không, cô ta là kẻ đã hại em bị rơi xuống biển đó" hấn bực mình quát nó. Bên này emma nghe hết những gì tụi hấn nói, hai tay đan chặt vào nhau lo sợ.

" tôi chơi min hee không phải con nhò sun nào đó, ok, giờ thì biến" nó lạnh lùng gằn từng chữ

"Em" hấn tức tối bỏ ra ngoài. Bọn kia thấy hấn bỏ ra ngoài thì cũng đi theo hấn luôn.

Nó đau lắm nhưng vì muốn tiếp cận được jun phải lấy lòng tin từ emma. Nó phải thật nhập vai thì kế hoạch mới thành công được.

Tại bar

" oa, bar này đẹp quá, cậu hay tới đây lắm hả" emma

"Uhm" nó thản nhiên vừa nhâm nhi rượu vừa trả lời.

"nhưng nghe nói bar này của bang blackvampire tớ sợ" emma e ngại

"mình tới đây chơi chứ có tới quậy phá đâu mà sợ" nó

Cả hai đang nói chuyện thì

"bảo bối, em làm gì đây vậy" hell

"vậy anh làm gì đây" nó hỏi ngược lại hell

Hell không biết nói gì chỉ cười trừ.

"ai đây" hell hỏi nó

"bạn" nó một chữ ngắn gọn mà dễ hiểu

"emma sao mày ở đây" jun bắt ngờ khi thấy emma

"jun, tao đi với ice, người mà tao kể với mày ak" emma

"ah, thì ra là cô sao. Tưởng là ai chứ" jun khinh bỉ nhìn nó

"quen nhau sao" emma ngu ngơ

"là con nhỏ đụng phải tao mà không xin lỗi" jun lên giọng

"cô mà nói giọng đó với ice là tôi cắt lưỡi cô đó" hell bực mình khi jun dùng giọng điệu khinh người nói với ice.

"nó là ai mà anh lại bình nó như vậy chứ, bộ anh thích nó sao" jun

"jun ah. Mày hiểu lầm rồi anh ấy là thư kí của chủ tịch tập đoàn xe hơi I.K anh hai của ice" emma giải thích

"em...em gái chủ tịch I.K sao" jun lắp bắp.

Nó nhìn jun bằng con mắt khinh bỉ, nhưng vì nó ngồi trong tối nên không ai thấy vẻ mặt của nó. Nó biết jun là người ham tiền, nó khinh jun vì trước đây cô ta nói thích hán mà giờ lại chuyển sang hell. Thật đáng khinh.

Thấy tình hình căng thẳng hell lên tiếng phá tan bầu không khí này, dù sao jun hiện tại cũng đang là bạn gái của hell (tên này sát gái).

"thôi có gì bỏ qua hết đi, chỉ là hiểu lầm thôi mà, đừng không bảo bối"-hell

Nó không nói gì chỉ gạt đầu, rồi tiếp tục nhâm nhi ly rượu của mình. Ngồi được một lát thì có nhân viên trong bar tới nói nhỏ với hell cái gì đó, xong người đó bỏ đi. Hell và nó cũng bỏ vào trong, để jun với emma ngu ngơ không biết chuyện gì.

Khoảng năm phút sau, có người ra báo là hell và nó không đưa hai người về được, nên ra lệnh cho tên đó đưa jun với emma về, mới đầu jun với emma e ngại sợ sệt, tên đó cũng biết nên gọi điện cho nó rồi đưa máy cho emma nghe. Khi nghe nó nói vậy hai người an tâm cho tên đó đưa về.

Dần dần nó, jun, emma càng thân nhau hơn. Thường xuyên gặp gỡ nhau ở bar, nói chuyện vui vẻ. jun cũng không còn ghét nữa mà chuyển sang nịnh hót nó.

Còn nó với bọn hán thì ngày càng cách xa, trên lớp không hề nói chuyện với nhau, nó nhìn tụi hán bằng con mắt khinh bỉ. trong trường tụi nó dần dần hình thành hai phe, phe theo nó và phe theo bọn hán. hai phe này luôn đấu đá lẫn nhau, làm nhà trường phải đau đầu. vì người đứng đầu hai phe là người có thế lực nhất nước, nên nhà trường đành ngậm ngùi bỏ qua.

Vì để tiện lợi cho việc liên lạc với nhau, nếu muốn gặp nhau đỡ phải gọi điện nên nó xin anh nó nói với hiệu trưởng cho jun vào trường nó học. anh nó đồng ý, chỉ cần nó không chơi với tụi hán nữa thì nó muốn gì kìn cũng chiều.

Tại lớp nó

"Lớp chúng ta hôm nay có hs mới." Cô nói xong thì ra hiệu cho jun vào

Khi nghe tới câu học sinh mới cả lớp nhao nhao không biết học sinh mới là ai. Khi jun bước vô tụi hán rất bất ngờ không phải cô ta bị hán đuổi ra khỏi trường và cấm không cho trường nhận cô ta. Sao giờ cô ta lại ở đây.

"chào m.n mình là nam jun hee hay jun."- giới thiệu xong jun kèm nụ cười tươi, làm đám con trai xịt máu.

"em ngồi gần emma nha, giờ chúng ta bắt đầu học bài mới" - cô giáo

.....★★☆★★.....

Reng...reng chuông báo ra chơi vang lên. Lớp nó mừng ra mặt.

" sao cô lại ở đây không phải tôi cấm cô học ở đây sao"- hấn lạnh lùng nhìn jun nói

" là tôi đưa cậu ấy vào học, có ý kiến gì sao" nó

" em... tôi không biết trong đầu em nghĩ gì nữa" hấn

" dù tôi nghĩ gì cũng không liên quan tới cậu" nói xong nó quay sang jun vs emma.

" xuống canteen thôi".

Tại canteen

Nó, jun và emma chọn cái bàn nơi góc khuất, vì nó không thích sự ồn ào, với lại không thích bọn con trai nhìn chằm chằm vào nó.

“hình như mày không thích mấy con nhỏ đi chung với tụi joo”-nó vừa chơi game vừa hỏi jun

“uhm, tao ghét tụi nó lắm, tụi nó giâm cướp người tao yêu”-jun tức giận khi nhắc tới ji

“mà sao mày hỏi vậy”-jun nghi ngờ

“ánh mắt mày nhìn tụi nó, tò mò thì hỏi thôi”-nó bình thản trả lời.

Đang nói chuyện thì emma mang đồ ăn tới, cả ba đứa vừa ăn uống vừa nói chuyện vui vẻ, bọn hấn thấy mà bực mình. Bọn hấn không tài nào hiểu được tại sao nó lại thay đổi nhanh chóng như vậy. bọn hấn đôi khi gần hỏi nó nhưng nó vẫn phớt lờ bọn hấn, không thèm trả lời.

Ngồi một lúc thì chuông báo vào học vang lên, nó nói với jun và emma là vào lớp trước đi, nó xuống phòng y tế xin thuốc nhức đầu uống, cả hai lo cho nó, nói là sẽ đi cùng nó nhưng nó không chịu, cả hai đành phải để nó đi một mình.

Tại góc khuất sau trường

“chị hai, có chuyện gì vậy ạ”-con nhỏ lớp 12

“cho đàn em xử con jun lớp 11a đi”-người bí ẩn

“nhưng lý do là gì chị hai”-con nhỏ 12

“nó muốn làm bạn gái của joo, chỉ cần làm như vậy, nhớ cẩn thận”người bí ẩn nói xong bỏ đi

“dạ, em sẽ làm cẩn thận”- con nhỏ 12.

.....giờ ra về.....

Chuông vừa reng kết thúc tiết học, thì jun nhận được tin nhắn từ một số lạ, jun đọc xong thì chạy nhanh ra khỏi lớp, emma gọi jun lại hỏi đi đâu thì jun nói nhà có việc bận nên về trước. nó ngồi bên đây nhếch miệng cười.

Tại sân sau của trường

“mày tới rồi sao, tao tưởng mày sợ chứ”- con nhỏ cầm đầu

“bọn mày muốn gì”- jun hất mặt hỏi

“biến ra khỏi trường này”- nhỏ cầm đầu

“hahahahaha nực cười nhì, tao được em gái chủ tịch I.K cho Vào đây học, bọn mày là cái thá gì đòi đuổi tao.”-jun khinh bỉ nhìn bọn trước mặt

“tập đoàn I.K vẫn không bằng tập đoàn của hoàng tử joo”-con nhỏ thứ hai

“thì ra mày là người của joo sao, thật khinh bỉ, toàn là một lũ chó”-jun

“mày.... Được thôi, đánh nó cho tao”- sau lời con nhỏ đầu đàn thì cả đám con gái khoảng 15 đứa bay vào đánh jun, lúc đầu còn đỡ được nhưng do lực lượng bên con nhỏ kia đông hơn, jun đánh không lại nên kết quả là jun bị đánh te tua, gượng dậy không nổi luôn, mặt mày máu me, váy áo rách te tua, đầu tóc rối bù, nhìn thảm vô cùng. ở một góc khuất có người đang quan sát từ đầu đến cuối.

“đây mới chỉ là bắt đầu” –người bí ẩn

15 phút sau, bảo vệ trường đi tuần, thì phát hiện jun đang nằm bất động. bảo vệ nhanh chóng đưa jun vào phòng y tế. một lúc sau thì jun tỉnh, bảo vệ hỏi jun tại sao bị vậy jun không trả lời, xin phép chờ bảo vệ ra về.

Vừa đi jun vừa lẩm bầm “joo, mấy người được lăm dăm cho người đánh tôi sao, tôi không làm gì được mấy anh thì tôi sẽ cho người yêu mấy anh đau khổ”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ji và Snow mất tích

Mặc dù trên người jun đầy vết thương, nhưng tối jun vẫn đến bar với nó. vừa bước vào chỗ ngồi thường xuyên nó, jun với emma ngồi. emma thấy jun đầy vết thương thì lo lắng hỏi

“mày bị sao vậy, sao người đầy vết thương vậy”

“tao bị mấy đứa trong trường đánh, chúng nó muốn đuổi tao ra khỏi trường, bảo là tao đòi làm người yêu joo nên cho đánh cảnh cáo tao, tội nó đông quá tao đánh không lại”-jun tức giận khi nhắc đến chuyện này.

“sao họ lại làm vậy chứ, thật quá đáng mà”-emma cũng bức xúc theo

“giờ mày tính sao”-emma

“tao sẽ trả cho chúng gấp đôi những gì chúng gây ra cho tao”-jun nghiêng răng nói

Chỉ có nó này giờ im lặng nghe jun với emma trò chuyện, khi nghe đến khúc jun sẽ trả bọn hán gấp đôi thì nó cười khinh jun. thấy này giờ nó không nói gì thì emma hỏi nó

“sao mày im lặng vậy”

“để hai tụi mày nói”-nó nói cách thần nhiên làm cho jun với emma chỉ biết lắc đầu.

“không phải mày hay tới bar này lăm sao, chắc mày có quen mấy tên đàn em của bang B.V (blackvampire) chứ”- jun

“có, chỉ?”-nó

“mày nhờ tụi nó bắt con ji vs snow cho tao đi, tao không làm gì được bọn joo thì tao sẽ hành hạ bạn gái tụi nó”-jun độc ác.

Nó không nói gì chỉ gật đầu “thật ầu trĩ”-nó nghĩ

“thôi tao về trước đây, người tao nhức quá, về ngủ cái đã”-xong jun quay qua emma “mày về không”

“uhm, tao cũng về khuya rồi, mắc công baba tao lo”-emma.

Thế là jun với emma về, còn mình nó ngồi lại bar nhâm nhi cho hết ly rượu của mình, sau đó nó ngoắc một tên phục vụ bar lại nói nhỏ gì đó. Rồi tên đó lật đật chạy vào trong. Một lát sau tên con trai khác chạy ra, cung kính với nó

“phó bang có gì cần dặn”-tên đó

“.....”- nó nói thầm vào tai tên đàn em

“dạ phó bang” tên đó sau khi nhận lệnh thì cho đàn em đi làm ngay.

Sau đó nó đứng dậy đi về, nhưng vừa mới đứng dậy thì nó cảm thấy choáng váng, té phịch xuống ghế. Nó cảm thấy vừa chóng mặt đầu vừa đau nữa. nó nghĩ chắc do nó dạo này nó uống giấm đầu đầu nhiều quá nên có phản ứng phụ do thuốc gây ra. Nó cũng không thèm đi bệnh viện. ngồi một lát cho hết choáng nó mới về.

Sáng hôm sau, khi tụi hán đến lớp thì vẫn chưa thấy snow và ji tới, gọi điện thì cả hai đều không bắt máy, làm cho bọn hán sốt ruột. hán gọi điện cho người cô nhi viện nơi ji và snow đang ở (snow vào đó ở chung với ji cho vui) thì họ nói cả hai đi học rồi.

Hắn thấy vậy nhanh chóng gọi cho người của mình đi tìm cả hai. Jun ngồi bên này nghĩ “ice đã ra tay rồi sao, cũng nhanh dữ, hừ cứ tìm đi lúc các người tìm ra cũng chỉ tìm thấy xác bọn nó thôi, hahaha” rồi cười thầm trong bụng.

Tại một nơi khác, âm u, ẩm ướt trong căn nà đó tối om mùi ẩm mốc nồng nặc, thật đáng sợ.

“ice, tụi nó đâu”-jun

“trong, mày tự giải quyết đi, làm gì làm đừng có giết tụi nó, joo mà điều tra được chỉ có nước bóc lịch, tao chắc sẽ thoát được còn mày tao không chắc”-nó

“tao biết rồi mày yên tâm”-jun cười đều

Sau khi chia tay nó, jun bước vào căn phòng nhốt ji và snow

“chào”-jun

“jun. ... jun sao lại là cô, thả chúng tôi ra”-ji hét lên

“thả, hahahaha, nực cười, bọn mày phải gánh lấy hậu quả mà mấy thằng bỏ mày gây ra cho tao”-jun độc ác

“ấu trĩ, ngu si”-snow

“mày nói gì con kia”-jun quát snow

“mày tự hiểu, IQ của mày chắc cũng cao chứ”-snow lạnh lùng nói

“hừ, tụi mày... đánh nó cho tao”- jun ra lệnh cho đàn em

Thế là cả đám bay vào đánh ji và snow. Hai người chỉ biết chịu đòn chờ đợi bọn hắn tới cứu.

Trong lúc này bọn hắn đã cho người tìm kiếm rồi mà vẫn không thấy, soo lòi điện thoại ra gọi cho ji thêm lần nữa thì chuông reo, nhưng không ai bắt máy. Thấy vậy joon hỏi

“sao?”

“chuông reo nhưng không bắt máy”-soo rầu rĩ

“joo, không phải cậu là hacker ah, cậu định vị đi”-joon

“ừ ha, sao không nhớ ta, đợi tý”- hắn bắt đầu lướt những ngón tay thật điêu luyện trên bàn phím. Khoảng 10 phút sau, hắn đã tìm được vị trí của chiếc điện thoại.

Ba người nhanh chóng chạy tới vị trí hiện trên máy tín, trước mặt họ là căn nhà hoang, âm u, lạnh lẽo làm bọn hắn cũng phải rùng mình.

“rầm”-hắn đá bay cái cửa, cả ba chia nhau tìm bỗng joon hét lên

“snow, em sao vậy, em đừng làm anh sợ”

“ji, em... em”-soo

“bình tĩnh đi, đem hai người họ tới bệnh viện đi”-hắn hối thúc

Tại bệnh viện

“hai cô ấy sao rồi”-soo

“hai người họ không sao, mấy cậu có thể vào thăm”- bs

Bước vào phòng trước mặt ba người là hai cô gái lại, nhìn tới nhìn lui cũng không thấy ji với snow đâu, tụi hắn lại bắt đầu cuốn cuồng gọi bs

“bác sĩ, bác sĩ đâu”-joon hét

“có chuyện gì vậy”-bác sĩ

“bạn tôi đâu”-hắn

“là hai cô gái đó, chính mấy cậu đưa họ tới đây mà”-bác sĩ ngơ ngác

“chuyện này là sao chứ”-joon

“đội họ tỉnh lại rồi chúng ta sẽ hỏi”-hấn là người bình tĩnh nhất lúc này

Nửa tiếng sau, hai người con gái đó tỉnh lại thì thấy mình đang nằm trong bệnh viện. thấy họ tỉnh lại hấn hỏi

“mấy cô là ai tại sao lại giả dạng bạn tôi, giờ họ đang ở đâu”- hấn lạnh giọng

“chúng tôi là những người hóa trang, chúng tôi nhận được lệnh từ phó bang phải hóa trang làm sao để giống hai cô gái nào đó. Còn phó bang đưa họ đi đâu chúng tôi không biết.” người con gái giả ỉ

“phó bang? Là ai?”-joon

“chúng tôi là người của bang B.V tức là blackvampire. Chúng tôi chưa từng nhìn thấy mặt phó bang, chỉ nhận lệnh lại từ đàn em của phó bang”-cô gái giả snow giải thích.

Cùng thời gian, trong một biệt thự gần biển

“mấy người là ai, tại sao bắt chúng tôi”-jì hét lên.

“câm miệng nếu không muốn biến mất khỏi thế gian này” tên cầm đầu lạnh lùng nói, làm cho jì rung sợ

“ai sai mấy người”-snow vẫn bình tĩnh hơn

“chuyện đó cô không cần biết” nói xong hấn ra lệnh cho đàn em của mình “đem họ vào phòng canh cho cẩn thận, họ mà bị gì thì phó bang sẽ giết mấy người đó

“vâng, đại ca”-mấy tên đàn em

Trong phòng nhốt jì với snow

“tại sao họ lại bắt mình chứ, mấy tên đó nói cái gì mà phó bang nữa, có khi nào là đường dây buôn bán người không”-jì sợ sệt

“không có đâu, nếu mà buôn bán người sẽ không nhốt mình ở nơi sang trọng như vậy, hai đứa mình không bị trói nữa, thôi cứ đợi tụi joo tới cứu.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Jì và Snow trở về

Việc jì và snow mất tích chỉ có ba bọn hấn biết, ngoài ra không một ai biết nữa. bọn hấn phải nói dối viên trưởng cô nhi viện là jì và snow qua nhà hấn ở để dễ kèm cho hai người học, bà cũng không nghi ngờ gì.

Bọn hấn suốt ngày tới bệnh viện gần hỏi hai cô gái giả jì và snow lý do tại sao phó bang của hai cô ta lại làm như vậy, nhưng hai cô gái đó vẫn không hé nửa lời, bọn hấn nghĩ “thật trung thành”. Ngoài ra hằng ngày bọn hấn vẫn cho người tìm kiếm jì và snow nhưng vẫn không có kết quả gì.

Gần một tháng trôi qua, vẫn chưa tìm thấy, bọn hấn bắt đầu lo sợ, có khi nào jì với snow bị giết hay bị bán rồi không, chứ sao mà bắt hai người họ gần một tháng rồi chưa thả nữa. bọn hấn quyết định tới bệnh viện một lần nữa để tra khảo hai người kia. Nhưng khi tới mới biết hai người đó đã xuất viện cách đây ba tiếng rồi.

Joon và soo ngã khụy xuống đất

“manh mối cuối cùng cũng không còn, nếu lúc đầu báo cảnh sát bắt hai người đó là được rồi”-soo vò đầu bức tóc.

“đừng lo quá, mà hai người đứng dậy đi, đây là bệnh viện đó, người ta nhìn kia”-hấn nhắc nhở

“mặc kệ em/tôi”-soo và joon đồng thanh hét vào mặt hấn.

Hấn bực mình bỏ mặc hai thằng ngồi đó, muốn làm gì thì làm. Nhìn thấy tình trạng của joon và soo hấn lại nhớ đến khoảng thời gian hấn cũng như vậy khi sun biến mất, tìm hấn lại quãng đầu

“tại sao em lại dày vò tôi như vậy chứ, thật sự ice có phải là em không?, tôi thật sự rất nhớ em, Sun” hán nghĩ rồi một giọt nước mắt lăn trên má hán. hán nghĩ thầm sẽ không bao giờ khóc vì nó nữa nhưng hán không tài nào làm được, hán không thể nào không nhớ tới nó.

Tại căn biệt thự gần biển

“không biết soo của mình sao rồi, có nhớ đến mình không nữa” ji than thở

“hiazzzz, khi nào họ mới thả mình chứ, tớ cũng nhớ joon lắm”-snow hôm nay sến như con hến

Mặc dù hai người bị nhốt nhưng cuộc sống không khác gì công chúa, được phục vụ từ a đến z, chỉ mỗi tội là không có tự do.

Hai người đang nói chuyện thì có người mang đồ ăn tới vào, hai người tạm dừng cuộc nói chuyện để lấp đầy cái bụng đã.

Đang ăn thì ji và snow cảm thấy rất buồn ngủ, rồi dần dần thiếp đi, không biết trời trăng mây gió gì hết.

Lúc sáng dậy thì cả hai thấy mình đang nằm trong căn phòng quen thuộc. đang ngỡ ngàng không biết tại sao mình lại ở đây, không phải hai người đang ở căn biệt thự kia sao, giờ thì lại...

Đang mãi mê suy nghĩ thì cánh cửa phòng mở, soo bước vào trên tay là ly sữa

“em khỏe chưa”- soo

“sao em lại...”-ji cố nhớ

“lúc bọn anh đang trong nhà thì có người nhấn chuông cửa, joon ra mở cửa thì thấy em với snow đang nằm dựa vào tường, bọn anh nhanh chóng đưa hai em vào nhà”-soo kể

“thì ra là vậy”-ji có vẻ suy tư

“mà em kể cho anh nghe suốt thời gian qua em với snow ở đâu, sống ra sao, có bị ăn hiếp không”-soo lo lắng

“hai tụi em không sao, bữa đó có người chụp thuốc mê hai em, sau đó họ đưa bọn em đến cái biệt thự nào đó em không biết, họ nhốt bọn em trong căn phòng rất rộng.....bla....bla...bla”-ji kể cho soo nghe từ đầu đến cuối.

“thì ra là vậy, vậy em không biết đó là ai ah”-soo

“không họ đều bị mất hết”-ji lắc đầu

Bên snow cũng vậy, bị joon hỏi quá trời, cuối cùng kết luận, không biết người đó là ai.

Sáng hôm sau ji với snow đi học lại bình thường, mấy đứa trong lớp vừa thấy ji với snow thì nhào tới hỏi thăm hai người

“hai người đi đâu mà nghỉ học gần một tháng trời vậy”-nữ sinh 1

“làm tụi mình lo quá trời”-nam sinh 1

“mình về việt nam có chuyện, còn ji đòi đi theo mình về việt nam ak mà, mọi người đừng lo”-snow

“vậy hả, làm bọn tớ tưởng hai cậu bị gì chứ”-cả lớp thở phào nhẹ nhõm

Tại bàn của jun và emma

“mày đánh tụi nó mạnh lắm sao mà hai tụi nó nhập viện gần cả tháng vậy”-emma

“vậy là nhẹ cho hai đứa nó rồi đó”-jun

Còn nó nãy giờ ngồi bên đây nhếch miệng cười, bỗng điện thoại nó reo lên, nó nghe xong mặt đanh lại, ánh mắt hiện lên màu máu, lạnh lẽo, làm mấy đứa trong lớp rung sợ, kể cả bọn hán. bọn hán chưa ban giờ nhìn thấy nó giận dữ như vậy, kể cả lúc nó đánh jun. Xong nó xách cặp ra khỏi lớp.

Tại căn cứ của bang B.V

Nó bước vào, người nó tỏa ra đầy hàn khí, làm mấy đàn em sợ hãi, nó bước vào vị trí ngồi của nó

“nói, chuyện là sao”-nó lạnh lùng

“dạ, chuyện là bên bang W.V (whitevampire) đưa thư thách đấu, trong lúc giao đấu bọn chúng chơi xấu nên bang chủ bị trúng một phát đạn”- tên đàn em

“bao nhiêu anh em bị thương, hell có bị thương không?”-nó

“dạ chúng ta đem theo 200 người bị thương gần một nửa, phó bang hell cũng bị thương, nhưng nhẹ hơn bang chủ”- tên đó

“nhớ chăm sóc anh em cho tốt, huy động toàn bộ anh em còn lại ngày mai tập trung căn cứ cho tôi, nhớ không được báo cho phó bang hell với bang chủ biết, nghe rõ chưa”- nói xong nó về nhà xem kìn có sao không

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Bị thương

Đêm hôm đó nó trở về nhà, mắng cho kìn với hell một trận, vì thứ nhất là không báo cho nó một tiếng mà đã hành động một mình, thứ hai là không cần thận. hai người chỉ biết ngồi đó chịu trận. “không biết ai mới là bang chủ đây”-hai người cùng suy nghĩ.

Sáng hôm sau, nó vẫn mang cặp sách đi học bình thường nhưng thật chất là đến căn cứ của bang, đến nơi nói đã thấy mấy anh em có mặt đầy đủ chờ nó

“chào phó bang ice”- đàn em

“chắc mọi người đã biết lý do tôi gọi mọi người tập trung ở đây rồi chứ”-nó

“vâng chúng tôi biết thưa phó bang” đàn em

Tại căn cứ bang W.V

“Bang chủ, bang chủ không xong rồi”- một tên hớt hải chạy vô

“chuyện gì”- bang chủ W.V

“dạ người bang B.V kéo đến đòi trả thù cho bang chủ của họ”- tên đang em

“lực lượng”- tên bang chủ lạnh lùng

“dạ...dạ gấp mấy lần lực lượng của ta”-tên đó rung sợ nói

“ai cầm đầu”-bang chủ W.V

“dạ là phó bang bí ẩn, người ta gọi người đó là bloodthirsty demons (ác quỷ khát máu)” tên đó sợ hãi khi nhắc đến nó.

“để coi, người bí ẩn này mạnh đến cỡ nào mà ai cũng sợ”-hắn tỏ vẻ thích thú.

“rầm” cánh cửa bật tung, người của nó tràn vào bao vây khắp căn phòng.

“bóp, bóp, bóp” tiếng vỗ tay của tên bang chủ B.V.

“Đúng là người của bang B.V có khác, làm việc rất nhanh gọn lẹ, nhưng hơi bí ối nhỉ”-hắn khinh bỉ

“ừ, như vậy mới công bằng chứ, người bí ối trước, bọn ta chỉ học theo người thôi”-nó lạnh lùng

“oh, thì ra bloodthirsty demons là con gái sao, bất ngờ thiệt”-hắn

“không nói nhiều nữa, người dám làm cho bang chủ và phó bang chúng tôi bị thương thì các người khó sống, lên sang bằng hết bọn chúng đi”-nó ra lệnh

Thế là cả hai lao vào cuộc chiến khốc liệt, đánh chém nhau. Ưu thế vẫn thuộc về bang B.V vì số lượng đàn em bên nó đông hơn. Đang đánh thì nó cảm thấy chóng mặt, đầu như kinh khủng nó bắt đầu hoa mắt. một tên đàn em của bang W.V thấy biểu hiện của nó như vậy thì

“bóp” tên đó đánh vào chân nó, nó khụy xuống ngất luôn, mấy tên đàn em của nó thấy vậy chạy tới đỡ nó, đưa nó ra ngoài và ra lệnh rút. Tên bang chủ này giờ quan sát nó người đó cũng biết chắc rằng nếu nó không mất tập trung sẽ không dễ dàng bị hạ gục như vậy.

Bên nó không thiệt hại nhiều có một số đàn em bị thương nhẹ thôi, còn bên W.V thì thiệt hại khá nặng nhưng không chết (nó không muốn giết người nên

chỉ ra lệnh cho đàn em đánh bị thương thôi).

Tại căn cứ

“mau gọi cho bang chủ và bang phó hell nhanh, còn nữa cho người gọi bác sĩ tới (bác sĩ riêng của bang)”- một tên thân cận của nó

“nhưng phó bang nói có chuyện gì...”-tên có chưa noi hết đã bị tên thân cận của nó cho cú đấm

“mày muốn phó bang chết ah, nhanh lên cho tao”-tên đó quát

Mười lăm phút sau, kin và hell tới, mặt ai cũng căng thẳng, cùng lúc bác sĩ cũng tới.

“ice đâu”-kin hét

“dạ trong phòng”-tên đàn em rụt rè

“cậu vào trong xem cô ấy sao”-hell quay sang nói với jin (bác sĩ riêng của bang)

“uhm”-jin

Nửa tiếng sau

“hai cậu vào phòng riêng nói chuyện với tớ một tý”-jin

“sao? giờ nói đi”- hell hỏi thúc

“ice bị gãy chân, phải bó bột một tháng”-jin

“chỉ nhiều đó thôi”-kin nghi ngờ nhìn jin

“uhm”-jin

Khi nghe bs jin nói vậy cả hai thở phào nhẹ nhõm. Nhưng mà cả hai quyết không bỏ qua cho nó chuyện này. mới hôm qua nó mắng hai người là đánh lẻ mà hôm nay lại hành động một mình.

Một tiếng sau, nó tỉnh lại thấy mình đang nằm trong phòng riêng tại căn cứ, lúc này cánh cửa bật ra kin, hell và jin bước vào

“em hay quá ha, hôm qua ai mới mắng anh với kin là hành động riêng lẻ hả”- kin quát

nó không nói gì, nhìn kin bằng ánh mắt lạnh tanh, chính điều này làm cho kin giận hơn.

“em...em thật tức chết mà, không biết em có phải là em của anh không nữa, sao chẳng giống anh tý nào”-kin giận quá hóa ngu, khi nói xong anh mới nhớ nó không phải em ruột mình. Sau khi nói câu đó anh vinh hạnh nhận được hai ánh mắt giết người của jin và hell

“chắc vậy”-nó thân nhiên nói, rồi chống nạnh bỏ ra ngoài.

Còn kin trong này thì vẫn còn oang mang về câu nói của nó “chắc vậy”, nó có nghĩ là gì chứ, sao nó lại nói vậy. nguyên cả đêm hôm đó anh thức trắng đêm để suy nghĩ về câu nói của nó.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

Nguyên cả tuần nó bị kin nhốt trong nhà không cho đi đâu hết, vì lý do chân nó đang bị thương, nó cũng đành nghe theo, nó không muốn kin lo lắng nhiều.

Hôm nay nó chính thức được kin cho đi học lại, do chân nó đang bị thương nên kin cho tài xế chở nó đi.

Một chiếc BMW ngừng trước cổng trường, mọi học sinh tò mò không biết đó là ai, khi nó bước xuống thì, “oh, là công chúa băng, ơ nhưng sao chân lại bó bột”- một chấm hỏi to đùng xuất hiện trong đầu mọi người. Người bên phe nó thì lo lắng, còn bên phe hần thì cười thầm.

Tại lớp nó

Nó bước vào lớp một cách khó khăn vì nó đuối về sĩ về rồi, nó không muốn ai đụng vào nó. thấy nó vậy jì chạy tới đỡ nó, nhưng bị nó xô ngã. Soo thấy vậy chạy lại đỡ jì và quát nó

“sao cậu lại xô jì hả, có lòng tốt giúp cậu mà cậu lại như vậy sao”

“tôi không có lên tiếng nhờ cô ta đỡ tôi”-nó liếc xéo jì

“cậu...”-soo bắt lực với nó

“thôi, là do em tự nguyện mà, anh đừng nói nữa, chúng ta về chỗ thôi”-jì giải vây

Hắn này giờ vẫn quan sát nó từng li từng tí, hắn cũng lo cho nó lắm, hắn cũng đau khi nó bị thương, hắn muốn hỏi nó lý do bị thương, nhưng hắn không có can đảm.

Giờ ra chơi tại canteen trường

“chân mày bị sao vậy”-jun quan tâm hỏi nó

“lái moto bị té”-nó

“hiazzzzz, ai biểu lái moto chi không biết, vậy là cả tuần mày ở nhà dưỡng thương ah”-emma

“không phải, nói bị giam cầm mới đúng”-nó thờ dãi

“có anh trai quan tâm vậy mà, ah sao dạo này tao không thấy hell tới bar”-jun

“ổng đi công tác thay anh tao rồi”-nó

“vì mày mà tao không gặp được anh hell”-jun mơ mộng khi nhắc tới hell

“mơ mộng, mày nghĩ hell yêu mày, ngu sỉ”-nó nghĩ

“tiếp theo là môn thể dục phải không”-nó hỏi

“uhm, hỏi chi”-emma

“tao xuống phòng y tế ngủ đây, chân vậy học cũng không được”-nó

“làm như mày siêng học lắm không bằng”-jun mỉa mai

Thế là nó bỏ mặc jun với emma, nó lếch cái thân nó xuống phòng y tế, đánh một giấc cho khỏe.

Tiết học thể dục hôm nay lớp hắn sẽ học chung với lớp 11 vip. Hôm nay sẽ là học bơi nên một số con nhỏ ổng ẹo đã diện cho mình một bikini thật quyến rũ để có thể lọt vào mắt hắn, hắn nhìn bọn mắt xanh mỡ đỏ đó là muốn ới rồi.

Reng... reng... chuông báo hết giờ học bơi, học sinh hai lớp nhanh chóng vào thay đồ. Bỗng một học sinh la lên

“mình bị mất sợi dây chuyền rồi”- nữ sinh một

“cậu kiểm kĩ chưa”-nữ sinh hai

“mình nhớ là để trong ngăn này giờ sao không thấy nữa, hix hix đó là quà sinh nhật mà mẹ mình đã tặng cho mình, huhuhuh”-nữ sinh một vỡ òa.

“có chuyện gì vậy” thầy giáo

“thưa thầy bạn ấy (chỉ cô bạn mất đồ) bị mất sợi dây” nữ sinh 1

" thầy cho xét cặp từng bạn đi thầy" nam sinh 1

" đúng đó thầy" tất cả học sinh lên tiếng.

Vậy là theo yêu cầu của mọi người, thầy cho lớp trưởng và lớp phó của hai lớp kiểm tra chéo (tránh trường hợp bao che cho thành viên lớp mình).

Sau một hồi kiểm tra, bỗng

" có phải là sợi này không" bạn lớp trưởng 11 vip

" đúng rồi là nó, ở trong cặp ai vậy" cô bạn mất dây chuyền hỏi

" của cô ta (chỉ qua jun)" lớp trưởng 11 vip

" không phải tôi lấy, tôi không biết, thật mà"- jun đứng như trời trồng khi lớp trưởng 11 vip tìm thấy sợi dây chuyền trong cặp mình. Jun ra sức giải thích nhưng không ai tin cô.

" vậy sao nó lại trong cặp cậu" mn đồng thanh

" đúng là, chắc cô ta tưởng có công chúa băng bảo vệ nên thích làm gì thì làm"

" chắc nhà nghèo quá nên sinh lòng tham"

Sau đó jun bị gọi lên phòng hiệu trưởng làm bản kiểm điểm và mời phụ huynh. Jun thật sự không biết ai đã hại mình. Cô sẽ không tha cho kẻ đó.

Tin jun ăn cắp đồ nhanh chóng lan rộng ra khắp trường, jun đi đến đâu cũng bị nhìn bằng ánh mắt khinh thường, cùng với những lời sỉ vả. Ở góc khuất có người mỉm cười thỏa mãn " còn nhiều bất ngờ dành cho cô nữa đó, cô sẽ được tận hưởng tất cả"

Những ngày sau đó jun đi học đều bị các nữ sinh khác chặn đường mắng mỏ, xỉ nhục, rồi cả tạt nước, ném đồ ăn vào người. Emma và nó chỉ biết an ủi jun chứ không làm được gì. Dù nó là em ai đi chăng nữa cũng không cứu được jun. Từ khi có bằng chứng jun không có lấy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Gặp lại người thân

Một tháng trôi qua, chuyện của jun cũng dần rơi vào quên lãng, không còn ai bàn tán hay gây khó dễ cho jun ở trong trường nữa. còn chân nó cũng đã lành, đi lại bình thường.

Hôm nay Kin sẽ dẫn nó đi ăn mừng ngày nó được tháo bột, có cả hell, jun và emma nữa. nhà hàng mà kin chọn là nhà hàng Happy, là một trong những nhà hàng của anh.

Tại nhà hàng

“Quý khách dùng gì ạ”- phục vụ miệng thì nói mắt cứ nhìn chăm chăm vào nó, nó nhú mày khó chịu.

“cho chúng tôi năm phần bít tết, năm phần mì spaghetti, một chai rượu vang”- kin cầm menu nói

“vâng quý khách chờ một tý ạ”-phục vụ

Khi tên phục vụ đó đi vào trong, ở ngoài đây hell lầm bầm

“cái tên đó, chắc cho người móc mắt hắn quá, dám nhìn bảo bối của ta”

“anh như vậy chắc em ế”-nó nói đùa

“ồ, xem kia hôm nay ice biết nói đùa luôn”- hell trêu nó. nó không nói gì nữa, liếc hell một cái, anh chỉ biết cười trừ.

“hai người xem chúng tôi là không khí hả”-jun giận dỗi

“ah, mà từ khi nào bảo bối của tớ thành bảo bối của cậu vậy”- kin này giờ mới lên tiếng

“hử”-hell lại cười

Ngồi một lát thì nó xin phép đi vệ sinh, thực sự là con đầu đầu của nó lại tái phát, nó không muốn kin và mọi người lo lắng nên nó nói dối là đi nhà vệ sinh nhưng thực chất là đi uống thuốc.

Trong lúc nó đi thì ở ngoài đây

“chào chủ tịch chơi”- bà hần

“chào chủ tịch park, bà cũng ăn ở nhà hàng này sao”-kin tỏ vẻ cung kính

“uhm, hôm nay cháu gái với cháu rể ở bên mĩ về, nên dẫn chúng nó đi ăn”-bà hần

Bà hần và kin chào hỏi nhau rồi giới thiệu mọi người, khi bà hần nhìn thấy emma và jun đi cùng kin thì cũng bất ngờ lắm, nhưng nghe jun giải thích thì bà hần mới hiểu

Khi cả hai bên đang nói chuyện thì nó đi ra, khi nhìn thấy nó thì Ben, myung hee và cả bà hần như chết đứng, không phải nó sao, nó còn sống sao đó là những câu hỏi xuất hiện trong đầu cả ba. Ben không nghĩ gì nữa, lao nhanh tới ôm chầm lấy nó, vừa khóc vừa nói

“sun ah, em còn sống sao, biết là ba mẹ và anh lo cho em lắm không, suốt một năm qua em đã ở đâu vậy hả”

Nó cũng vậy, nó cũng không ngờ là lại được gặp anh nó trong tình huống này. nhưng nó nhanh chóng lấy lại bình tĩnh

“tôi... quen anh”-nó lạnh lùng nói

“em nói gì vậy ben là anh hai của em đây mà”-myung hee thấy nó nói vậy thì lên tiếng

“không quen, không biết, không quan tâm”-nó

Nó nói những lời này giống như nhát dao cứa vào tim anh, đưa em gái mà anh thương yêu hơn cả mạng sống của mình mà giờ lại không nhớ mình. Nó cũng đau lắm chứ, nó còn đau hơn cả anh nữa kia.

Thấy tình hình căng thẳng, hell lên tiếng

“chắc mọi người có sự hiểu lầm gì rồi, đây là em gái của chủ tịch chơi, chơi mìn hee”

“đúng đó anh ben, cậu ấy không phải sun đâu”-soo

“sao em biết”-myung hee

“cậu ấy học chung lớp với bọn em, mà có gì về nhà nói, chúng ta đang đi ăn mà”-hần

“chúng tôi thật xin lỗi đã làm phiền, chúng tôi đi trước”-bà hần

“vâng, chào chủ tịch park”- kin.

Trong phòng ăn của nhà hàng, tình hình giờ rất là căng thẳng

“giờ thì mấy đứa giải thích đi”- bà hần

“cô ấy là sun”-hần

“sao hồi nãy em nói không phải”-ben quát

“cậu ấy mất trí nhớ, là do kin cứu em ấy, em anh ta nhận em ấy là em gái, nhưng do không có chứng cứ chứng minh cô ấy là sun nên...”-hần ngập ngừng

“chúng em cũng đã tìm mọi cách cho cậu ấy nhớ lại, nhưng không có kết quả”-snow buồn rầu

“giờ chỉ trông chờ vào thời gian thôi”

“nhưng con cũng khoang nói với ba mẹ con đã, khi nào chắc chắn rồi hẵng nói”-bà hần dặn ben

“dạ”-ben

Tối về nó nhốt mình trong phòng, nó khóc, nó cảm thấy mình thật tàn nhẫn với anh nó, chỉ vì trả thù cá nhân mà nó làm cho nhiều người đau khổ. Bỗng dưng nó lại đau, nó đau còn hơn lúc nãy ở nhà hàng, nó bắt đầu hoa mắt rồi ngất đi.

Từ lúc nhà hàng về đến giờ kin luôn suy nghĩ xem mình có nên nói sự thật cho nó biết không, thấy cảnh anh nó đau đớn như vậy kin cảm thấy mình thật ích kỉ, nhưng nếu kin nói ra thì nó có giận anh hay không, có bỏ rơi anh để trở về với gia đình nó không, kin rất đang phân vân. Mà nếu không nói cho nó biết, đến lúc nó nhớ ra có khi nó lại ghét anh hơn nữa.

Cuối cùng cái suy nghĩ thiện cũng thắng cái suy nghĩ ác, kin quyết định nói cho nó biết, khi qua đến phòng nó thì anh thấy nó đã ngủ, nhưng anh đâu biết rằng nó bị ngất do con đau đầu, anh lẳng lẳng trở về phòng mình, có gì sáng mai nói cũng được.

Chương 33: Sự thật

Tại nhà nó

“quản gia, nhị tiểu thư đâu”-thường ngày vào giờ này nó ngủ chưa dậy, hôm nay anh qua phòng gọi nó dậy nhưng không thấy nó, nên hỏi quản gia

“dạ, nhị tiểu thư đã đi học rồi a”-quản gia

“hôm nay động trời nó đi học sớm vậy”anh lầm bầm

“trưa ice có về thì ông kêu con bé tới tới bar black gặp tôi”-kin nói xong ra xe đi tới công ty.

Tối tại bar black

“cậu định nói cho ice biết sự thật là nó không phải em ruột cậu ah”-hell lo lắng cho quyết định của kin

“như cậu đã thấy hôm đó, tớ không muốn người nhà em ấy đau khổ”-kin buồn

“uhm”-hell.

Rồi cả hai rơi vào trong im lặng, khoảng 9h thì nó có mặt tại bar

“hai có chuyện gì vậy”-nó

“hai có chuyện nói với em”-kin nghiêm túc

“uhm, nói đi, em nghe”-nó

“thật ra, anh không phải anh ruột của em, em cũng không phải là con gái của anh”-kin

“uhm, em biết”nó vẫn thản nhiên

“Sao...sao em biết, không lẽ em...”- kin và hell đồng thanh rồi trở mắt nhìn nó

“uhm”-nó

“em nhớ ra từ hồi nào, sao hôm qua em lại làm như vậy với anh ruột mình”-kin khó hiểu tại sao nó nhớ ra rồi mà lại cư xử như vậy với anh nó(ben) và bọn hắn như vậy

“gần hai tháng, còn hỏi vì sao em lại vậy thì em không nói được”-nó lạnh lùng nói

“anh xin lỗi vì nói dối em, em sẽ không giận anh chứ”kin

“không, anh cứu em thoát chết, chăm sóc cho em những ngày em bị hôn mê, anh cho em cuộc sống đầy đủ, em trả ơn anh không hết thì sao có thể giận anh chứ”-nó mỉm cười

“em mãi là em gái của anh chứ”-kin

“tất nhiên, trừ khi anh không nhận em là em nữa thì em mãi là em gái của anh”-nó

Hell ngồi nghe hai người nói chuyện mà nổi da gà, gì mà sến thấy ớn.

“hai người thôi mớ tình cảm sến súa này đi, thấy mà muốn ói”-hell giả hành động muốn ói trêu hai người. nó với kin đều cười trước hành động của hell

ở bàn kế bên, jun và emma đã nghe hết tất cả, hai người không ngờ nó đã nhớ ra mọi thứ, tức là nó nhớ luôn chuyện jun muốn giết nó. khi nghe xong thì jun và emma bắt đầu lo sợ, không biết nó giả vờ mất trí nhớ, rồi còn làm bạn với hai người là có mục đích gì.

Thật sự là nó đã biết jun và emma ngồi bàn kế bên, nó muốn jun và emma nghe thấy, để xem phản ứng của jun như thế nào, nó muốn jun sống trong lo sợ. nhưng nó không biết rằng trong âm mưu giết nó của jun có phần của emma nữa.

Hôm sau, tại sân sau của trường

“nè, nghe nói con jun là bạn của chị hai, mà sao chị hai lại hại nó vậy mà?”- nữ sinh 1

“tao không biết, nhưng mà nên cẩn thận cái miệng có ai nghe được là mà bị chị hai.”-nói đến đây nữ sinh hai làm hành động cắt cổ cảnh cáo nữ sinh một

Jun nghe thấy hai nữ sinh đó nói chuyện mà không biết chị hai của trường là ai, cô có thù oán gì mà hại cô như vậy.

“khoan đã, đánh cảnh cáo vì cướp joo, rồi đồ hồ ăn cắp sao mà giống.”-nghĩ đến đây jun cảm thấy mình thật ngu, tại sao không nghĩ ra. Những gì xảy ra với mình trong thời gian này đều giống giống với lúc mình làm với ji và nó.

Lúc này jun còn lo sợ hơn, không lẽ nó là chị hai của trường này, bây giờ jun không còn thể lực như lúc trước ở trường nữa, thì sao có thể chống lại nó chứ. jun nhanh chóng lấy điện thoại gọi cho emma

“mày ra sau trường tao có chuyện cần bàn bạc với mày”-nói xong jun cúp máy làm cho emma không kịp ú ớ gì

Một lát sau

“gì mà mày gọi tao ra gấp vậy, đang ăn sáng mà”-emma trách móc

“giờ này mà mày còn tâm trạng ăn nữa hả”-jun bó tay với con bạn, sắp chết tới nói mà còn lo ăn.

“gì? Nhìn mày căng thẳng vậy”-emma

“mày còn nhớ mấy vụ tao bị đánh với bị vu oan lấy cắp đồ không” jun

“nhớ, sao? mày biết ai đứng sau ah”-emma

“là ice, tất cả là nó bày ra”-jun nghiêng răng nói

“sao có thể chứ. . .”- emma không thể tin được nó có thể làm như vậy

“tao sẽ sẽ không bỏ qua cho nó”-jun

“mày làm được gì chứ, nó giờ quyền lực, mày không thể nào đấu lại nó”

“tao sẽ nhờ người của bang B.V, trong thời gian lui tới bang cùng nó, tao cũng quen không ít tụi đàn em ở đó, chỉ cần bỏ tiền ra là ok”-jun

“được không, ice cũng có quen tụi nó mà”- emma nghi ngờ

“Được”- jun khẳng định

Sau khi cả hai bàn bạc xong thì cùng là lúc chuông báo vào học, cả hai bước vào lớp học, vẫn tỏ ra bình thường với nó như cả hai chưa biết chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trò chơi đặt biệt

Tại bar black

“phó bang”-đàn em của nó

“chuyện gì”-nó lạnh lùng

“dạ, cô gái mà hay đi chung với phó bang, cô ta. . .”-tên đó ngập ngừng

“cô ta muốn mấy người xử tôi phải không”-nó

“đạ, cô ta đưa cho bọn em số tiền bảo bọn em bắt chị, không phải riêng chị mà cả hai cô gái hôm bữa nữa”-tên đó lo sợ, nghĩ “cô gái kia đúng không biết điều, dám đụng tới Bloodthirsty Demons “

“cứ làm theo cô ta đi, nhớ chuẩn bị máy quay đặt trong phòng, cả máy ghi âm nữa”-nó

“đạ” tên đàn em không hiểu tại sao phó bang lại muốn đặt máy ghi âm với máy quay chứ. thật khó hiểu.

“trò chơi vào vòng đặc biệt rồi, cùng nhau cố gắng xem ai sẽ là người chiến thắng”-ánh mắt nó hiện lên vẻ thú vị, nó muốn xem jun làm được gì nó.

Sáng hôm sau tại lớp học

“ice ah, mày đi với tao ra sau trường nha”-jun tỏ vẻ sợ sệt

“có chuyện gì sao”-nó

“ah, tụi fan của joo lại muốn gặp tao, tạo sợ”-jun giả đáng thương

“uhm”-nó

Khi ra tới sau trường thì nó không thấy ai nó biết chắc đây là kế hoạch của cô ta rồi, thôi thì hợp tác diễn cho hay. Bỗng có ai đó chụp thuốc mê nó, mắt nó mờ dần rồi ngất đi.

Sau khi bắt được nó, nó bảo emma vào báo cho ji và snow biết là nó bị fan của joo chặn đánh sau trường.Ji làm theo lời Jun.

Cũng may lúc vào lớp Emma chỉ thấy Ji với Snow thôi không có tụi hần. Emma nhanh chóng báo cho hai người, thấy emma có vẻ hốt hoảng ji với snow tin đi theo Emma ra sau trường. kết quả cũng giống nó bị chụp thuốc mê, rồi bị đưa đi.

Khoảng một tiếng sau, Ji và Snow tỉnh dậy, thấy mình đang bị nhốt trong căn phòng tối, ẩm ướt, Ji sợ hãi mất rung rung và khóc. Snow thì an ủi, trấn an ji nhưng mai Ji vẫn không nín.

“ồn quá, im được chưa”-nó khó chịu

“Ice”Ji và Snow cùng thốt lên

“bất ngờ lắm hay sao”-nó thản nhiên

“sao cậu cũng bị bắt”-Snow

“ai biết”-nó.

Tại căn cứ của bang B.V

“bang chủ.....bang chủ”-đàn em của nó lắp bắp

“có chuyện gì”-kin lạnh lùng

“bla....bla....bla”tên đó kể

“cái gì, sao mấy người ngu vậy, ice có chuyện gì thì chuẩn bị nạp cái mạng của mấy người đi”-Kin quát

“còn không mau xác định vị trí của phó bang đi, đứng đó làm gì”-nói xong Kin lôi điện thoại ra gọi cho Hell và Jin (ở chap 30). Tập họp tại căn cứ bàn cách cứu nó.

Hell rất tức giận khi Jun dám làm vậy với nó, anh thề khi biết cô ta đâu là anh sẽ giết cô ta.

Tại chỗ của hần cũng vậy, khi vào học tự nhiên không thấy Ji, Snow và nó đâu, hần cũng không thấy Jun với Emma. Khi hỏi mấy đứa trong lớp mới, mấy đứa nói Emma gọi Ji với Snow ra sau trường nói Ice bị fan hần chặn đánh.

Theo lời mấy đứa đó, hần, Joon và Soo ra sau trường thì thấy được sợi dây chuyền của nó vướng vào nhánh cây khô, hần biết chuyện không hay xảy ra cho ba người. chắc lần bắt cóc này sẽ không giống lần trước của Ji với Snow. Chắc chắn có liên quan tới Jun và Emma.

“nếu thực sự là cô tôi sẽ không tha cho cô đâu jun, emma”-hần tức giận đâm vào cây gần đó.

Hần trầm lắng một lát, hần lôi điện thoại ra gọi cho Kin. Thì ra Kin cũng biết chuyện này. cả hai lần này không đấu nhau nữa mà hợp tác lại để kiếm nó. cả hai chia nhau ra kiếm, bên nào có thông tin gì thì báo cho nhau.

Quay lại chỗ nó

“cạch”-cánh cửa bật ra, Jun và Emma bước vào theo sau là mấy tên đàn em. nó nhìn mấy tên này sao lạ quá, đâu phải là đàn em nó đâu.

“chào sun”-Jun

“chào”-nó trả lời

“nhìn mày thần nhiên nhỉ, tao cứ nghĩ mày đang sợ chứ”-Jun mĩa mai nó

“tao không ngờ mày hành động nhanh như vậy, tao cứ nghĩ là mày phải suy nghĩ kè mât mấy tuần chứ”-nó cũng không vừa

“mày.”-Jun á khẩu. “sao nó biết hết kế hoạch của mình chứ” Jun suy nghĩ

“mày nghĩ tao là ai”-nó

“ah, thì ra bọn đàn em B.V nói cho mày biết ah, nó cũng trung thành với mày nhỉ, nhưng tao đâu có ngu, dù sao mày cũng quen tụi nó lâu hơn tao, nên tao cũng không tin tưởng nó lắm. khi tụi nó bắt tụi mày xong thì tụi nó hết nhiệm vụ rồi, người ở đây là người của W.V, hahahahah, không ngờ phải không”-jun

“W.V, sao lại là bọn chúng chứ, chết tiệt, sao mình không nghĩ đến trường hợp này chứ, nhưng không sao, mình còn một con cò mà,”-nó nghĩ

Nãy giờ jì với snow ngơ ngác không biết hai người này đang nói gì, cái gì mà bang B.V rồi W.V chứ. không phải ba người chơi thân với nhau lắm sao.

“giờ mày muốn gì”-nó vẫn bình tĩnh

“muốn mạng của mày”-Jun hất mặt nói

“mạng tao,ok, tao sẽ cho mày, nhưng phải thả Jì và Snow ra, đây là chuyện của tao với mày”-nó lạnh lùng nói

“thả, lần trước mày mắng hai đứa nó còn sống, nhưng lần này sẽ không”-Jun

“oh, cứ để xem”-nó.

Thật ra nãy giờ nó đã tháo được dây rồi, nó cũng tháo cho Jì với Snow luôn, nhưng điều khó khăn đây là bọn này là người thế giới đêm chứ không phải gian hồ bình thường, nó chỉ lo cho Jì thôi, còn Snow thì chắc ổn. giờ nó phải kéo dài thời gian đợi người của nó tới trợ giúp luôn.

“ah, tao nhớ mày có người ông đứng không”-nó

“mày...mày làm gì ông tao”-jun lấp bắp khi nó nhắc đến ông jun

“mày nghĩ sao”-nó cười nửa miệng thách thức jun

“tao không tin”-jun hét lên rồi lấy điện thoại gọi cho ông cô ta, nhưng không ai bắt máy, cứ thuê bao quý khách. Người cô ta bắt đầu rung rẩy không đứng vững, nhìn nó bằng ánh mắt căm thù. Còn Emma nãy giờ vẫn im lặng, không dám nói gì làm gì, vì emma cũng đang lo lắng không biết ba mẹ mình có bị nó bắt không.

“mấy người lên đánh chết ba con nhỏ đó cho tôi, tụi nó phải chết”-jun hét lên. lo lắng không biết ba mẹ muinhf có bị nó bắt không.

Nhưng không một ai dám tiến lên, vì trước đó nó đã mang theo sợi dây chuyền trong bang, sợi dây này tượng trưng cho biệt danh bloodthirsty demons của nó. nhìn vào sợi dây này ai dám đụng tới nó chứ.

Thấy mấy tên đó không đánh mà còn có biểu hiện sợ hãi nữa. Jun lẫn Emma đều tò mò tại sao như vậy, không lẽ nó cũng quen tụi đàn em bên W.V.

Bỗng Jun nghe một tên trong đó thốt lên “Bloodthirsty Demons”. Jun lại không hiểu cái gì mà ác quỷ khát máu chứ

Thấy vậy nó lên tiếng

“sao, muốn biết hả. nhưng rất tiếc tao không muốn nói”-nó như vậy làm cho Jun càng tức hơn.

Bỗng Cả hai bên đang nói chuyện thì cánh cửa bật ra, một tốp người bước vào.....

“cạch” cánh cửa bật ra một tốp người đi vào, Jì, Snow, Jun, Emma đều nghĩ là bọn hắc, còn nó cứ tưởng là anh nó ai ngờ.

“mấy người là ai”-Jun hỏi

“ cô bỏ tiền ra mướn người của tôi, giờ hỏi tôi là ai thật nực cười”-tên đó lạnh lùng nói

“bang chủ W.V”- Nó vô tình thốt lên

“bóp” bóp”“thật chính xác ah nha, không lầm cô là ác quỷ khác máu. Cô thật xinh đẹp ah”- hấn cười đều

“chết tiệt, sao hấn lại xuất hiện ở đây chứ, điên mất thôi”- nó nghĩ

“hừ”-nó hừ lạnh

“rất có khí chất, bang chủ B.V chọn không lầm người mà”-hấn

“ngươi muốn gì”-nó

“tôi có hai sự lựa chọn cho cô, một là làm người của tôi, hai là cô sẽ chết kể cả cô ta (chỉ Ji) và cô ta (chỉ Snow)”-hấn đe dọa

“vậy xem anh có giết được tôi không, còn hai người đó cứ tự nhiên”-nó nhún vai

Hấn thấy thái độ bình thản của nó thì rất bất ngờ không ngờ cô ta tàn nhẫn như vậy ngay bạn mình cũng không quan tâm. Đúng như cái tên của nó.

“vậy được thôi, giết chết cô ta”-hấn ra lệnh

Thế là một đám người bay vào đánh nó, nhưng nó đâu có ngán, thằng nào bay vô nó cũng đá cho một cú là Knock.Out. Snow và Ji cảm thấy lo lắng cho nó khi nó một mình đấu với cả trăm người, chắc chắn nó sẽ thua là cái chắc. còn Jun thì đặc chí mặc dù mình không trực tiếp giết nó cũng có người làm thay mình. Emma thì lo lắng nếu mấy người đó xử xong nó thì có tha cho mình không.

Nó càng ngày càng đuối sức do sáng giờ chưa ăn gì, cộng thêm khát nước nên không có sức bao nhiêu. Bỗng,

“Ice cẩn thận”-Snow hét lên

“Bóp” cái cây đánh vào lưng nó, nó ngã xuống, Snow nhanh chóng lao về hướng nó, đá tên đó một cái, Ji cũng góp sức (một năm qua, bọn hấn bắt Ji học võ để phòng thân, nhưng Ji dường như có năng khiếu với môn này nên học rất nhanh, ra đòn cũng rất mạnh nên có câu “đừng nhìn mặt mà bắt hình dong”).

Rồi Snow đỡ nó dậy, hỏi hang nó, nó lắc đầu không sao. thế là cả ba tiếp tục cuộc chiến của mình. Cuối cùng tụi nó cũng giải quyết xong mấy đám tép rieu này, chỉ còn lại tên bang chủ và mấy tên đứng sau hấn nữa thôi là xong.

Thấy ba tụi nó xử đám W.V nhanh gọn lẹ thì Jun, Emma ngay cả tên bang chủ W.V cùng mấy tên đàn em còn lại của hấn cũng bất ngờ không kém. Hấn cảm thấy thú vị với nó.

“thật tuyệt vời, trăm nghe không bằng mắt thấy”-hấn khen nó

“hừ”-nó

“Nhưng còn tôi nữa chi, khi nào thắng tôi cái đã”- vừa nói xong là hấn bay vào nó, đá vào bụng nó, do hấn ra tay bất ngờ nên nó bị trúng đòn, nó ngã xuống, máu trong miệng rỉ ra. Nó ngượng dậy, lau đi máu ở khóe miệng, nhếch môi cười. bang chủ W.V không ngờ nó mạnh dữ vậy, người nào mà bị hấn đá một đá cũng đã bất tỉnh huống gì nó còn là con gái mà chẳng si nhê gì.

Ji và Snow thì đứng không yên, rất muốn giúp nó nhưng vì hai người bị mấy tên đàn em còn lại của hấn giữ lại. Ji và Snow cũng không còn sức đánh chúng, nên chỉ biết cầu mong nó không sao.

Bên phía anh nó và bọn hấn cũng không khá hơn, huy động toàn bộ lực lượng tìm tụi nó luôn, kẻ của báo cảnh sát mà chẳng có kết quả. bọn kin và bọn hấn quyết định gặp nhau để bàn bàn kế sách.

Tại bar Black

“chúng ta phải làm sao đây”- hấn lo lắng

“thật ra cô ta nhốt bảo bối ở đâu chứ”-Hell cũng lo lắng không kém.

Cả hai bên đang bàn bạc thì nghe được cuộc nói chuyện của mấy tên nào đó, hình như có liên quan tới nó, vì bọn chúng có nhắc tới phó bang B.V

“nè, lần này phó bang B.V chết là chắc”-tên 1

“sao mày biết?” tên 2

“hồi nãy tao về bang nghe phó bang nói, hôm nay sẽ là ngày chết của phó bang B.V”

Nghe tới đây ánh mắt Kin hiện lên tia giết người, Kin nhanh chóng đi qua chỗ bọn đó nắm lấy cổ của tên một mà quát:

“phó bang B.V đang bị nhốt ở đâu, NÓI”

“tao... tao.. không...biết”-tên 1 sợ rung người

“không nói?, được là mày ép tao “bằng”” Kin nói xong không ngừng ngai rút khẩu súng chĩa vào đầu tên đó, cho hắn một phát đạn, chết ngay tại chỗ, rồi Kin chĩa súng qua bên tên 2, tên đó sở hãi khai hết tất cả.

Bọn hắn rất bất ngờ, nhưng chính xác hơn là cả ba như chết đứng vì hành động của Kin, giết người không cần suy nghĩ, thật độc ác. Bây giờ cả ba mới nghiệm ra câu nói của Kin hôm đó (chap 24). Nhưng đồng thời họ cũng không hiểu tại sao khi nghe tới phó bang B.V thì Kin lại như vậy, vậy còn nó thì sao.

Hắn tò mò nên lên tiếng hỏi: “chuyện này là sao?”

“cái này chúng tôi sẽ giải thích sau, giờ thì đi theo bọn tôi”- Hell khẩn trương. Bọn hắn thấy hell nói vậy cũng đi theo.

Quay lại chỗ nó

Hiện tại nó bị thương đầy mình, bang chủ W.V vẫn ra đòn tấn công nó, nó dường như không còn sức nữa, gục xuống, tên bang chủ W.V thấy vậy cười mãn nguyện. hắn từ từ rút súng ra, chĩa thẳng vào nó, Ji và Snow như ngừng thở không lẽ nó sẽ chết sao, Jun cười thầm.

Tên đó chuẩn bị bóp cò thì “RẦM”- cánh cửa bật tung, bọn hắn và Kin, Hell, Jin cùng đàn em và cảnh sát đi vào.

“cảnh sát đây, mau bỏ súng xuống, giơ tay lên”-cảnh sát

Khi nghe cảnh sát nói vậy Jun và Emma đứng không vững nữa. Lúc này Kin bay tới đám cho tên bang chủ đánh tới tấp vào hắn, may có Jin và Hell ngăn lại không thì Kin cũng mang tội giết người rồi.

Ji và snow nhanh chóng chạy lại phía nó, Ji khóc “Ice, cậu có sao không”

Nghe tới từ Ice thì Kin, Hell và bọn hắn nhanh chóng chạy lại phía nó, nó giờ mình đầy máu me, không chỗ nào trên người là không có vết thương.

Hắn nhanh chóng đỡ nó dậy dựa vào người mình, Jin thì xem xét tình hình của nó, theo Jin thì nó bị thương rất nặng cần đưa vào bệnh viện gấp. hắn định bế nó lên thì nó nấp mấy môi gọi tên hắn

“Joo... Joo”-nó

“Ice, em tỉnh rồi sao”-hắn vui mừng

“anh Tới... rồi sao?” nó mỉm cười

“uhm, thôi em đừng nói nữa, anh đưa em vào bệnh viện”-hắn

“Joo, em... yêu...anh”-nó nói được mấy từ đó rồi tự nhiên máu trong miệng nó chảy ra, ai cũng hốt hoảng, nhanh chóng đưa nó đi bệnh viện

Còn bọn bang W.V cùng Jun và Emma bị đưa về đồn cảnh sát, lấy lời khai. Vì cả đám đó bị bắt tại trận nên dù không có lời khai cũng bị kết án tù rồi.

Tại bệnh viện

Nó được đưa vào cấp cứu, ngoài đây hắn với Kin cứ đi tới đi lui trước phòng phẫu thuật. vì là Jin trực tiếp thực hiện ca của nó luôn nên mọi người cũng đỡ lo một tí. Thấy hai người cứ như vậy Hell bực mình quát:

“hai người ngồi yên cho tôi một phút thôi cũng được, hai người cứ đi đi lại lại như vậy, cấp cứu cho ice xong là đến lượt tôi ak”

Bỗng hắn nhớ chuyện hồi nãy, quay qua hỏi hai người “giờ hai người giải thích đi”-hắn nghiêm mặt.

Kin không có tâm trạng kể nên Hell kể luôn. Khi nghe Hell kể xong hắn nắm lấy cổ áo của Kin, rồi đánh cho Kin một cái

“Sao anh lại làm vậy hả, anh biết rất nguy hiểm không, dù sao Ice cũng là con gái mà”-hắn nổi khùng

“Thôi, đây là bệnh viện có gì về nhà rồi tính”-Hell can ngăn.

Rồi cả ba lại rơi vào im lặng. này giờ không thấy Soo và Joon là do hai người họ đang ở hai phòng cấp cứu của Ji và Snow.

Khoảng bốn tiếng sau, cửa phòng phẫu thuật mở, Jin bước ra, trên mặt anh hiện lên vẻ mệt mỏi.

“Ice sao rồi”-cả ba

.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hi vọng

“tỉnh” của phòng phẫu thuật mở , jin bước ra với vẻ mặt mệt mỏi

“ice sao rồi”-cả ba người

“đã qua cơn nguy hiểm nhưng...”-jin áp úng

“nhưng cái gì, nói mau”-cả ba hét

“lúc phẫu thuật tôi mới phát hiện ice bị khối máu đông tụ ở não giai đoạn hai, cộng thêm bị thương khá nặng, phổi bị tổn thương, có lẽ...”-jin

“sao cậu/anh cứ áp úng hoài vậy”-ba người

“ có lẽ khả năng em ấy tỉnh lại rất thấp, nếu sáng mai em ấy vẫn không tỉnh thì có khả năng là sống thực vật”-jin nghẹn giọng

“bịch”-hắn ngã xuống, sao ông trời lại tàn nhẫn với hắn như vậy, nó chỉ mới nói yêu hắn thôi mà. Hai người vẫn chưa có buổi hẹn hò chính thức, hắn vẫn chưa tỏ tình với nó mà.

Còn kin thì cảm thấy có lỗi với bọn hắn với gia đình nó, chính anh cứu lấy nó và cũng chính anh gián tiếp hại nó. nếu như lúc đó anh nói mình không phải anh nó, nói anh chỉ cứu nó, anh không đưa nó vào thế giới đêm , chắc giờ này nó sẽ không bị như vậy mà đang vui vẻ bên gia đình bên người mình yêu và bên bạn bè.

“tôi biết mọi người rất đau lòng, nhưng hãy mạnh mẽ lên, nếu ice biết mọi người như thế sẽ đau lòng lắm”-jin an ủi thật sự anh cũng buồn

Nó sau khi phẫu thuật xong được đưa vào phòng hồi sức, nhìn nó bây giờ thật tiều tụy, mặt xanh xao, chỉ mới có mấy tiếng mà nhìn nó ốm hẳn. trên người thì đầy dây dẫn lưu. Nhìn nó như vậy bọn hắn càng đau lòng hơn.

Bên phía ji và snow, sau khi cấp cứu giờ cũng đã tỉnh rồi, cả hai khi nghe tình trạng của nó như vậy thì rất sock, ji thì ngất tiếp, snow thì mạnh mẽ hơn.

Bây giờ mọi người ai cũng căng thẳng, cầu mong nó tỉnh lại, một tiếng, hai tiếng, ba tiếngrồi sáu tiếng nó cũng chưa có dấu hiệu tỉnh lại. bỗng “tút...tút...tút”, máy theo dõi nhịp thở (huyết áp, nhịp tim, mạch) của nó bất ổn, huyết áp giảm, mạch đập chậm lại, nhịp tim giảm.

Hắn nhanh chóng nhấn chuông gọi bác sĩ vào.

“mời mọi người ra ngoài”-điều dưỡng gấp gáp

Đứng ngoài cửa phòng của, ai cũng lo lắng sợ nó sẽ..... nghĩ tới đây không ai dám nghĩ nữa. một tiếng sau, bác sĩ bước ra

“em ấy sao rồi”-tất cả

“chúng tôi đã cố gắng hết sức, bệnh nhân đã....”bác sĩ chưa nói hết thì hắn đã nắm lấy cổ áo của bác sĩ quát

“ý ông là sao hả?, hả?”-hắn

“joo, bình tĩnh đi”-bọn kia vừa khuyên hắn vừa lôi hắn ra khỏi ông bác sĩ. Ông bác sĩ đó khi thấy hắn như vậy thì mặt cắt không còn giọt máu, mồ hôi đầm đìa.

Ông bác sĩ định đi thì điều dưỡng hốt hải chạy ra “bác sĩ...bác sĩ tim của bệnh nhân đập lại rồi, huyết áp mạch đều đang ổn định lại”

“thiệt...sao”-ông bất ngờ vì tính theo thời gian thì nó đã ngưng tim nửa một tiếng rồi, giờ đập lại thật là kì tích. Bọn hắn nghe vậy cũng rất mừng.

15’ sau bác sĩ bước ra với vẻ mặt vui vẻ “thật kì tích, bệnh nhân đã sống lại,nhưng không xác định được thời gian cô bé tỉnh lại có thể một năm, hai năm ba năm hoặc mãi mãi, nếu có thể mọi người nên thường xuyên nói chuyện với cô bé có thể sẽ cải thiện được tình trạng của cô bé”

“vâng, chúng tôi biết rồi, cảm ơn bác sĩ”-mọi người

Dù nó có hôn mê đi chăng nữa nhưng nó con thơ thì sẽ còn hi vọng, hi vọng nó sẽ tỉnh dậy.

Bọn hắn cũng nhanh chóng báo cho ba mẹ nó và anh nó, mặc dù biết họ rất sock, nhưng cũng phải để họ đối mặt với sự thật, không thể che giấu mãi mãi được.

Khi nghe tin nó thì ba mẹ nó nhanh chóng bay sang hàn, kể tất cả mọi chuyện cho ba mẹ nó biết. họ không những không trách kin mà còn cảm ơn anh vì đã cứu nó.

mẹ nó thấy nó nằm trên chiếc giường trắng toát, mặt nhợt nhạt thì rất đau lòng, con gái họ làm gì nên tội mà phải để nó chịu những đau đớn như vậy chứ. ba mẹ nó muốn đưa nó về Việt nam nhưng kin và hắn không đồng ý, hắn muốn bên cạnh chăm sóc nó. ba mẹ hắn đành đồng ý mặc dù không muốn.

suốt ngày hắn đi học về là tới bệnh viện chăm sóc nó, lo cho nó, nói chuyện với nó. kể cho nó nghe những chuyện xảy ra của nó với hắn. kể những lúc nó với hắn đấu đá, cãi nhau. Rồi lúc hai người nói chuyện vui vẻ với nhau. Kể những kỉ niệm của nó với bọn hắn.

bọn kia cũng vậy, cũng thay nhau tới thăm nó, vì muốn tạo cho nó cảm giác thoải mái nên kin xin bệnh viện cho nó về nhà dưỡng bệnh và jin sẽ là bác sĩ phụ trách của nó. hắn cũng đồng ý, nhưng hai người lại xảy ra một cuộc tranh cãi giành nó

“ice sẽ ở nhà tôi”-hắn

“cậu mơ ah, ice sẽ ở với tôi, với lại jin là bạn tôi, cậu ta lại là bác sĩ phụ trách của nó, nó đương nhiên phải ở với tôi”-kin đưa ra lý luận

“với tôi”-hắn

“với tôi”-kin

Và điệp khúc với tôi được hình thành, mọi người ngăn ngấm với tính trẻ con của hai người, nội cái chuyện mà chăm sóc cho nó lúc bệnh viện cũng giành nhau, giờ cũng giành nhau thật nhức đầu với hai người này mà. Nhưng mọi người cũng vui vì hắn không còn làm li như lúc trước nữa.

Và kết quả là hai người quyết định mua một căn nhà to đủ cho tất cả mọi người sống chung trong đó, như vậy sẽ tiện chăm sóc cho nó, khỏi phải tranh giành.

Còn emma thì bị kết án tù là hai năm và bị phạt tiền là 20 triệu won, riêng jun thì bốn năm tù vì jun còn dính tới kế hoạch giết nó một năm trước (cái này tác giả tự bịa ra nha), còn bang chủ W.V thì bị tù sáu năm, tiền bồi thường 50 triệu won (tg tự bịa luôn nha). Bang W.V giả tán và gia nhập vào bang của kin.

Bọn hắn dường như vẫn chưa hài lòng với mức án này (ác quá), ông của jun thì bị đột quy khi biết tin cháu mình như vậy. ông không ngờ đứa cháu mà mình yêu thương muốn chiều lại độc ác, mưu mô như vậy, chỉ vì tình yêu mù quáng mà khiến cho bản thân ra thành như vậy, ông thật có lỗi với ba mẹ jun vì không dạy cháu đúng hoàng. ba mẹ emma cũng không khác là mấy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Năm năm sau

Nó vẫn nằm đó, vẫn không có dấu hiệu gì là tỉnh lại, ba mẹ nó thì không còn nuôi hy vọng nó tỉnh lại nữa một, hai năm thì còn hi vọng chứ năm năm rồi nó vẫn nằm im trên chiếc giường đó.

Anh nó và chị hắn cũng đã ra trường, họ không đi làm mặc dù có nhiều bệnh viện ở Mỹ mời. Hai người quyết định về hàn để chăm sóc cho nó.

Còn hắn bây giờ đã là chủ tịch tập đoàn A&D, hắn ngày càng lạnh lùng với tất cả các cô gái, không phải cô gái nào hắn cũng vậy, hắn chỉ như vậy với tụi con gái ông a ông ọ, trang điểm lòe loẹt, đi ngang mùi nước hoa nồng nặc, nên thư kí của hắn luôn là con trai.

Hắn ngày ngày đi làm về là ngồi nói chuyện với nó, đọc truyện cho nó nghe. Và hôm nay cũng vậy

“ice ah, giờ anh không biết gọi em là ice hay là sun nữa, năm năm anh gọi em là ice, giờ cũng vậy nha.hihih”

“em biết không , em đã nằm đây năm năm rồi, em không thấy buồn sao, anh thì rất buồn đó nha”

“thấy bọn joon, ji, snow, soo tình cảm với nhau anh chường mắt lắm em ah, vì thế anh đã đuổi họ khỏi căn nhà này rồi, cho chứa cái tạt chọc anh”- hắn hét nó

“ah, Nhóm nhạc thần tượng mà em yêu thích ak, Nu’est với Super junior ra album mới rồi, anh đã đặt mua tất cả cho em rồi đó, có cả poster luôn nha, em thích không” nước mắt hắn bắt đầu chảy

“ cuối tuần này là đám cưới của ji với soo và joon với snow đó, em mau tỉnh lại còn tham dự đám cưới của họ chứ, họ sẽ rất vui khi có sự góp mặt của

em đó”-bây giờ nước mắt đã lăn dài trên má hấn. Năm năm mỗi lần hấn nói chuyện hay đọc truyện cho nó nghe hấn đều khóc.

Tại kia đứng ngoài nhìn thấy cảnh này không khỏi rơi nước mắt, người khóc nhiều nhất chính là ji. Suốt năm năm qua mà ji vẫn không thoát khỏi tình mất ước, hờ một chút là khóc.

“không biết khi nào ice tỉnh nữa”-snow

“chắc chắn ice sẽ tỉnh mà”-joon

“hi vọng là vậy”-ji và soo đồng thanh rồi cả bốn người thở dài

Rồi ngày mà diễn ra đám cưới của ji với soo, snow với joon cũng diễn ra, đám cưới có mặt của ba mẹ nó nữa. vì nó với snow chơi thân từ học mẫu giáo snow qua nhà nó chơi rất thường xuyên nó cũng vậy, nên cả hai bên gia đình đều xem nó với snow là con của mình.

Hôm nay ji và snow thật đẹp và long lanh trong chiếc váy cưới, nhìn ji với snow như thiên thần vậy. ji là nét đẹp của sự ngây thơ hồn nhiên, còn snow là vẻ đẹp của sự quyến rũ, không kém phần lạnh lùng. Joon và soo cũng vậy rất là lịch lãm

Giờ lành đã tới, baba của snow và baba nó dẫn snow với ji vào lễ đường (vì snow mò cô nên baba nó thay baba ji, dẫn ji vào lễ đường), rồi giao ji và snow cho soo và joon. Và buổi lễ bắt đầu

“Nguyễn Thị Thiên Băng, Lee Ji Eun hai con có đồng ý lấy hwang min joon, Kim Myung Soo làm chồng dù nghèo khó hay giàu sang, dù có xảy ra bất kì việc gì thì các con mãi bên nhau”-cha sứ

“tụi con đồng ý” ji và snow

“Hwang Min Joon, Kim Myung Soo con đồng ý lấy Nguyễn Thị Thiên Băng, Lee Ji Eun làm vợ dù nghèo khó hay giàu sang, dù có xảy ra bất kì việc gì thì các con mãi bên nhau”-cha sứ

“con đồng ý”-Joon và Soo

“ta chính thức tuyên bố các con là vợ chồng, giờ thì chú rể trao nhẫn cho cô dâu, và cô dâu trao nhẫn cho chú rể”-cha sứ

Sau khi trao nhẫn. Hai cặp đọc lời thề ước, hấn nhìn thấy cảnh này mà thật ghen tỵ. Ước gì bây giờ là đám cưới của hấn với nó. Ngồi một tý hấn bỏ ra ngoài, lái xe trở về nhà.

Đang trên đường về thì hấn nhận được điện thoại của thư kí. Báo với hấn là ngày mai hấn phải đi công tác mĩ một tháng. Hấn thật sự không muốn đi, lúc trước toàn do soo đi thôi, giờ hấn buộc phải đi.

Tại phòng nó

"ice hôm nay là đám cưới của ji vs soo, joon vs snow ak bọn họ thật đẹp"

"ah. Mai anh phải đi công tác rồi, một tháng lận. Anh không muốn xa em chút nào"

"anh sẽ cố gắng hoàn thành công việc thật nhanh để về với em"

"tối nay cho anh ngủ với em nha"- nói xong hấn leo lên giường nằm chung với nó. Ôm nó ngủ. Giờ nhìn hấn thật yên bình.

Sáng tại phòng nó.

Tay nó cử động nhẹ, mí mắt dần dần mở ra, ánh sáng của căn phòng chiếu vào mắt nó làm nó nhắm lại. lúc này chị hấn vào làm vệ sinh cá nhân cho nó, thấy nó tỉnh chị hấn vui mừng. lật đật chạy báo cho mọi người.

Hiện tại mọi người đã có mặt tại phòng nó, nó nhìn mọi người một lượt nhưng không thấy hấn, nên nó mấp máy môi gọi tên hấn

“joo...joo”-nó

“em kiểm joo sao, sáng nay nó đi công tác rồi, hay chị gọi cho nó trở lại nha, nó vừa đi thì em tỉnh lại ak”-chị hấn

Nó lắc đầu “đừng... nói cho joo... biết em đã... Tỉnh”- nó khó khăn nói. Mọi người nhìn nhau rồi gật đầu.

Những ngày sau đó, nó dần dần hồi phục, nói thì rõ rồi, chân nó thì đang trị liệu tập đi, nhưng vẫn phải ngồi xe lăn.

Tại mĩ

“cô thấy kế hoạch của chúng tôi thế nào?”-hấn

“tôi cần đọc kĩ nó hơn, chúng tôi sẽ có câu trả lời nhanh nhất cho anh”-TGD bên tập đoàn angel

“vâng, tôi mong cô sẽ hài lòng”- hần cười xã giao, nhưng vô tình nụ cười của hần làm cô ta điên đảo

“tối nay là sinh nhật của tôi nên tôi có mở tiệc tại bar PINK anh có thể tham gia không”-cô ta mời

“được, tôi sẽ tới”-hần.

Tại bar PINK

“ giới thiệu với mọi người đây là chủ tịch tập đoàn A&D” cô TGD

Hần gật đầu chào mọi người, mấy cô gái ở đó nhìn hần bằng con mắt hình trái tim, làm hần khó chịu.

Hần thật sự không thích bar chút nào rất ồn ào, cô TGD kia cứ lôi hần ra sàn nhảy nhưng hần từ chối, hần chỉ ngồi một chỗ nhâm nhi ly rượu của mình. Ra ngoài đó chắc chắn bị bao vây bởi mấy cô gái ăn mặc hở hang đó.

Khoảng 22h thì tiệc tàn, lúc này cô TGD kia đã say rồi, không biết trời trăng mây gió gì hết, nếu như cô ta không phải là đối tác làm ăn của hần thì hần đã cho cô ta ngủ ở bar hoặc vứt cô ta ngoài đường rồi.

Sau khi đưa cô ta về nhà, thì hần cũng trở về khách sạn nghỉ ngơi, để chuẩn bị cho việc đi khảo sát ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Bất ngờ - Giận dữ

Tại khách sạn

" chủ tịch người dậy đi xảy ra chuyện lớn rồi" thư kí lo lắng

" chuyện gì" hần khó chịu. Hần ghét nhất là mới sáng sớm đã làm phiền hần.

Tên thư kí không nói gì chỉ đưa bài báo mới nhất sáng nay cho hần. Hần khó hiểu nhìn thư kí rồi quay lại nhìn tờ báo. Đập vào mắt hần là tấm ảnh hần với TGD công ty đối tác tại nữ đang ôm nhau.

Hần khóc không ra nước mắt. Lúc đó do cô ta uống say đi không vững nên hần đỡ cô ta thôi mà sao lại làm âm lên vậy chứ. Lại còn chụp góc độ người ta nhìn vào là nghĩ ngay hai người đang hôn nhau nữa chứ thật bức mình hết sức.

" mau giải quyết đi" hần lạnh lùng làm tên thư kí đỏ mặt hộc hột

" vâng.... vâng" tên thư kí lắp bắp

Còn phía nó.

Nó đang ngồi xe lăn vừa ngắm cảnh vừa thưởng thức bữa sáng của mình. Trên bàn ăn của nó mỗi buổi sáng đều có một tờ báo.

Hôm nay cũng như mọi ngày từ lúc nó tỉnh dậy , sáng nào nó cũng đọc báo. Nó cầm tờ báo lên lật vài tờ thì đập vào mắt nó là dòng chữ " chủ tịch A&D đang hẹn hò với TGD tập đoàn Angel" nó nghiêng răng keng két. Hần dám đi ngoại tình sao , nó sẽ không tha cho hần đâu. Cứ chờ xem sự trừng phạt từ nó.

Hai ngày sau, chuyện của hần vẫn chưa được giải quyết. Bên hần thì ra sức giải thích với báo chí, còn bên TGD angel thì cứ im lặng nên nhà báo cứ làm lớn chuyện lên.

Hôm nay hần trở về hàn quốc, có cả cô TGD angel nữa, hần thật không chịu nổi cô ta. Sau cái buổi thảo luận họp đồng đó cô ta cứ đeo bám hần 24/24, khi nghe tin hần về hàn cô ta cũng nhất quyết đòi về theo.

Hần đành ngậm ngùi cho cô ta theo vì chủ tịch angel lên tiếng thay con gái mình.

Hần xuống máy bay là đi ngay tới công ty bỏ rơi cô TGD mặc cô ta đi đâu thì đi, vì hần sợ đối mặt với nó, mặc dù nó không biết gì nhưng hần cũng cảm thấy áy náy. Đợi hần giải quyết xong vấn đề nay đã rồi sẽ thủ nhận với nó sau.

Đến chiều cô TGD kia cũng tìm được công ty của hắn, cô ta ngang nhiên bước vào. Mọi người trong công ty thấy cô ta thì bàn tán xôn xao

"đó không phải cô gái trong hình cùng chủ tịch sao, thật xinh đẹp nha rất xứng đôi với chủ tịch"

"đúng, đúng"

Cô ta nghe vậy thì nở lỗ mũi. Cô ta nhanh chóng đến quầy tiếp tân hỏi

"phòng chủ tịch ở đâu" cô ta hống hách ra vẻ uy quyền, giống như mình là bạn gái của chủ tịch vậy.

"Dạ tầng 25 đi về phía tay trái là phòng chủ tịch" cô tiếp tân vui vẻ. Nhưng thực chất trong lòng đang chửi mắng cô ta.

Cô ta ngang nhiên bước vào thang máy bấm tầng 25. Lên trên đó cô ta đi thẳng vào phòng làm việc của hắn mà không cần gõ cửa. Lúc vào cô ta thấy hắn đang ngủ thì rón rén bước lại gần hôn vào má hắn. Hắn cảm nhận thấy ai đó chạm vào người mình thì tỉnh giấc. Hắn muốn té ghế khi nhìn thấy mặt cô ta lấp bắp

"Sao.... cô biết mà tới đây"

"sao tôi không biết được trụ sở của tập đoàn làm ăn với mình chứ" cô ta hất mặt nói

Hắn không nói gì hừ lạnh mặc cô ta làm gì trong phòng mình. Hắn bây giờ chỉ muốn nhìn thấy nó. Ước gì giờ có nó ở đây.

Còn nó hồi sáng nó đọc báo biết tin hắn đã về nước vậy mà hắn không về nhà, Chắc là hắn đang lén phén với cô ta đây mà. Nên nó bảo quản gia gọi tới công ty hỏi thư kí xem hắn có ở đó không. Đúng theo suy nghĩ của nó không chỉ có mình hắn mà có cả cô TGD gì đó nữa, nó nhất định đi bắt quả tang hai người.

Nó cùng quản gia đi tới công ty hắn, vì trong công ty không ai là không biết quản gia kim nên không ai dám ngăn cản ông lên gặp hắn. Nhưng mọi người tò mò không biết người ngồi xe lăn là ai, sai khuôn mặt nhìn lạnh lùng đến vậy.

Mặc cho mọi người đưa ánh mắt tò mò nhìn nó, nó vẫn để quản gia đẩy nó lên phòng hắn.

Trước phòng hắn quản gia định mở cửa vào thì thư kí của hắn ngăn lại

"quản gia kim, hiện tại chủ tịch đang có khách"

"khách, không quan tâm, quản gia vào" nó lạnh lùng nói làm tên thư kí rùng mình nghĩ" cô gái này là ai mà nhìn quản gia có vẻ cung kính vậy"

Mở cửa ra, nó không tin là hắn dám làm vậy sau lưng nó. Nó tức nói không nên lời. Thấy nó im lặng nhìn hắn quản gia lên tiếng

"thiếu gia"

Hắn giờ mới ngược mặt lên cả cô TGD nữa. Hắn như chết đứng đó không phải nó sao, cô ấy tỉnh rồi sao, sao không ai nói với mình hết vậy

Còn cô TGD nhìn nó dò xét cô gái trước mặt thật không phải bình thường khuôn mặt vừa có nét điệu dàng vừa có nét lạnh lùng. Cô TGD thật sự muốn hỏi hắn. Nhưng chưa lên kịp lên tiếng thì nghe hắn gọi nó

"vợ yêu" cô TGD đứng hình khi nghe hắn gọi nó như vậy. Chẳng lẽ hắn có vợ rồi sao.

Nó không quan tâm dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hai người rồi bảo quản gia đi về.

Khi thấy nó bỏ đi hắn mới hoảng hồn lại, nhanh chóng đuổi theo nó nhưng lúc này nó cùng quản gia vào thang máy rồi. Hắn đành chạy thang bộ để kịp với nó.

Cũng may là hắn xuống rồi mà thang máy cũng vừa xuống luôn.

"Ting"

"vợ ời" hắn nhìn nó bằng ánh mắt cầu xin, long lanh. Nó chẳng thèm nhìn hắn lấy một cái mà bỏ đi luôn. Cứ như vậy hắn cứ đi theo nó gọi "vợ ời" mong nó trả lời, nhưng cái mong đợi của hắn chỉ là sự im lặng. Hắn nháy mắt với quản gia, thấy cậu chủ như vậy ông cũng lên tiếng

"cô chủ, cô nể mặt lão mà nghe cậu chủ giải thích thử lỗ đầu chỉ là hiểu lầm thì sao". Hắn gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Thấy nó không phản ứng gì hắn tưởng nó không cho hắn cơ hội. Hắn quỳ xuống trước mặt nó, mọi người trong công ty bu lại xem ngày càng đông có cả cô TGD đó nữa. Mọi người không tin rằng hắn máu lạnh, không thèm đếm xỉa tới cô gái nào mà giờ lại quỳ trước mặt cô gái kia (nó).

Thấy mọi người bàn tán xôn xao về hắn và nó Cô TGD lên tiếng

"anh làm gì quỳ trước mặt cô ta vậy. Cô ta có quan hệ gì với anh chứ, nhìn cũng biết là đứa nhà quê thôi"

"xin cô nên ăn nói cẩn thận với cô hai" quản gia nhắc nhở

Nghe tới từ "cô hai" m.n trong công ty há hóc mồm. Mọi người đều chung một suy nghĩ" không lẽ là vợ chủ tịch"

"Cô có quyền lên tiếng ở đây sao." Nó liếc nhìn cô ta

"cô là người trong tờ báo, định cướp chồng người khác sao" nó lạnh lùng nói làm cô ta rung người.

"ai...ai cướp chồng cô chứ" cô ta lắp bắp.

"" anh thề là anh không có làm gì hết. Anh vô tội là cô ta cứ bám theo anh" hần giải thích. Dù gì mất hết thể diện rồi thì chơi luôn

cô TGD trợn mắt nhìn hần không ngờ hần lại nói như vậy. còn nó, Nó nhìn cô ta rồi đưa tay bảo quản gia đỡ nó đứng dậy. Nó đi từng bước tới chỗ cô ta, rút trong người con dao đưa ra trước mặt cô ta cảnh cáo

"một lần nữa tôi thấy cô đeo bám chồng tôi thì tôi sẽ thử độ bén của con dao này trên chính khuôn mặt của cô đó" rồi nó ghé sát tai cô ta nói nhỏ

"tôi phò bang blackvampire, nếu không tin lên mạng tìm kiếm tên ác quỷ khát máu đi"

Nó nói câu cuối làm cô ta sợ mặt xanh lè cắt không còn giọt máu. Xong cô ta bỏ đi không dám ngoảnh mặt lại." tôi sẽ không để yên cho anh đâu, joo"

"hình như công ty trả lương cho mấy người không phải để mấy người đứng đây nhiều chuyện" nó nhìn một lượt, mọi người nhanh chóng ai vào việc nấy không dám đứng đó. Mất việc là như chơi.

Xong nó quay qua hần "về nhà tôi sẽ tính chuyện với anh, về" nó ra lệnh

Hần đành lui thủi theo sau nó, không dám hé nửa lời.

Tại nhà nó

"ăn cơm chưa" nó hỏi hần

Hần vui khi nó không nhắc lại chuyện đó mà còn quan tâm hần nữa.

"Chưa, đói chết mất" hần làm vẻ mặt thảm thương nhìn nó

"tưởng ăn cô ta no rồi chứ" nó nói câu này xong như tảng đá 1000 kg rơi xuống đầu hần. hần xụ mặt xuống nhìn đáng yêu vô cùng. nó muốn cười lắm nhưng cố nhịn

"em bỏ qua cho anh đi"- hần dùng ánh mắt cún con nhìn hần.

"không, dọn dẹp nhà cửa một tháng, bắt đầu từ ngày mai"-nó. Hần đành phải chấp nhận, lỡ nó giận nữa thì khổ.

Buổi tối có đầy đủ mọi người trong nhà.

"cô ấy tỉnh dậy hồi nào sao mọi người lại không cho em biết" hần nghiêm mặt hỏi

"hahahaha, bọn tớ đâu biết lúc đi hưởng tuần trăng mật về là thấy cậu ấy đang ngồi xe lăn đọc báo lúc đó bọn này cũng bất ngờ lắm chứ có gì cậu cứ hỏi chị cậu ấy" joo chỉ qua myung hee

"sau khi em đi công tác vài ngày thì em ấy tỉnh lại, vì em ấy nói đừng có nói cho em biết nên m.n trong nhà mới giấu. Định cho em bất ngờ. Ai ngờ chính em mới làm bọn chị bất ngờ về tình đồn đó" chị hần liếc hần

"thôi mọi người đừng làm khó joo nữa" nó giải vây

"ghê chưa bình nhau nữa kìa" mọi người

"em đi ngủ đây" nó ngượng ngùng.

Khi nó đi, bọn kia ra dấu cho hần bảo hần đi theo nó đi, hần ngu ngơ không hiểu gì, chị hần tức quá đánh vào đầu hần một cái rồi nói

“đi lên với con bé đi”

Chị hần nói xong hần mới hiểu được ý đồ của mọi người, rồi hần cũng lên phòng của nó.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 38: Rắc rối

“cốc...cốc....cốc” “anh vào được chứ”-hắn

“uhm, anh vào đi”-nó

“em còn giận anh”hắn thăm dò biểu hiện của nó

“uhm”nó giả bộ

“thôi đừng giận anh nữa, thật sự anh với cô ta không có gì hết, lúc ở Mỹ do cô ta uống say nên anh mới đưa cô ta về nhà thôi, với lại bên đó sẽ là đối tác tương lai của tập đoàn ta, nên anh mới vậy thôi”-hắn ôm nó từ phía sau rồi giải thích cho nó hiểu.

“thật”-nó nghi ngờ nhìn hắn.

Hắn gật đầu khẳng định điều đó đúng 100%, nó cũng không muốn làm khó hắn, nên đồng ý bỏ qua cho hắn nhưng vẫn phải chịu hình phạt. Hắn vui mừng vì nó đã không còn giận hắn nữa, hắn hôn vào má nó một cái làm nó đỏ cả mặt.

Rồi cả hai trò chuyện vui vẻ với nhau, đã năm năm nó không được nhìn thấy hắn, bây giờ nó nhìn kĩ hắn thấy hắn đẹp trai hơn rất nhiều, chẳng chặc, và lịch lãm hơn, nhưng giờ hắn còn có cái tính trẻ con nữa. thật sự năm năm trôi qua có quá nhiều thay đổi.

Ngồi được một lát thì nó bảo buồn ngủ, hắn bế nó lên giường đắp chăn cho nó, đợi nó ngủ rồi hắn nhẹ nhàng đi ra và trở về phòng của mình.

Sáng

Nó dậy nhưng không thấy hắn đâu, hỏi quản gia thì mới biết thư kí của hắn gọi bảo là công ty có việc gấp nên hắn tới công ty sớm. Ở nhà giờ chẳng còn ai ngoài quản gia và một cô người làm thôi. Anh nó(Bin) và chị hắn thì từ khi nó tỉnh lại là hai người về Việt Nam thăm ba mẹ nó, nó đòi đi nhưng hai người không cho. Jì với soo thì đi du lịch ở Pháp, joon và snow cũng về Việt Nam thăm ba mẹ snow. Anh kìn của nó thì đi công tác ở Anh, nó ở nhà một mình thiệt chán. nên nó quyết định ăn sáng xong là tới công ty hắn chơi

Quản gia đòi đi theo nó nhưng nó không chịu, nó muốn đi một mình. Nên quản gia chỉ gọi cho tài xế xe đưa nó tới công ty hắn.

Trước công ty hắn

“lát khỏi rước, tôi sẽ về cùng joo”-nó

“vâng, cô chủ”-tên tài xế

Xong nó lên xe vào trong công ty, vì chuyện hôm qua xảy ra công ty giữa hắn nó với cô TGD kia, nên ai trong công ty không biết nó là vợ của hắn (mọi người nghe hắn nói nó là vợ hắn nên ai cũng nghĩ nó là vợ hắn chứ hai người đã đám cưới đâu). nó cứ thản nhiên đẩy xe lên vào thang máy và lên phòng của nó.

Trong phòng làm việc của hắn

“chủ tịch, ngại không thể vì chuyện này mà ảnh hưởng tới công việc của chúng ta”- hắn nghiêm túc nói

“cậu nghĩ tôi có thể hợp tác với cậu khi cậu làm cho con gái tôi bị bẽ mặt trước mọi người ah”-chủ tịch Angel

“sao ngại có thể để chuyện tình cảm xen vào công việc như vậy chứ”-hắn khó chịu nói.

“nếu như ông ta không muốn hợp tác với công ty chúng ta thì anh không cần nói nhiều với ông ta”nó đẩy cửa vào lạnh lùng nhìn ông chủ tịch Angel nói

“cô là ai?”-ông ta

“ba, cô ta chính là người mà con nói với ba hôm qua đó”-cô TGD hất mặt nhìn nó

“đến đây thôi, chúng tôi xin phép”-ông ta tức giận bỏ đi

Khi hai cha con họ đi không quên ném lại ánh mắt khinh bỉ nhìn nó. nó không thèm để ý đến hai người họ quay sang hỏi hắn

“chuyện gì sao”- nó

“uhm, vì chuyện hôm qua nên ông ta không đồng ý kí hợp đồng này”-hắn day day thái dương nói

“rất quan trọng sao”-nó

“uhm”-hắn

Rồi nó không nói gì nữa đi tới chỗ hắn ngồi ôm hắn vào lòng, hắn cảm thấy hôm nay nó lạ sao ấy, nó thật nhẹ nhàng, dụi dụi nói không lạnh nữa thay vào đó là ấm áp.

“đừng lo sẽ không sao”-nó an ủi hắn

Nó ngồi trong phòng hắn chơi suốt buổi, đến giờ ăn cơm trưa hắn dẫn nó đi ăn. hắn muốn dẫn nó đi ăn nhà hàng nhưng nó không chịu, nó nhất quyết muốn ăn tại canteen của công ty, hắn đành phải đồng ý.

Khi hai người vừa bước vào công ty là mọi ánh mắt đều dồn vào hai người, nó và hắn không quan tâm chọn cho mình cái bàn, rồi hắn vào lấy thức ăn.

Trong lúc hắn lấy thức ăn, nó lấy điện thoại ra chơi game, bỗng

“ào”-một ly nước đổ lên người nó, mọi người trong canteen bắt đầu đổ mồ hôi hột

“tôi xin lỗi, tôi không cố ý”-cô gái đó nói xin lỗi nhưng trong lời nói đó chứa sự khinh bỉ

“ừa, mà công ty chúng ta có tuyển người què sao, hahaha”- cô gái bên cạnh

Nó không nói gì, đứng dậy cầm ly nước đi về phía cô ta, vì vẫn còn yếu nên bước đi của nó còn khó khăn. khi tới gần cô ta nó hất nguyên ly nước vào mặt cô ta. Cô ta tức giận đẩy nó một cái làm nó ngã xuống đất, do lúc ngã cái ly nó đang cầm cũng vỡ nên tay nó bị thủy tinh cắt một đường.

Trong lúc này Kin tới tìm hắn có việc, vào văn phòng của hắn nghe thư kí nói hắn xuống canteen ăn cơm cùng với nó nên anh đi xuống. nhưng vừa vào canteen đã nghe ồn ào, anh tò mò đi lại xem thì thấy nó nằm dưới đất, tay máu me. Anh hoảng hốt chạy lại phía nó

“bảo bối, em có sao không”-Kin lo lắng

“không”-nó nói lạnh tanh

“ai làm chuyện này, là cô sao”-Kin quát, rồi quay sang hai cô gái đứng gần đó, mấy người này to gan dám làm bảo bối của anh bị thương.

“tôi.tôi”-cô ta lắp bắp

“Hai thôi đi, không sao, chỉ vết thương nhẹ thôi mà”-nó

Lúc này hắn đi tới, thấy tay nó bị thương thì vắt đồ ăn sang một bên chạy lại phía nó, hắn chưa kịp nói gì tới nó đã bị Kin hét vào mặt

“nè cái tên kia, sao dám để em gái tôi bị người ta ăn hiếp hả, có tin tôi xử đẹp cậu không hả”

Khi kin nói hai từ “em gái” thì hai cô gái hồi nãy mặt xanh lét không còn giọt máu, lại thấy hắn quan tâm nó vậy chắc nó không phải hạng vừa.

“ai làm? _hắn lạnh lùng

“là hai cô ta, hừ”-kin chỉ thẳng vào mặt của hai cô gái kia

“hai cô từ hôm nay bị đuổi việc”-hắn lạnh lùng nói. Xong bế nó lên, đưa nó vào phòng y tế để rửa vết thương.

Nãy giờ lo cái vết thương của nó mà kin quên mất lý do mà anh tới tìm hắn.

“ nghe nói bên Angel không đồng ý kí hợp đồng”-kin nghiêm túc

“uhm, sao anh biết”-hắn nói xong nhìn qua nó, nó nhúng vai kiểu mình vô tội

“tôi sẽ kí hợp đồng với cậu, dù sao sau này tôi cũng là anh vợ cậu, nên giúp em rẽ tương lai là điều đương nhiên”-kin ra về anh vợ lên mặt nói

“anh nói thật”-hắn nghi ngờ nhìn kin dò xét

“uhm”-kin

Vậy mấy hôm sau, bên công ty hắn và kin tổ chức buổi tiệc nhân ngày kí hợp đồng của hai bên. Đồng thời hắn công khai nó là vợ sắp cưới của hắn, còn kin thì công khai nó là em gái của kin. Trong buổi lễ này có cả ben (anh ruột nó) tham gia, khi nghe kin nói nó là em gái của Kin thì Ben tức lắm. chính Ben mới là anh hai của nó mà. May là chị hắn ngăn lại không thì sẽ có chiến tranh, tranh giành em gái mất.

Sau buổi tiệc đó, báo chí đăng tin rầm rộ, hai cha con chủ tịch Angel đọc báo thấy tin này thì tức điên người. hấn làm con gái ông ta bề mặt , ông ta cố ý không đồng ý kí hợp đồng nhằm muốn hấn sẽ cầu xin, nhưng ông ta không ngờ vợ sắp cưới của hấn lại là em gái chủ tịch A&D. ông ta không tức mới lạ vừa mất một hợp đồng lớn vừa bị bề mặt nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Buổi hẹn hò đầu tiên - Cầu hôn

Việc ở công ty hấn cũng đã ổn thỏa, soo cũng đã trở về sau thời gian dài đi du lịch cùng vợ (Ji). Hấn giao hết lại toàn bộ công việc cho soo, còn hấn sẽ nghỉ ngơi và đưa nó đi chơi, nói chính xác hơn là đi hẹn hò.

Còn nó, sau thời gian hai tháng chân nó cũng đã đi lại bình thường rồi, sức khỏe tốt hơn nhiều. Nó đòi đi học lại để lấy cái bằng nhưng hấn không đồng ý. Nếu nó muốn học thì hấn sẽ mướn thầy về dạy cho nó. Cũng vì cái chuyện nó đòi đi học mà hấn với nó giận nhau suốt mấy ngày. Và hấn lúc nào cũng là người xin lỗi trước.

Hôm nay hấn và nó sẽ hẹn hò với nhau, là buổi hẹn hò đầu tiên của hấn và nó.

Hiện tại cả hai đang có mặt tại khu vui chơi Darkness, nó rất hào hứng. Bây giờ trước mặt hấn là một cô gái vui vẻ hồn nhiên, không giống lúc ở nhà khi nào cũng lạnh lùng trầm tính hết. Hấn thật sự rất đau đầu không biết lúc nào nó sẽ hồn nhiên lúc nào nó sẽ lạnh nữa.

Hấn với nó bước vào công viên biết bao nhiêu ánh mắt hâm mộ có ghen tỵ có. Hấn bực mình khi có biết bao ánh mắt thèm thuồng của mấy thằng con trai nhìn Cnó, ngoài ra hấn còn khó chịu khi mấy đứa hám trai nhìn hấn. còn nó thì vẫn ngây thơ hồn nhiên, hấn nhìn nó chỉ biết lắc đầu.

Trò chơi hai người chơi đầu tiên là bắn súng vì giải thưởng của cuộc chơi này là một con gấu bông, nó nhìn con gấu đó là thích rồi. Hấn muốn lấy lòng nó nên ra tay, nhưng ai ngờ hấn có bắn trúng mục tiêu đầu toàn trật ra ngoài. Cứ thua rồi lại mua đạn chơi tiếp, nó bực mình quát hấn:

“đã không biết chơi mà còn tỏ vẻ anh hùng, đưa đây em bắn cho nè”- xong nó giật cây súng trong tay của hấn.

“có được không”-hấn nghi ngờ nhìn nó

“nếu được thì sao, anh cho em về Việt Nam nha”-nó gian gian nhìn hấn ra điều kiện

Hấn lưỡng lự một chập rồi hấn gật đầu

Nó nhận đạn từ chủ cửa hàng, bỏ vào súng, rồi đưa súng kên ngắm “1...2...3” “bằng” “bằng” “bằng” ba phát đạn liên tiếp đều trúng mục tiêu. Hấn, ông chủ cửa hàng và mọi người há hốc miệng không tin vào mắt mình. Có người còn lấy tay dụi dụi mắt nữa kìa.

Sau khi nhận con gấu từ ông chủ cửa hàng nó đi tới chỗ hấn, đập vào vai hấn, giờ hấn mới tỉnh.

“em...em giỏi quá vậy”hấn

“anh nghĩ em là ai, phó bang BlackVampire đó nha”-nó cười đều nhìn hấn

Hấn giờ mới nhớ nó là phó bang B.V mà, hấn thật ngốc mà. Giờ hấn khóc không ra nước mắt, hiazzzz, đành phải đưa nó về Việt Nam thôi, chứ hấn biết sao giờ.

Trò thứ hai là trò nhà ma, mặc dù hấn sợ nhưng buộc phải chiều nó, hấn đi trong nhà ma mà cứ ôm chặt tay nó không buồn, đến nỗi mà tay nó hằn dấu tay của hấn luôn. Cuối cùng cũng ra ngoài, hấn thở phào nhẹ nhõm. Giờ nó mới nhìn kĩ khuôn mặt hấn đầy mồ hôi, mặt tai mét, nhìn hấn nó cười to:

“hahahaha. Cái tính sợ ma của anh vẫn còn ah”

“em có thôi cười không thật mất mặt quá mà”-hấn cắn răng

“thôi, thôi em xin lỗi được chưa, giờ chúng ta đi ăn cái gì đi em đói quá”- nó

“uhm, anh cũng thấy đói”-hấn xoa xoa cái bụng.

Rồi cả hai dắt tay nhau đi ăn, sau khi ăn xong nó và hấn đi đến khu mua sắm sầm uất nhất của seoul: Dongdeamun, một khu chợ nổi tiếng nhất nhì ở hàn quốc.

Đến đó nó mua rất nhiều thứ: mua áo đồ cho bame nó, mua nhân sâm hàn quốc nè, mua đồ lưu niệm, đặt biệt hơn hết là đến cửa hàng bán album, và poster của các sao hàn quốc.

Đến cửa hàng đó nó không thèm quan tâm hần nữa, nó cứ ngắm ngía mấy sao hần, lại còn khen đẹp trai nữa. Hần thấy vậy chỉ muốn bay tới xé cái poster đó mà. Chẳng lẽ hần không đẹp bằng mấy tên đó. Hắc bực mình lòi nó đi, nó ngu ngơ chẳng biết lý do sao mà hần như vậy

“anh làm gì vậy, không thấy em đang mua đồ sao”- nó cần nhân

“anh cũng rất là đẹp trai nè, sao em không lấy máy ảnh chụp anh lại rồi ngắm, ngắm mấy tên đó làm gì”-hần bức xúc

“hahahaha, thì ra anh đang ghen ah”-nó cười đau bụng

“ừ, anh ghen đấy, sau này em không được nhìn tên nào ngoài anh đâu”-hần dặn dò

“ok, ok em chỉ nhìn mình anh thôi, trong tim em chỉ có mình anh thôi được chưa”-nó buồn cười trước tính trẻ con của hần

Khi nghe nó nói trong tim nó chỉ có mình hần, hần vui lắm, hần ôm chặt nó vào lòng giống như hần sợ nó sẽ biến mất vậy. đến khi nó nói khó thở hần mới thả nó ra.

Hai người vui chơi đến chiều thì hần nói muốn dẫn nó đến một nơi. hần lấy khăn che mắt nó lại, nó tò mò không biết hần đang giờ trò gì nữa.

Đến nơi hần dắt nó xuống xe, theo nó cảm nhận thì nơi hần đưa nó đến rất yên tĩnh có một chút lạnh, có mùi hương của các loại hoa dại, tiếng côn trùng, nó chưa thấy nhưng nó rất thích nơi này thật yên bình.

Sau khi cho nó ngồi xuống ghế an toàn thì hần bỏ đi đâu đó, khoảng năm phút sau hần trở lại. hần đi ra đằng sau nó, mở khăn ra.

“oa” nó ngạc nhiên la lên, trước mặt nó giờ là một cánh đồng hoa bồ công anh thật đẹp, hoàng hôn vừa xuống hòa quyện với màu trắng của hoa bồ công anh tạo lên bức tranh thật lãng mạn.

Bỗng hần quỳ xuống trước mặt nó, lấy trong túi ra một cái hộp, trong cái hộp là chiếc nhẫn.

“Hàn Băng, em cho anh gọi em như vậy nha, vì thật sự anh không biết nên gọi em là ice hay sun nữa, chúng ta đã trải qua biết bao nhiêu khó khăn hôm nay chúng ta đã thật sự được ở bên nhau. Lúc đầu anh không nghĩ là mình yêu em, anh chỉ cảm giác là khi em cười nói với joon hay soo thì anh cảm thấy khó chịu lắm, rồi lúc em xảy ra chuyện anh cũng đau. Và nhờ soo anh mới nhận ra là anh thích em. bây giờ anh không còn thích em nữa mà no chuyển sang yêu em rồi, dù em có là sun hay ice, dù em là một cô bé hồn nhiên ngây thơ, luôn vui vẻ hay một người lạnh lùng, ít nói tàn ác đi chăng nữa thì anh vẫn có một câu muốn nói với em “ANH YÊU EM, CÔ BÉ HAI TÍNH CÁCH”-hần nói ra hết tâm tư tình cảm của mình

Nó không biết làm gì, nó không nói nên lời, nó thật sự rất bất ngờ và xúc động. nó chỉ biết đứng khóc. Nó khóc vì nó thật hạnh phúc

“Hàn Băng, em lấy anh nha”-hần cầu hôn nó

“hix...hix em...hix...đồng...hix...hix ý”-nó nói trong tiếng nức.

Khi nghe được câu “em đồng ý” của nó hần nhảy cẫng lên ôm nó xoay một vòng, rồi đeo nhẫn vô cho nó. Xong hần trao cho nó nụ hôn ngọt ngào, hạnh phúc.

Rồi hai người ngồi nắm tay nhau cùng ngắm mặt trời lặn, thật là lãng mạn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Cô Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: The End

Sau khi kết thúc buổi hẹn hò của hần và nó. Thì ngay hôm sau nó và hần lên máy bay bay sang Việt Nam. Nó rất háo hức vì sắp được gặp lại ba mẹ của mình, hần thấy nó vui vẻ như vậy thì cũng vui lây.

Tại sân bay Tân Sơn Nhất.

Nó và hần hiện tại đang có mặt tại sân bay, hai người nhanh chóng đón taxi về nhà. vì nó muốn tạo bất ngờ cho ba mẹ nó nên nó không nói cho hai người biết.

Trước cổng nhà nó

“king...coong...king...coong”

“đội một tý”-mẹ nó vọng ra

Khoảng hai phút sau, mẹ nó ra mở cửa, mẹ nó vừa thấy nó là vui mừng ôm chầm lấy nó

“ông ơi con bé sun nó về nè”-khi nghe mẹ nó nói vọng vào thì ba nó lật đật chạy ra, cũng ôm chầm lấy nó. cả ba người cứ ôm nhau khóc bỏ rơi mình hấn bơ vơ, cô đơn.

“hai người không nhớ con sao, chỉ nhớ mình sun”-hấn nũng nịu, giận dỗi (hấn nói tiếng việt nha, lúc nó còn hôn mê hấn đã đi học tiếng việt)

Giờ ba mẹ nó mới sực nhớ là còn có hấn, thấy hấn về trẻ con hai người cười trừ hấn

“ôi dào, xem ai đây, con rể tương lai đẹp trai của tôi đây mà, tới đây mẹ coi con có ốm đi không”mẹ nó cứ xoay hấn vòng vòng làm hấn chóng mặt luôn

“con mập lên đấy chứ”-hấn cười

“thôi chúng ta vào nhà đã nói tiếp”-ba nó lên tiếng

Trong nhà của nó

“hai đứa định về đây chơi bao lâu”-ba nó hỏi

“con không về chơi con về ở lại với ba mẹ luôn”-nó tỉnh nghịch nói.

“Không được, anh không muốn”-hấn hét lên làm ba mẹ nó với nó hết hồn

“đó...đó thấy chưa, mẹ chưa gả con cho người ta mà giờ người ta muốn độc chiếm con rồi, hix”- mẹ nó già vờ giận dỗi

“hihi, tại con không muốn xa cô ấy mà”-hấn gãi đầu ngượng ngùng nói

“nhưng ta nghĩ hai đứa về đây chơi là còn mục đích khác”-ba hấn nghiêm túc nói

“dạ, con về đây xin phép ba mẹ cho con được đám cưới với Hàn Băng

(sun hay ice)-hấn nói.

“uhm, dù sao hai đứa cũng lớn rồi, đám cưới là chuyện đương nhiên, vậy con định khi nào tổ chức”-ba nó

“dạ càng nhanh càng tốt”-mặt hấn hiện lên hai chữ gian

Nó này giờ không lên tiếng khuôn mặt đỏ phừng vì ngượng, không ngờ hấn lại nói như vậy. còn ba mẹ nó thấy nó với hấn như vậy thì vui mừng.

Sau khi nói hấn nói chuyện với ba mẹ nó xong, thì nó và hấn quyết định đi dạo một vòng thành phố. Nếu tính ra đã năm năm nó chưa về lại đây, nơi này thay đổi nhiều quá. Hấn thấy nó cứ suy tư hấn hỏi

“em sao vậy?”

“không có gì chỉ suy nghĩ vài thứ”-nó lơ đãng nói

“vài thứ gì?”-hấn tò mò

“không ngờ em sang hàn đã gần tám năm rồi (từ lúc nó qua hàn), thời gian trôi nhanh thật, trong thời gian ấy có biết bao chuyện xảy ra”-nó

“em đừng nghĩ nhiều, đó đã là quá khứ, hãy xóa bỏ những kí ức buồn đó đi và hãy sống vì hiện tại vì tương lai và vì anh nữa chứ”-hấn ôm nó vào lòng an ủi.

“uhm”-nó

Rồi hai người rơi vào trạng thái tĩnh lặng vừa uống nước (nước mía vỉa hè), cùng ngắm dòng người đông đúc tấp nập qua lại. bây giờ nó nghĩ không biết jun với emma sao rồi, nó không dám hỏi hấn vì sợ hấn giận. mặc dù nó giận jun với emma lắm, nhưng do lòng đó kỵ đã chiếm lấy tâm hồn của hai người họ.

Ngồi một lát thì nó và hấn trở về nhà và ngủ

Sang hôm sau, như lời hấn nói, bà hấn sẽ mang sánh lễ sang bỏ trâu (theo phong tục ở việt nam), cả hai bên ngồi nói chuyện vui vẻ, và quyết định ngày này hai tháng sau sẽ tổ chức đám cưới cho nó và hấn. Hai bên định tổ chức đám cưới cho chị hấn và anh nó(Ben)cùng ngày với nó và hấn nhưng hai người không chịu, hai người quyết định sau khi đám cưới nó kết thúc sẽ trở lại Mỹ tiếp tục học lấy bằng tiến sĩ.

Hai tuần trước ngày cưới

“hôm nay anh bận việc công ty, không cùng em đi thử áo cưới được, em đi cùng ji với snow nha”-hắn về mặt hồi lồi nhìn nó nói

“em biết rồi, anh cứ lo công việc đi”-nó mỉm cười nói

Sau khi hắn đến công ty, nó lúi diêm thoại ra gọi cho ji và snow. Nửa tiếng sau ji và Snow có mặt tại nhà nó. Rồi cả ba kéo nhau tới tiệm studio lớn nhất nước, để chọn váy cưới.

Nó thực sự muốn chết đi vì hai con bạn của mình, bắt nó thử hết bộ này đến bộ khác. Nào là bộ này không đẹp, bộ này nhìn quê quá, bộ này không quyến rũ. Nó không biết nó là cô dâu hay hai người họ là cô dâu nữa.

Suốt ba tiếng đồng hồ cả ba mới chọn được một bộ váy cưới vừa ý. Nó mừng ra mặt vì thoát khỏi sự tra tấn của hai con nhỏ bạn.

Rồi cái ngày quan trọng nhất của đời nó cũng tới. đám cưới của nó với hắn có nhiều khách lắm nha, bà con bên nhà nó nè, bà con nhà hắn, bạn bè làm ăn của hắn, của Kin, của myung hee, rồi bạn anh nó, còn có bạn học của nó nữa thật là náo nhiệt và vui. Ai cũng vui vì nó đã tìm được hạnh phúc cho mình.

Hôm nay nó thật sự rất quyến rũ nha, nhìn nó như một thiên thần giáng trần vậy . Hell khi thấy nó vậy thì khóc hết nước mắt, bảo bối của anh đã lấy chồng, người ta nhìn anh ai cũng tưởng anh đang đưa con đi lấy chồng vậy, thật mất mặt mà.

Trong buổi lễ

“kim myung joo con có đồng ý lấy Lãnh Hàn Băng làm vợ không, dù có giàu có hay nghèo khổ, dù ốm đau bệnh tật thì con mãi ở bên cô ấy”-cha sứ

“con đồng ý”-hắn

“Lãnh Hàn Băng con có đồng ý lấy Kim Myung Joo làm chồng dù giàu có hay nghèo sang, ốm đau hay bệnh tật đều ở bên cậu ấy”-cha sứ

“con đồng ý”-nó ngượng ngùng

“ta tuyên bố hai con là vợ chồng”-cha sứ

Sau lời tuyên bố, nó với hắn đeo nhẫn cho nhau, rồi quăng bông, không ngờ người chụp được nó lại là Myung Hee, mọi người nhìn chị hắn bằng ánh mắt gian gian, làm cho chị hắn ngượng chín mặt.

Mẹ nó cảm lòng không được, và mẹ nó đã khóc, khóc trong hạnh phúc, trong vui mừng. vì suốt năm năm qua mẹ nó cũng khóc nhưng nó là khóc trong nỗi đau. Bây giờ thấy nó yên bề gia thất bà vui lắm.

sau đám cưới nó và hắn sẽ đi hưởng tuần trăng mật, nơi mà nó và hắn đến chính là paris, thành phố tình yêu, thành phố lãng mạn.

THE END.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Em, Có Bé Hai Tính Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.